

סדר

תיקון ליל

שבועות

כמנהג אשכנז

ביתר עילית תשע"ד

תיקון ליל שבועות

מנהג אשכנז

כתקנת האריז"ל על פי הזוה"ק, על פי הסדר שתיקן השל"ה הקדוש,
וכמבואר בפוסקים.

בני החבורה יושבים סביב שולחן ובראשם הרב. כל אחד מהנוכחים, לסירוגין לפי סדר הישיבה, קורא בקול רם קטע מהתיקון, ושאר בני החבורה אומרים עמו בלחש. כשגמר הראשון את הקטע שלו, מתחיל היושב לימינו בקריאת הקטע הבא. וכן הלאה עד הסוף. הואיל והקטעים מרובים הם, חוזר כל אחד לקרוא בהגיע תורו כמה פעמים.

תורה

חלק התורה נקרא בטעמי המקרא.

בראשית

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֵהוֹ
וְבָהוּ וְחָשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי-אוֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאוֹר כִּי-טוֹב
וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים | לְאוֹר יוֹם
וּלְחֹשֶׁךְ לַיְלָה וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד: (א)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת-הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי-כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם
שֵׁנִי: (ב)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מָקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה תִּבְרָאָה
וַיְהִי-כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים | לַיִבְשֶׁת אֶרֶץ וּלְמִקְנֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא
אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשּׁא הָאָרֶץ דָּשָׁא עֵשֶׂב מִזֵּרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי

עֲשֵׂה פְּרִי לְמִינֹו אֲשֶׁר זָרְעוּ-בּוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׁא עֵשֶׂב
מִזֵּרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וַעֲנַן עֲשֵׂה-פְּרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ-בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
כִּי-טוֹב: וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: (פ)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה
וְהָיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם: וְהָיוּ לְמְאֹרֶת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר
עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-שְׁנֵי הַמְּאֹרֶת הַגְּדֹלִים אֶת-הַמָּאֹר
הַגָּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת-הַמָּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים:
וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ: וְלַמַּשָּׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר
יוֹם רְבִיעִי: (פ)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יַעֲוֹף עַל-הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי
רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה |
הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׂרָצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל-עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
כִּי-טוֹב: וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הַמַּיִם בַּיָּמִים
וְהָעוֹף יִרָב בָּאָרֶץ: וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי: (פ)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וְרֶמֶשׂ וְחַי-תּוֹ-אָרֶץ
לְמִינָהּ וַיְהִי-כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת-הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ
וְאֵת כָּל-רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה
אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדֹמוֹתֵנוּ וַיִּרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה
וּבְכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-חַיֵּי הָרֶמֶשׂ עַל-הָאָרֶץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים | אֶת-הָאָדָם
בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּכְבִּשְׁתָּהּ וּרְדּוּ בְּדִגַּת הַיָּם

וּבַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיָּה הַרְמֵשֶׁת עַל-הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נֹתְתִי
לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשֶׂב | זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֶת-כָּל-הָעֵץ
אֲשֶׁר-בּוֹ פְּרִי-עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: וְלִכְל-חַיַּת הָאָרֶץ וְלִכְל-עוֹף
הַשָּׁמַיִם וְלִכְל | רוֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת-כָּל-יֶרֶק עֵשֶׂב
לְאֹכְלָהּ וַיְהִי-כֵן: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה-טוֹב מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב
וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי: (פ)

וַיִּכְלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צִבְאָם: וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת: (פ)

וַיֵּרָא יְהוָה כִּי רַבָּה רַעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל-יִצְרַל מַחֲשַׁבֶּת לִבּוֹ רָק
רָע כָּל-הַיּוֹם: וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי-עָשָׂה אֶת-הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְּעַצֵּב
אֶל-לִבּוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר-בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׁ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחֲמָתִי כִּי
עָשִׂיתָם: וְנָח מִצָּא חַן בְּעֵינַי יְהוָה:

צו

אֵלֶּה תוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת-הָאֱלֹהִים
הִתְהַלָּךְ-נֹחַ: וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יָפֶת:
וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ חָמָס: וַיֵּרָא אֱלֹהִים

אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דְּרָכָו
עַל־הָאָרֶץ: (ס)

וַיִּקַּח אֲבָרָם וַנְּחֹר לָהֶם נָשִׁים שָׁם אִשְׁת־אֲבָרָם שָׂרִי וְשָׁם
אִשְׁת־נְּחֹר מִלְכָּה בַת־הָרָן אֲבִי־מִלְכָּה וְאָבִי יִסְכָּה: וַתְּהִי שָׂרִי
עֶקְרָה אֵין לָהּ וָלֶד: וַיִּקַּח תָּרַח אֶת־אֲבָרָם בָּנוּ וְאֶת־לֹוט בֶּן־הָרָן
בֶּן־בָּנוּ וְאֶת שָׂרִי כָלְתוּ אִשְׁת אֲבָרָם בָּנוּ וַיֵּצְאוּ אֹתָם מֵאוּר כַּשְׂדִּים
לָלֶכֶת אֶרֶצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ עַד־חָרָן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם: וַיְהִי יָמֵי־תָרַח חֲמִשָּׁה
שָׁנִים וּמֵאתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת תָּרַח בְּחָרָן:

כך כך

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אֲבָרָם לֵךְ־לָךְ מֵאֶרֶצְךָ וּמִמּוֹלְדֹתֶךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵרָאָךְ: וְאֶעֱשֶׂה לְנָוִי גָדוֹל וְאֲבָרְכְּךָ וְאֶגְדָּלָה שְׁמֹךָ
וְהָיָה בָרְכָה: וְאֲבָרְכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלְלֶיךָ אָאֹר וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל
מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה:

וְאֲבָרָהֶם בֶּן־תִּשְׁעִים וְתֵשַׁע שָׁנָה בָּהֶמְלֹו בָּשָׂר עָרְלָתוֹ: וַיִּשְׁמַעְאֵל בָּנוּ
בֶּן־שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּהֶמְלֹו אֶת בָּשָׂר עָרְלָתוֹ: בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
נִמּוֹל אֲבָרָהֶם וַיִּשְׁמַעְאֵל בָּנוּ: וְכָל־אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ יָלִיד בָּיִת וּמִקְנֵת־כֶּסֶף
מֵאֵת בֶּן־יֶכֶד נִמְלֹו אֹתוֹ:

וירא

וַיֵּרָא אֱלֹהִים וַיְהִי הַיּוֹם בְּאַלְנֵי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב בְּפֶתַח-הָאֵהָל כְּחֹם הַיּוֹם:
וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וַהֲנִה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרָץ
לְקִרְאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתָּחוּ אֶרְצָה: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם-נָא מִצָּאתִי
חַן בְּעֵינֶיךָ אֶל-נָא תַעֲבֹר מֵעַל עֲבֹדְךָ: יִקַּח-נָא מַעַט-מִיָּם וּרְחֹצוּ
רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ: וְאִקְחָה פַת-לֶחֶם וְסַעֲדוּ לְבַבְכֶּם אַחֲרֵי
תַעֲבֹרוּ כִּי-עַל-כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל-עֲבֹדְכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדִּבְרִים הָאֵלֶּה וַיֵּגֶד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יִלְדָּה
מִלְכָּה גַם-הוּא בָנִים לְנַחֲזֹר אַחִיךָ: אֶת-עוֹץ בְּכָרוֹ וְאֶת-בְּיוֹ אַחִיו
וְאֶת-קְמוּאֵל אָבִי אָרָם: וְאֶת-כְּשָׁד וְאֶת-חִזּוֹ וְאֶת-פִּלְדָּשׁ וְאֶת-יִדְלָף
וְאֶת בְּתוּאֵל: וּבְתוּאֵל יִלְדָּה אֶת-רַבְקָה שְׂמִנָּה אֱלֹהִי יִלְדָּה מִלְכָּה
לְנַחֲזֹר אַחִי אַבְרָהָם: וּפִילְגֶשֶׁשׁ וּשְׂמִנָּה רְאוּמָה וַיִּתְּלָד גַּם-הוּא
אֶת-טַבַּח וְאֶת-נֹחַם וְאֶת-תַּחַשׁ וְאֶת-מַעֲכָה:

וזיי שרה

וַיְהִי חֲדָשׁ שָׁרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים שְׁנֵי חֲדָשׁ שָׁרָה:
וַתָּמָת שָׁרָה בְּקָרִית אַרְבַּע הוּא תִּבְרוֹן בְּאַרְץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם

לספור לשנה ולבכתה: ויקם אברהם מעל פניו וידבר אל-בני-חת לאמר:

אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים-עשר נשיאם לאמם: ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלושים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל-עמיו: וישכנו מחוילה עד-שור אשר על-פני מצרים באכה אשורה על-פני כל-אחיו נפל:

תולדות

ואלה תולדות יצחק בן-אברהם אברהם הוליד את-יצחק: ויהי יצחק בן-ארבעים שנה בקחתו את-רבקה בת-בתואל הארמי מפקדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ופתר רבקה אשתו: וישמע יעקב אל-אביו ואל-אמו וילך פדנה ארם: וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו: וילך עשו אל-ישמעאל ויקח את-מחלת | בת-ישמעאל בן-אברהם אחות נביות על-נשיו לו לאשה:

ויצא

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּעֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה: וַיִּפְּנֶעַ בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶךְ שָׁם כִּי-בָא
הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מִרְאֲשֵׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא:
וַיַּחֲלִים וַהֲנִיחַ סֶלֶם מִצֵּב אֶרְצָה וְרֹאשׁוֹ מִנִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וַהֲנִיחַ מִלְּאֲכֵי
אֱלֹהִים עָלִים וַיִּרְדּוּ בּוֹ:

וַיִּשְׁכֹּם לָבָן בַּבֹּקֶר וַיִּנָּשֶׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו וַיְבָרֶךְ אֶתְהֶם וַיֵּלֶךְ וַיִּנָּשֶׁב
לָבָן לַמָּקוֹמוֹ: וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכוֹ וַיִּפְּנְעוּ-בּוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאִים מִחֲנָה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא
מִחֲנֵהם:

וישלוח

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְּאָכִים לִפְנֵיו אֶל-עֵשָׂו אָחִיו אֶרְצָה שְׂעִיר שָׂדֶה
אֲדוֹם: וַיֵּצֵאוּ אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדֹנִי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ
יַעֲקֹב עִם-לָבָן גִּרְתִּי וְאַחֲרַי עַד-עַתָּה: וַיְהִי-לִי שׂוֹר וַחֲמוֹר צֹאן
וַעֲבָד וְשִׁפְחָה וְאֶשְׁלַחָה לְהַגִּיד לְאֲדֹנִי לְמִצְאָתִּי בְּעֵינֶיךָ:

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אֱלוֹפָי עֵשָׂו לְמִשְׁפַּחְתָּם לְמִקְמֹתָם בְּשִׁמְתָּם אֱלוֹף תַּמְנָע
אֱלוֹף עֲלוּהָ אֱלוֹף יִתְתִּי: אֱלוֹף אֶהְיִיבְמָה אֱלוֹף אֵלֶּה אֱלוֹף פִּינּוֹן:
אֱלוֹף קִנְזִי אֱלוֹף תִּימָן אֱלוֹף מִבְּצָר: אֱלוֹף מְגִדִּיאֵל אֱלוֹף עִירָם אֵלֶּה
| אֱלוֹפָי אֲדוֹם לְמִשְׁבַּתָּם בְּאַרְץ אֲחֻזָּתָם הוּא עֵשָׂו אָבִי אֲדוֹם:

וישב

וַיָּשָׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְוָרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: אֵלֶּה | תְּלֻדֹת יַעֲקֹב
יוֹסֵף בֶּן-שִׁבְעַת-עָשָׂרָה שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת-אֲחִיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר
אֶת-בְּנֵי בְלָחָה וְאֶת-בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת-דִּבְתָּם רָעָה
אֶל-אֲבִיהֶם: וַיִּשְׂרְאֵל אֶהָב אֶת-יוֹסֵף מִכָּל-בָּנָיו כִּי-בֶן-זִקְנִים הוּא לוֹ
וַעֲשָׂה לוֹ כְּתֻנֹת פָּסִים:

וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלָּדֶת אֶת-פְּרִיעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה
לְכָל-עֲבָדָיו וַיִּשָּׂא אֶת-רֹאשׁ | שָׂר הַמַּשְׁקִים וְאֶת-רֹאשׁ שָׂר הָאֲפִים
בְּתוֹךְ עֲבָדָיו: וַיָּשָׁב אֶת-שָׂר הַמַּשְׁקִים עַל-מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכֹּס
עַל-כַּף פְּרִיעָה: וְאֵת שָׂר הָאֲפִים תָּלָה כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף:
וְלֹא-זָכַר שָׂר-הַמַּשְׁקִים אֶת-יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ:

מקץ

וַיְהִי מִקֵּץ שָׁנָתִים יָמִים וּפְרִיעָה חָלָם וַהֲנִיָּה עָמַד עַל-הַיָּאָר: וַהֲנִיָּה
מִן-הַיָּאָר עָלָה שָׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מְרֹאָה וּבְרִיאַת בָּשָׂר וַתִּרְעִינָה
בָּאָחוּ: וַהֲנִיָּה שָׁבַע פָּרוֹת אַחֲרוֹת עָלֹת אַחֲרֵיהֶן מִן-הַיָּאָר רָעוֹת
מְרֹאָה וַדָּקוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמִדְנָה אֵצֶל הַפָּרוֹת עַל-שִׁפְתַּי הַיָּאָר:
וַתֹּאכְלֶנָּה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמְרֹאָה וַדָּקָת הַבָּשָׂר אֶת שָׁבַע הַפָּרוֹת
יָפַת הַמְרֹאָה וַתִּבְרִיאֶת וַיִּיקֶץ פְּרִיעָה:

וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מִתְּמַעֲשֵׂה תִּזְהָ אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הֲלֹא יָדַעְתֶּם
כִּי־נִחַשׁ יִנְחָשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמֹנִי: וַיֹּאמֶר יְהוֹדָה מִתְּנֵאמַר לְאֲדֹנָי
מִתְּנַדְבֵּר וּמִתְּנַצְטָק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת־עֵנֶן עֲבָדֶיךָ הַנֶּנֶז עֲבָדִים
לְאֲדֹנָי גַּם־אֲנִי גַם אֲנִי גַם אֲשֶׁר־נִמְצָא הִנָּבִיעַ בִּידּוֹ: וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי
מַעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הִנָּבִיעַ בִּידּוֹ הוּא יִהְיֶה־לִּי עֹבֵד
וְאַתֶּם עָלוּ לְשָׁלוֹם אֶל־אֲבִיכֶם:

ויצא

וַיֵּנֶשׂ אֵלָיו יְהוֹדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי יְדָבֶר־נָא עִבְדְּךָ דָּבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנָי
וְאֶל־יִחִיר אִפְּךָ בְּעִבְדְּךָ כִּי כְמוֹד כְּפָרְעָה: אֲדֹנָי שְׁאַל אֶת־עֲבָדָיו
לֵאמֹר הִישַׁלְכֶם אָב אוֹ־אָח: וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנָי יֵשׁ־לָנוּ אָב זָקֵן וַיֵּלֶד
זָקֵנִים קָטָן וְאָחִיו מֵת וַיִּוָּתֵר הוּא לְבָדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אָהָבּוֹ:

וַיֹּאמְרוּ הִחַיְתָּנוּ נִמְצָא־חַן בְּעֵינֵי אֲדֹנָי וְהִינֵנו עֲבָדִים לְפָרְעָה: וַיֵּשֶׁם
אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֹק עַד־חַיִּים הִזָּה עַל־אֲדָמַת מִצְרַיִם לְפָרְעָה לְחֹמֶשׁ
רֶק אֲדָמַת הַכְּתָנִים לְבָדָם לֹא תִיָּתֵה לְפָרְעָה: וַיָּשָׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גִּשְׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָּהּ וַיִּפְּרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד:

ויזזי

וַיְהִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יָמֵי יַעֲקֹב שְׁנֵי חֲזִיו
שִׁבְעַת שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה: וַיִּקְרְבוּ יָמֵי יִשְׂרָאֵל לָמוּת: וַיִּקְרָא
| לִבְנָו לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ שִׁים־נָא יָדְךָ
תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֲסֹד וְאַמֶּת אֶל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם:
וְשִׁכְבְּתִי עִם־אֲבֹתִי וַנִּשְׁאֲתֵנִי מִמִּצְרָיִם וְקִבְּרֵתֵנִי בְּקִבְרֵתָם וַיֹּאמֶר
אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כְּדִבְרְךָ: וַיֹּאמֶר הַשִּׁבְעָה לִּי וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל
עַל־רֹאשׁ הַמָּטָה:

וַיֵּרָא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים וָשֶׁם בְּנֵי מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה יָלְדוּ
עַל־בְּרֵכֵי יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אָנֹכִי מֵת וְאַלֹהִים פָּקֹד וּפְקֹד
אֶתְכֶם וְהָעֵלָה אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב: וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד
יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהָעֵלְתֶם אֶת־עַצְמוֹתַי מִזֶּה: וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן־מֵאָה
וְעֶשְׂרִי שָׁנִים וַיַּחַנְטוּ אוֹתוֹ וַיִּשֶׂם בָּאָרוֹן בְּמִצְרָיִם: (חזק)

שמות

וְאַלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיִמָּה אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ:
רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן לֵוִי וַיהוּדָה: יִשָּׁשְׁכָר זְבוּלֹן וּבִנְיָמִן: דָּן וְנַפְתָּלִי גָד

וְאֶשֶׁר: וַיְהִי כָּל־נַפֶּשׁ יִצְאִי יֶרֶךְ־יַעֲקֹב שְׁבַע־עִים נַפְשׁ וַיּוֹסֶף הָיָה
בַּמִּצְרַיִם: וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אָחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ
וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמִנְאֵד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם: (פ)
וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לָמָּה הִרְעַתָּה לָעָם לָמָּה זֶה
שְׁלַחְתָּנִי: וּמֵאֵז בָּאתִי אֶל־פַּרְעֹה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרַע לָעָם הַזֶּה
וְהֵצֵל לֹא־הֵצִילָתָ אֶת־עַמְּךָ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲתָה תֵּרָאֶה
אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפַרְעֹה כִּי בִיד חֲזָקָה יִשְׁלַחֵם וּבִיד חֲזָקָה יִגְרָשֵׁם
מֵאֶרְצוֹ:

וארא

וַיַּדְבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה: וְאֵלֹא אֶל־אַבְרָהָם
אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בָּאֵל שָׁדַי וְשָׁמִי יְהוָה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם: וְגַם
הִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ
מִגְרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ: וְגַם | אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִידִים אֹתָם וְאֶזְכָּר אֶת־בְּרִיתִי:
וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פַּרְעֹה אֶת־הָעִיר וַיַּפְרֹשׁ כַּפָּיו אֶל־יְהוָה וַיַּחֲדִלּוּ
הַקְּלוֹת וְהַבָּרָד וּמָטָר לֹא־נָתַד אֶרְצָה: וַיֵּרָא פַרְעֹה כִּי־חָדַל הַמָּטָר
וְהַבָּרָד וְהַקְּלוֹת וַיִּסֹּף לַחֲטֹא וַיִּכְבֹּד לִבּוֹ הוּא וְעַבְדָּיו: וַיִּחְזַק לֵב
פַּרְעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:

בא

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרַעֲהַ כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת־לְבֹ
וְאֶת־לֵב עַבְדִּי לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְתִּי אֵלָה בְּקֶרְבוֹ: וְלִמְעַן תִּסְפָּר בְּאָזְנִי
בְּנֹךְ וּבֶן־בְּנֹךְ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלָתִּי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְתִּי אֲשֶׁר־שָׂמְתִּי
בָּם וַיַּדְעֻתָּם כִּי־אֲנִי יְהוָה: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲהַ וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים עַד־מָתִי מֵאַנְתָּ לַעֲנֹת מִפְּנֵי
שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי:

וְהָיָה כִּי־יִבְאֶה יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ וְלֹאֲבֹתֶיךָ
וְנִתְּנָה לָךְ: וְהָעִבְרִית כָּל־פֶּטֶר־רֶחֶם לִיהוָה וְכָל־פֶּטֶר | שֹׁגֵר בְּהֵמָה
אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ הַזִּכָּרִים לִיהוָה: וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תַּפְּחָה בְּשֶׁה
וְאִם־לֹא תַפְּחָה וַעֲרַפְתּוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה תַפְּחָה: וְהָיָה
כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֹךְ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד
הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פְּרַעֲהַ
לְשַׁלְּחָנּוּ וַיִּתְּרֵג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם
וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵחַ לִיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזִּכָּרִים
וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְּרָיִם: וְהָיָה לְאוֹת עַל־יְדֹכָה וּלְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ
כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

בש"ל

וַיְהִי בַשְּׁלַח פְּרַעֲהַ אֶת־הָעָם וְלֹא־נָתַם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
כִּי קָרוֹב הוּא כִּי | אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּתֶם הָעָם בְּרֹאשָׁתָם מִלְחָמָה
וְשָׁבוּ מִצְרַיִם: וַיֹּסֶב אֱלֹהִים | אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף
וַחֲמָשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת
יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבִּיעַ הַשֶּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד וּפְקֹד
אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם: וַיִּסְעוּ מִסֹּפֶת וַיַּחֲנוּ
בְּאֶתְם בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר: וַיְהִי הַלַּיְלָה לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעָמוֹד עָנָן לִנְחֹתָם הַדֶּרֶךְ
וְלַיְלָה בְּעָמוֹד אֲשֶׁר לְהַאֲוִיר לָהֶם לִלְכֹּת יוֹמָם וְלַיְלָה: לֹא־יָמִישׁ עָמוֹד הָעָנָן
יוֹמָם וְעָמוֹד הָאֵשׁ לַיְלָה לִפְנֵי הָעָם: (פ)

וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשָׁבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי
הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין תַּיִם לִפְנֵי בְּעַל צִפּוֹן נִכְחוּ תַחֲנוּ עַל־הַיָּם: וְאָמַר פְּרַעֲהַ
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִּים הֵם בְּאֶרֶץ סֹגֵר עָלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: וַחֲזַקְתִּי אֶת־לֵב־פְּרַעֲהַ
וַרְדֵּף אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָה בַּפְּרַעֲהַ וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה
וַיַּעֲשׂוּ־כֵן: וַיִּגְדַּל לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיִּהְפֹּךְ לִבָּב פְּרַעֲהַ וַעֲבָדוּ
אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת עֲשִׂינוּ כִּי־שָׁלַחַנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעֲבָדָנוּ: וַיֹּאסֶר
אֶת־רֶכֶבוֹ וְאֶת־עָמּוֹ לָקַח עִמּוֹ: וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רָכָב בָּחוּר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם
וְשָׁלָשׁ עַל־כָּלוֹ: וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיַּרְדֵּף אַחֲרֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ בֵּינָה רָמָה: וַיַּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיגוּ אוֹתָם
חֲנִיִּים עַל־הַיָּם כָּל־סוֹס רֶכֶב פְּרַעֲהַ וּפָרָשָׁיו וַחִילוֹ עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בְּעַל

צֶפֶן: וּפְרָעָה הַקָּרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וַהֲנִיחַ מִצְרַיִם | נִסְעַ
אֲחֵרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה
הַמִּבְלִי אֵין־קָבְרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוֹת בַּמִּדְבָּר מִה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ
לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם: הֲלֹא־זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר תַּחַל
מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם מִמֶּתְנּוּ בַּמִּדְבָּר:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ הִתְנַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסִּיפוּ לִרְאֹתָם עוֹד
עַד־עוֹלָם: יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן: (פ)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִה־תִּצְעַק אֵלַי דִּבַּר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ: וְאַתָּה
הָרֹם אֶת־מִטְוֶה וְנִטָּה אֶת־יָדְךָ עַל־הֵם וּבִקַּעְתָּ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם
בִּיבֻשָּׁה: וְאֲנִי הִנְנִי מַחְזֵק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֲחֵרֵיהֶם וְאִפְכַּדָה בַּפְּרָעָה
וּבְכָל־חִילֹו בָרַכְּבוּ וּבַפָּרָשִׁיו: וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בַּהֲכַבְדִּי בַּפְּרָעָה
בָּרַכְּבוּ וּבַפָּרָשִׁיו: וַיִּסַּע מִלֶּאֱדָה הָאֱלֹהִים תַּחֲלִיף לִפְנֵי מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּנְלֶךְ
מֵאֲחֵרֵיהֶם וַיִּסַּע עֲמֹוד הָעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאֲחֵרֵיהֶם: וַיָּבֹא בֵּין |
מַחְנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעָנָן וַיַּחֲשֹׁךְ וַיֹּאמֶר אֶת־הַלֵּילָה
וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלֵּילָה: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הֵם וַיִּנְלֶךְ
יְהוָה | אֶת־הֵם בָּרוּחַ קָדִים עֶזָה כָּל־הַלֵּילָה וַיִּשָּׁם אֶת־הֵם לְחִרְבָּה
וַיִּבְקְעוּ הַמָּיִם: וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֻשָּׁה וְהַמָּיִם לָהֶם חֹמָה
מִיָּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם: וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֲחֵרֵיהֶם כָּל סוֹס פְּרָעָה רָכְבוּ
וּפָרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם: וַיְהִי בְּאֲשַׁמְרַת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֹף יְהוָה אֶל־מַחְנֵה מִצְרַיִם
בְּעֲמֹוד אֵשׁ וְעָנָן וַיִּהְיֶה אֵת מַחְנֵה מִצְרַיִם: וַיִּסַּר אֶת אִפְן מִרְכַּבְתָּיו וַיִּנְתְּנֵהוּ

בְּכִבְדֹּת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אֲנִי־סָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יִהְיֶה נִלְחָם לָהֶם בְּמִצְרַיִם:
(פ)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטָּה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם
עַל־רֶכֶבָּו וְעַל־פָּרָשָׁיו: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בִּקְרִי
לְאִיתָנוֹ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: וַיָּשָׁבוּ
הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת־הָרֶכֶב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכָל־תֵּיל פָּרָעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בָּיִם
לֹא־נִשְׁאָר בָּהֶם עַד־אַחֵר: וּבָנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֹשֶׁת בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם
חֲמָה מִימִינָם וּמִשְׁמָאלָם: וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם תְּהוֹא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּם הַגָּדֹל
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרֵם בֵּיהוָה וּבִמֹּשֶׁה
עֲבָדוֹ: (פ)

אֲנִי יִשְׂרָאֵל־מֹשֶׁה וּבָנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לֹא־אֶמַר אֲשִׁירָה לִיהוָה כִּי־נִגְאָה נִגְאָה
סוֹס וְרֶכֶבָּו רָמָה בָּיִם: עֲנִי וְזָמַרְתָּ יְהוָה נִיחִי־לִי
לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאֲנִי־הוּא אֱלֹהֵי
אָבִי וְאֶרְמָמְנָהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
שְׁמוֹ: מִרְכַּבַּת פָּרָעָה וַחֲיִלוֹ יָרָה בָּיִם וּמִבְחָר

וְשִׁלְשִׁי טַבְעוּ בַּיָּם-סוּף: תְּהִמָּת יִכְסִּימוּ יִרְדּוּ בַּמְצוּלָת כְּמוֹ-
 אָבִן: יִמְיִנֶה יִהְיֶה נֶאֱדָרִי בַּכֶּחַ יִמְיִנֶה
 יִהְיֶה תִרְעָץ אוֹיֵב: וּבָרַב גְּאוּנֶה תִּתְרַס
 קִמִּיד תִּשְׁלַח תִּרְנֶנֶה יֹאכְלֶמוּ כִּקֵּשׁ: וּבְרוּחַ
 אֶפִּיד נַעֲרֶמוּ מִים נִצְבּוּ כְּמוֹ-גֵד
 נִזְלִים קִפְאוּ תְּהִמָּת בְּלִבֵּי-יָם: אָמַר
 אוֹיֵב אֶרְדֶּה אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלֶאמוּ
 נִפְשִׁי אֶרִיק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדִי: נִשְׁפָּת
 בְּרוּחֶה כְּסֶמוּ יָם צָלְלִי כַּעֲזוּפָרַת בְּמִים
 אֲדִירִים: מִי-כִמְכָּה בְּאֵלֶם יִהְיֶה מִי
 כִּמְכָּה נֶאֱדָר בִּקְדֵּשׁ נוֹרָא תִּתְלֵת עֲשֵׂה
 פְּלֹא: נְטִיתָ יִמְיִנֶה תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נְחִיתָ
 בַּחֲסִידֶה עִם-זֵי נֶאֱלָתָ גִּתְלָתָ בְּעִזָּה אֶל-גִּנָּה
 קִדְשֶׁה: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן תִּיל
 אֲחִזִּי יִשְׁבִּי פִלֶּשֶׁת: אֲזִי נִבְהָלִי אֱלֹפִי
 אֲדוּם אֵילִי מוֹאָב יֹאחֲזֶמוּ רָעַד נִמְגּוּ
 כָּל יִשְׁבִּי כְּנָעַן: תִּפְּלֵ עֲלֵיהֶם אִימָתָה
 וּפִתְר בְּגִדְלִי זְרוּעֶה יִדְּמוּ כְּאֶבֶן עַד-
 יַעֲבֹר עֲמֶה יִהְיֶה עַד-יַעֲבֹר עִם-זֵי
 קִנִּיתָ: תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֶמוּ בְּתֵר נִתְלָתָה
 לְשִׁבְתָּהּ פַּעֲלָתָ יִהְיֶה מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵנִי
 יָדֶיהָ: יִהְיֶה יִמְלֶה לְעֵלָם וָעַד: כִּי
 בָּא סוֹס פִּרְעָה בָּרַכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיֵּשֶׁב יִהְיֶה עֲלֵהֶם

אֶת־מִי הַיּוֹם

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בִּיבֻשָּׁה בְּתוֹךְ הַיָּם:

וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֶחָדָה אֶת־הַתֹּף בְּיָדָהּ וַתִּצְאֵן כָּל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ
בְּתַפְּסִים וּבִמְחֻלָּת: וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירָו לַיהוָה כִּי־נָצְחָה גָּאָה סוּס וָרֶכֶב
רָמָה בָּיָם: (ס)

אֶל־מִדְבַּר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם: וַיָּבֹאוּ מִרְיָהּ
וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמִּירְיָה כִּי מָרִים הָיָה עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מִרְיָה: וַיִּלְנוּ
הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה־נִּשְׁתָּה: וַיִּצַּעַק אֶל־יְהוָה וַיֹּזְכֶּרְהוּ יְהוָה לְעַץ וַיִּשְׁלַח
אֶל־הַמַּיִם וַיִּמָּתְקוּ הַמַּיִם שָׁם שָׁם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ: וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוּעַ
תִּשְׁמָע לְקוֹל | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וַתִּשָּׁאֵר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזִנָּה לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָ
כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמְּחֻלָּה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בַּמִּצְרִים לֹא־אֶשִׁים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה
רַבָּאֲדָה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כָּתֹב זֶאת זְכָרוֹן בַּסֶּפֶר וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ
כִּי־מָחָה אֶמְחֶה אֶת־זִכְרְךָ עַמְלֶךְ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה | נָסִי: וַיֹּאמֶר כִּי־יֵד' עַל־כֵּס יְהוָה מִלְחָמָה לִיהוָה
בְּעַמְלֶךְ מִדֶּרֶךְ דֶּר:

יתרו

וַיִּשְׁמָע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדִּין חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה
וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם: וַיִּקַּח יִתְרוֹ

חָתַן מֹשֶׁה אֶת-צִפְרָה אִשְׁתּוֹ מֹשֶׁה אַחֵר שְׁלוּחֶיהָ: וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר
שָׁם הָאָחִיר גִּרְשָׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה:

באמירת עשרת הדברות נוהגים לעמוד, ויש המקדימים לעמוד כמה פסוקים לפני כן, שלא להבדיל בין דברי תורה.

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינַי:
וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיַּחֲנוּ-שָׁם יִשְׂרָאֵל בְּגֵד הָהָר:
וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל-הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן-הַהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית
יִעֲקֹב וְתַגִּיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל: אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם
עַל-כַּנְפֵי נְשָׁרִים וְאָבֹא אֶתְכֶם אֵלָי: וְעַתָּה אִם-שָׁמַעַתֶּם תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וְשָׁמַרְתֶּם
אֶת-בְּרִיתִי וְהָיִיתֶם לִי סֵגֻלָּה מִכָּל-הַעַמִּים כִּי-לִי כָל-הָאָרֶץ: וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי
מִמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא
מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזֻקְנֵי הָעָם וַיַּשֵּׁם לִפְנֵיהֶם אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ
יְהוָה: וַיַּעֲנוּ כָל-הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע מֹשֶׁה
אֶת-דְּבָרֵי הָעָם אֶל-יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעָב
הָעֲנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדִבְרֵי עֲמֹד וְגַם-בִּדָּב יֶאֱמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגִּד מֹשֶׁה
אֶת-דְּבָרֵי הָעָם אֶל-יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵךְ אֶל-הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם
וּמָחָר וּכְבָּסוּ שִׁמְלֹתָם: וְהָיוּ נִכְנָיִם לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי | בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד
יְהוָה לְעִינֵי כָל-הָעָם עַל-הָר סִינַי: וְהִגַּבְלָתָ אֶת-הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ
לָכֶם עֲלֹת בְּהָר וְנִגַּע בְּקִצְחוֹ כָּל-הַנֶּגַע בְּהָר מוֹת יוֹמָת: לֹא-תֵנֶע בּוֹ יָד
כִּי-סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ-יָרֶה יִיָּרֶה אִם-בְּהִמָּה אִם-אִישׁ לֹא יִחַיָּה בְּמִשְׁחָה תִיָּבֵל
הָמָּה יַעֲלוּ בְּהָר: וַיַּרְדּ מֹשֶׁה מִן-הָהָר אֶל-הָעָם וַיִּקְדַּשׁ אֶת-הָעָם וַיְכַבְּסוּ
שִׁמְלֹתָם: וַיֹּאמֶר אֶל-הָעָם הָיוּ נִכְנָיִם לְשִׁלֻשֵׁת יָמִים אֶל-תַּנְשׁוּ אֶל-אִשָּׁה: וַיְהִי
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֲנִית הַבֶּקָר וַיְהִי קָלִית וּבְרָקִים וַעֲגֹן כָּבֵד עַל-הָהָר וְקוֹל שֹׁפָר

חֲזַק מְאֹד וַיִּיחָרֵד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרֹאת
הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיַּתִּיצְבוּ בְּתַחֲתִית הָהָר: וְהָרַסִּינִי עֵשָׂן כָּלֹּו מִפְּנֵי אֲשֶׁר
יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׂנוּ כַּעֲשָׂן הַכֹּבֶשֶׂן וַיִּיחָרֵד כָּל־הָהָר מְאֹד: וַיְהִי
קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֲזַק מְאֹד מֹשֶׁה יִדְבֹּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל: וַיֵּרַד יְהוָה
עַל־הָרַסִּינִי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֵן הָעֵד בָּעָם פֶּן־יִהְיֶה־רָסוּ אֶל־יְהוָה לְרָאוֹת וְנִפְּל מִמֶּנּוּ
רַב: וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּזְנָשִׁים אֶל־יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פֶן־יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה: וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יִוָּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הָרַסִּינִי כִּי־אַתָּה הַעֲלִיתָ בָּנוּ
לֵאמֹר הִנֵּבֵל אֶת־הָהָר וְקִדְּשָׁתוּ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לֶךְ־יָרַד וְעֲלִיתָ אִתָּה
וְאַתְּרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֶל־יְהִי־רָסוּ לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה פֶּן־יִפְרֹץ־בָּם: וַיֵּרַד
מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם: (ס)

כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: (ס)
אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: לֹא יִהְיֶה־לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
עַל־פָּנָי: לֹא תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל | וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם | מַמְעַל וְאֲשֶׁר
בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּיָּם | מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם
כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹקֵד עֹון אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שְׂלֵשִׁים
וְעַל־רִבְעִים לְשָׁנָאִי: וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאַהֲבִי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי:
(ס) לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנָּקֵה יְהוָה אֶת

אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוֹא: (ס)
זְכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת
יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלָאכָתְךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת | לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה אִתָּה | וּבְנֹתֶיךָ וּבְנֵיךָ עֲבָדְךָ וְאִמָּתְךָ וּבְהֵמָתְךָ וּגְרֶךָ
אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־תֵּימֵם

וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיִּגַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בִּרְךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיִּקְדְּשֵׁהוּ: (ס)
כִּבְדֹּר אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן
יֵאָרְכוּן יְמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: (ס) לֹא
תִרְצָח: (ס) לֹא תִנָּאֵף: (ס) לֹא תִגְנוֹב: (ס) לֹא
תַעֲנֶה בְרֵעֶךָ עֵד שָׁקֵר: (ס) לֹא תַחֲמוֹד בֵּית
רֵעֶךָ (ס) לֹא תַחֲמוֹד אִשְׁתִּי רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ וְשׁוֹרְוֹ וְחֲמֹרוֹ
וְכָל־אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ: (ס) וְכָל־הָעָם רֵאִים אֶת־הַקּוֹלֹת
וְאֶת־הַלְפִידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הַתָּהָר עֲשֹׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּזְעֻּעוּ וַיַּעֲמִדּוּ
מִרְחָק: וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דִּבֶּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאֶל־יְדִבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים
פֶּן־נָמוּת: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ כִּי לְבַעֲבוֹר נִסּוֹת אֶתְכֶם בָּא
הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה יִרְאַתּוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ: וַיַּעֲמֵד הָעָם
מִרְחָק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֶרְפֹּל אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים: (ס)
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי
מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם: לֹא תַעֲשׂוּן אֵתִי כִסֵּף וְאֵלֹהֵי זָהָב
לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם: מִזִּבְחַת אֲדָמָה תַעֲשֶׂה־לִּי וְזִבְחֶתָ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ
וְאֶת־שְׁלֹמֶיךָ אֶת־צֹאנֶךָ וְאֶת־בִּקְרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר
אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכֶּתִיךָ: וְאִם־מִזִּבְחַת אֲבָנִים תַעֲשֶׂה־לִּי
לֹא־תִבְנֶה אֹתָהּן גִּזִּית כִּי חֲרִבָּה תִּנָּפֶת עָלֶיהָ וְתִחַלְלָהּ: וְלֹא־תַעֲלֶה
בִּמְעֹלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלַח עֲרוֹתֶךָ עָלָיו:

משפטים

ואלה המשפטים אשר תשים לפניך: כי תקנה עבד עבדי נש
שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: אם-בגפו יבא בגפו יצא
אם-בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: אם-אדניו יתן-לו אשה
וילדה-לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא
בגפו: ואם-אמר יאמר העבד אהבתי את-אדני את-אשתי ואת-בני
לא אצא חפשי: והגישו אדניו אל-התאלהים והגישו אל-הדלת או
אל-המזוזה ורצע אדניו את-אזנו במרצע ועבדו לעלם: (ס)

ואל-משה אמר עלה אלי-יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני
ישראל והשתחויתם מרחק: ונש משה לבדו אלי-יהוה והם לא יגשו והעם
לא יעלו עמו: ויבא משה ויספר לעם את כל-דברי יהוה ואת
כל-המשפטים ויען כל-העם קול אחד ויאמרו כל-הדברים אשר-דבר
יהוה נעשה: ויכתב משה את כל-דברי יהוה וישכם בבקר ובין מזבח תחת
ההר ושטים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: וישלח את-נערי בני
ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים: ויקח משה חצי
הדם וישם באונגתו ויחצי הדם זרק על-המזבח: ויקח ספר הברית ויקרא
באזני העם ויאמרו כל אשר-דבר יהוה נעשה ונשמע: ויקח משה את-הדם
ויזרק על-העם ויאמר הנה דם-הברית אשר כרת יהוה עמכם על
כל-הדברים האלה: ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל:
ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים

לְטֹהֵר: וְאֶל-אֶצִּילִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיַּיְחִזּוּ אֶת-הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ: (ס)
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הִהְרֵה
וְהָיָה-שָׁם וְאֶתְנָה לְךָ אֶת-לֶחֶת הָאָבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי
לְהוֹרֹתָם: וַיָּנֶקֶם מֹשֶׁה וַיַּחֲשֹׁעַ מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-הָרַר הָאֱלֹהִים:
וְאֶל-הַזִּקְנִים אָמַר שְׁבוּ-לָנוּ כְּזֶה עַד אֲשֶׁר-נָשׁוּב אֲלֵיכֶם וְהָיָה אֶתְרֵן וְחֹור
עִמָּכֶם מִי-בָעַל דְּבָרִים יִגַּשׁ אֲלֵהֶם: וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-הָהָר וַיִּכַּסּ הָעָנָן
אֶת-הָהָר: וַיִּשְׁכֹּן כְּבוֹד-יְהוָה עַל-הָהָר סִינַי וַיִּכַּסּהוּ הָעָנָן שְׁשֶׁת יָמִים
וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הָעָנָן: וַמְרֹאֶה כְבוֹד יְהוָה
כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרֹאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעָנָן
וַיַּעַל אֶל-הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה:

תרומה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ-לִי
תְרוּמָה מֵאֵת כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבָבוֹ תִּקְחוּ אֶת-תְּרוּמָתִי: וְזֹאת
הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת:
כָּל-עַמּוּלֵי הַחֲצָר סָבִיב מִחֲשָׁקִים כֶּסֶף וְנִיָּהִם כֶּסֶף וְאֲדָמִיָּהם נַחֲשֶׁת:
אֲרֹךְ הַחֲצָר מֵאָה בָּאַמָּה וְרָחֵב | חֲמִשִּׁים בַּחֲמִשִּׁים וְקָמָה חֲמִשׁ
אַמּוֹת שֵׁשׁ מִשְׁזָר וְאֲדָמִיָּהם נַחֲשֶׁת: לְכֹל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן בְּכֹל עֲבֹדָתוֹ
וְכָל-יִתְדֹתָיו וְכָל-יִתְדֹת הַחֲצָר נַחֲשֶׁת:

תצווה

וְאַתָּה תִּצְוֶנָה | אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זֵית זָךְ כִּתִּית לַמָּאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד: בְּאַהֲל מוֹעֵד מְחוּץ לַפֶּרֶכֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֹדֶת יַעֲרֹף אֹתוֹ אֶהְרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה חֲקֹת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה תִּקְרַב אֵלֶיךָ אֶת־אֶהְרֹן אַחִיךָ וְאֶת־בָּנָיו אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוֹ־לִי אֶהְרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֶהְרֹן:

וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת־הַנֵּרוֹת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירֶנָה קִטְרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם: לֹא־תֵעָלוּ עָלָיו קִטְרֶת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנֹסֶף לֹא תִסְכּוּ עָלָיו: וְכִפֹּר אֶהְרֹן עַל־קִרְנֹתָיו אַחַת בַּשָּׁנָה מִדֶּם חַטָּאת הַכֹּפְרִים אַחַת בַּשָּׁנָה יִכַּפֵּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ־קֳדָשִׁים הוּא לִיהוָה:

כי תשא

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל~ לַפְקֻדֵיהֶם וְנִתְּנוּ אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לִיהוָה בַּפֶּקֶד אַתֶּם וְלֹא־יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בַּפֶּקֶד אַתֶּם: זֶה | יִתְּנוּ כָל־הָעֵבֶר עַל־הַפְּקוּדִים מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לִיהוָה: כָּל הָעֵבֶר עַל־הַפְּקוּדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה:

הַעֲשִׂיר לֹא־יִרְבֶּה וְהַדֹּלֹ' לֹא יִמְעִיט מִמַּחְצִית הַשָּׁקֶל לַתֵּת
אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: וְלִקְחֹתָ אֶת־כֶּסֶף הַכַּפָּרִים
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב־לָךְ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל־פִּי | הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתָּךְ בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי־שָׁם עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלְּחָת אֶת דְּבָרֵי
הַבְּרִית עֲשֹׂרַת הַדְּבָרִים: וַיְהִי בְּרֹדֶת מֹשֶׁה מִתֵּר סִינַי וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת
בְּיַד־מֹשֶׁה בְּרֹדֶתוֹ מִן־הַתֵּר וּמֹשֶׁה לֹא־יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ:
וַיֵּרָא אַהֲרֹן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגִּשְׁת
אֱלֹהֵי: וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשָׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל־הַנְּשָׂאִים בְּעֹדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
אֲלֵהֶם: וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְשׂוּ כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְּוּם אֵת כָּל־אִשָּׁר דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ
בְּתֵר סִינַי: וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מַסָּנָה: וּבָבֹא מֹשֶׁה
לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִיר אֶת־הַמַּסָּנָה עַד־צֵאתוֹ וַיֵּצֵא וְדַבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יִצְוָה: וַרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פָּנֵי מֹשֶׁה כִּי
קָרַן עוֹר פָּנָי מֹשֶׁה וַהֲשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמַּסָּנָה עַל־פָּנָיו עַד־בֹּאוֹ
לְדַבֵּר אִתּוֹ:

ויקהל

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתָּם: שְׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם

הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קָדֵשׁ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן לִיתְּוָה כָּל־הָעֲשָׂה בּוֹ
מִלֵּאכָה יוֹמָת: לֹא־תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מִשְׁכְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: (פ)
וּמִסֹּךְ שַׁעַר הַחֹצֵר מַעֲשֶׂה רִקָּם תִּכְלֹת וְאַרְנָמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מִשְׁזָר וְעִשָּׂרִים אַמָּה אֶרֶךְ וְקוֹמָה בְּרֹחַב חֲמִשׁ אַמּוֹת לְעֹמֶת קִלְעִי
הַחֹצֵר: וְעַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנִיָּהֶם אַרְבָּעָה נְחֹשֶׁת וְוִיָּהֶם כָּסֶף
וְצִפּוֹי רֹאשֵׁיהֶם וְחֻשְׁקֵיהֶם כָּסֶף: וְכָל־הַיְּתֻדֹת לַמִּשְׁכָּן וְלַחֹצֵר סָבִיב
נְחֹשֶׁת:

פקודי

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן הַמִּשְׁכָּן הָעֹלֹת אֲשֶׁר פָּקַד עַל־פִּי מֹשֶׁה עַבְדְּתִי
הַלְוִיִּם בֵּינִי אֵיתָמָר בֶּן־אֶתְרֹן הַכֹּהֵן: וּבְצִלָּאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חֹור
לְמִטָּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְאֵתוֹ
אַהֲלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמֶךְ לְמִטָּה־דָן חֲרָשׁ וְחֹשֶׁב וְרִקָּם בַּתְּכֵלֶת
וּבְאַרְנָמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְשֵׁשׁ: (ס)

וַיָּבֶס הָעֲנָן אֶת־אַהֲלִי מוֹעֵד וַיִּכְבֹּד יְהוָה מִלֵּא מֵאֵת הַמִּשְׁכָּן: וְלֹא־יָכֹל
מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל־אַהֲלִי מוֹעֵד כִּי־שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן וַיִּכְבֹּד יְהוָה מִלֵּא
אֶת־הַמִּשְׁכָּן: וּבַהֲעֹלֹת הָעֲנָן מַעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל
מִסְעֵיהֶם: וְאִם־לֹא יֵעָלֶה הָעֲנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם הָעֹלָתוֹ: כִּי עֲנָן

יְהוָה עַל-הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְלַיְלָה תִּתֶּנָּה לִי לָהּ בּוֹ לְעֵינַי כָּל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל
בְּכָל-מִסְעֵיהֶם: (חזק)

ויקרא

וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֶהָל מוֹעֵד לֵאמֹר: דַּבֵּר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲדָם כִּי-יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיהוָה
מִן-הַבְּהֵמָה מִן-הַבֶּקָר וּמִן-הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת-קָרְבָּנְכֶם: אִם-עֹלָה
קָרְבָּנוֹ מִן-הַבֶּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֶנּוּ אֶל-פֶּתַח אֶהָל מוֹעֵד יִקְרִיב
אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי יְהוָה:

אוֹ מִכָּל אֲשֶׁר-יִשָּׁבַע עָלָיו לְשֹׁקֵר וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִשָּׁתָיו יִסָּף
עָלָיו לְאִשֶּׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בַּיּוֹם אֲשֶׁמֶתּוּ: וְאֶת-אַשְׁמּוֹ יָבִיא לַיהוָה
אֵיל תָּמִים מִן-הַצֹּאן בְּעֶרְכָּהּ לְאִשָּׁם אֶל-הַכֹּהֵן: וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן
לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל-אַתֶּת מִכָּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לְאִשְׁמָה בָּהּ:

צו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹו אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת
תֹּרַת הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ כָּל-הַלֵּילָה
עַד-הַבֶּקָר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תֹּוקֵד בּוֹ: וְלִבֶּשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בֹד וּמִכְנָסֵי-בָד
וְלִבֶּשׁ עַל-בָּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת-הַדֹּשֵׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת-הָעֹלָה
עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצְלֵי הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת-בְּגָדָיו וְלִבֶּשׁ בְּגָדִים

אַחֲרַיִם וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן אֶל־מִתּוֹן לַמִּחְנָה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר:
וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תִּוקַד־בּוֹ לֹא תִכָּבֶה וּבֹעֵר עָלֶיהָ תִּכְתֵּן עֲצִים
בִּבְקָר בִּבְקָר וְעֶרְבֹד עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהַקָּטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים:
אֵשׁ תָּמִיד תִּוקַד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֶה: (ט)

כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: וּפָתַח אֱהִל
מוֹעֵד תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וְלַיְלָה שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה
וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי: וַיַּעַשׂ אֱהֲרֹן וּבָנָיו אֶת כָּל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:

שְׁבִינִי

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר
אֶל־אַהֲרֹן קַח־לָךְ עֶגְלָ בֶן־בָּקָר לְחֻטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה תְּמִימִם
וְהִקְרַב לִפְנֵי יְהוָה: וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָתוּ שְׁעִיר־עִזִּים
לְחֻטָּאת וְעֶגְלָ וְכֶבֶשׂ בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה:

כִּי | אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִזְתָּ לָכֶם לְאֱלֹהִים
וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי: זֹאת תוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכָל־נֶפֶשׁ
הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת בַּמָּיִם וְלִכְל־נֶפֶשׁ הַשֶּׁרֶצַת עַל־הָאָרֶץ: לְהַבְדִּיל בֵּין
הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנֹּאכְלֹת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֹאכַל:

תזריע

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא: וביום השמיני ימול בשר ערלתו:

ואם-תראה עוד בִּבְגֶד או-בשתי או-בערב או בכל-כלי-עור פרכת הוא באיש תשרפנו את אשר-בו הנגע: והבגד או-השתי או-הערב או-כל-כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר: זאת תורת נגע-צרעת בגד הצמר | או הפשתים או השתי או הערב או כל-כלי-עור לטהרו או לטמאו:

מצורע

וידבר יהוה אל-משה לאמר: זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והיבא אל-הכהן: ויצא הכהן אל-מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע-הצרעת מן-הצרוע:

והזרתם את-בני-ישראל מטמאתם ולא ימלו בטמאתם בטמאם את-משכני אשר בתוכם: זאת תורת תזב ואשר תצא ממנו שכבת-זרע לטמאה-בה: והדוף בנדתה ותזב את-זוּבו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם-טמאה:

אזורי מות

וידבר יהוה אל-משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני-יהוה וימתו: ויאמר יהוה אל-משה דבר אל-אהרן אחיך ואל-יבא בכל-עת אל-הקדש מבית לפרכת אל-פני הכפרת אשר על-הארן ולא ימות כי בעזן אראה על-הכפרת: בזאת יבא אהרן אל-הקדש בפר בן-בקר לחטאת ואיל לעלה:

ולא-תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את-הגוי אשר לפניכם: כי כל-אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם: ושמרתם את-משמרתִי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

קדושים

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-כל-עדת בני-ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת-שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם:

והבדלתם בין-הבהמה לטהרה לטמא ובין-העוף הטהור לטהר ולא-תשקצו את-נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר-הבדלתי לכם לטמא: והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן-העמים להיות לי: ואיש או-אשה

כִּי־יִהְיֶה בָּהֶם אוֹב אוֹ יִדְעֵנִי מוֹת יוֹמָתוֹ בְּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמִיָּהֶם
בָּם:

אמור

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
לִנְפֹשׁ לֹא־יִטְמָא בְּעַמִּיו: כִּי אִם־לְשֹׂאֲרוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו
וּלְבָנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו: וְלֹאֲחָתָנוּ הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר
לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטְמָא:

(ס) וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאָכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת
שָׁבוֹת תְּמִימֹת תִּתְּנֶינָה: עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׂבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם
וְהַקִּרְבָּתָם מִנְחַת חֹדֶשׁ לַיהוָה: מִמּוֹשְׁבֵיכֶם תָּבִיאוּ | לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים
שָׁנִי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת תִּתְּנֶינָה חֲמֵץ תֹּאפִינָה בַּכּוֹרִים לַיהוָה: וְהַקִּרְבָּתָם
עַל־הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כִּבְשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפָר בֶּן־בָּקָר אֶחָד וְאֵילָם שְׁנָיִם
יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם אֲשֶׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה: וַעֲשִׂיתֶם
שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת וּשְׁנֵי כִבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבַח שְׁלָמִים: וְהִנִּיף הַכֹּהֵן
| אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנֵי כִבְשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ
לַיהוָה לַכֹּהֵן: וּקְרַאתֶם בְּעֶצֶם | הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל־מוֹשְׁבֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם:
וּבִקְצֹרְכֶם אֶת־קִצִּיר אֲרָצְכֶם לֹא־תִכְלֶלָה פֶּאֶת שְׂדֵד בְּקִצְרוֹ וּלְקַט קִצִּירוֹ
לֹא תִלְקַט לְעֹנִי וּלְגֵר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: (פ)

וּמִכָּה בְּהִמָּה יִשְׁלַמְנָה וּמִכָּה אָדָם יוּמָת: מִשְׁפָּט אַחֲדִי יִהְיֶה לָכֶם
כַּגֵּר כְּאֶזְרַח יִהְיֶה כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּצִיאוּ אֶת־הַמִּקְלָל אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אֲבָן
וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צֻוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

בהר

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תֵבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וּשְׁבַתָּה
הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לִיהוָה: שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וּשְׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כַּרְמְךָ
וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָה:

כִּי־לִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עַבְדֵי הֵם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: לֹא־תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִים וּפָסֹל וּמִצְבָּה
לֹא־תִקְיִמוּ לָכֶם וְאֲבָן מִשְׁכִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאֶרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עָלֶיהָ
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּמִקֹּדְשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי
יְהוָה:

בזקתי

אם־בִּחְקָתִי תֵלְכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם: וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם
בְּעֵתָם וְנִתְּנָה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ תִּשְׁקֶה וַיִּתֵּן פֶּרִיו: וְהִשִּׁיג לָכֶם דְּבַשׁ

אֶת-בְּצִיר וּבְצִיר יִשְׁיג אֶת-זֶרַע וְאֶכְלֶתֶם לַחֲמֻכֶּם לְשֹׁבַע וַיִּשְׁבְּתֶם
לְבֶטֶח בְּאֶרְצְכֶם

וְכָל-מַעֲשֵׂךְ בְּקֶרֶךְ וְצֹאן כָּל אֲשֶׁר-יַעֲבֹר תַּחַת הַשֶּׁבֶט הָעֹשִׂי יִי
יְהִי-קֹדֶשׁ לַיהוָה: לֹא יִבְקֹר בֵּין-טוֹב לְרָע וְלֹא יִמְיֶרְנוּ וְאִם-הָמַר
יִמְיֶרְנוּ וְהָיָה-הוּא וּתְמוֹרָתוֹ יְהִי-קֹדֶשׁ לֹא יִנָּאֵל: אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי: (חזק)

במדבר

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בְּאַהֲל מוֹעֵד בְּאַחֲרִי לַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: שְׂאוּ אֶת-רֹאשׁ
כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
כָּל-זָכָר לְגִלְגָּלְתָּם: מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְיָמֶעְלָה כָּל-יֵצֵא צָבָא
בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבְּאֹתָם אִתָּה וְאַהֲרֹן:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: אֶל-תִּכְלִיתוּ אֶת-שֶׁבֶט
מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲנִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם: וְנָתַתְּ | עֲשׂוּ לָהֶם וְחִיּוּ וְלֹא יָמָתוּ
בְּגִשְׁתָּם אֶת-קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים אֲהַרֵן וּבְנָיו יָבֹאוּ וְשָׁמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ
עַל-עֲבֹדָתוֹ וְאֶל-מִשְׁאוֹ: וְלֹא-יָבֹאוּ לְרֹאשׁוֹת כְּבָלֶע אֶת-הַקֹּדֶשׁ וּמָתוּ:

נשא

וידבר יהוה אל-משה לאמר: נשא את-ראש בני גרשון גם-הם לבית אבתם למשפחתם: מבין שלשים שנה ומעלה עד בין-חמשים שנה תפקד אותם כל-הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד:
(פ) וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בניו לאמר כה תברכו את-בני ישראל אמור להם: (ס)
יברכה יהוה

וישמרה: (ס) יאר יהוה | פניו אליך ויחנה: (ס) ישא יהוה | פניו אליך וישם לך שלום: (ס) ושמו את-שמי על-בני ישראל ואני אברכם: (ס)

(פ) זאת | חנכת המזבח ביום המנח אתו מאת נשיאי ישראל קעלת כסף שתים עשרה מזרק-כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה: שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע-מאות בשקל הקדש: כפות זהב שתים-עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל-זהב הכפות עשרים ומאה: כל-הבקר לעלה שנים עשר פרים אילים שנים-עשר כבשים בני-שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: וכל בקר | זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילים שנים עשרים כבשים בני-שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המנח אתו: ובבא משה אל-אהל

מועד־ לדַבֵּר אֹתוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת-הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוֹ מֵעַל הַכַּפָּרֶת אֲשֶׁר
עַל-אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִּים וַיְדַבֵּר אֱלֹוֹ:

בַּהֲעֹלֶתְךָ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
בַּהֲעֹלֹתְךָ אֶת-הַנִּזֵּה אֶל-מֹוֹל־ פָּנָי הַמִּנְחָה יֵאָיְרוּ שְׁבַעַת הַנִּזֵּהוֹת:
וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל-מֹוֹל־ פָּנָי הַמִּנְחָה הָעֹלָה נִרְתְּיָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְחָה מִקְשָׁה זָהָב עַד-יִרְכָּה
עַד-פְּרֻחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמֶּרְאֶה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה כֵּן
עָשָׂה אֶת-הַמִּנְחָה: (פ)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַבְיֵה יָרֵק יָרֵק בְּפָנֶיהָ הִלֵּא תִכְלֹם שְׁבַעַת
יָמִים תִּסָּגֵר שְׁבַעַת יָמִים מִחוּץ לַמִּחֲנֶה וְאַחֵר תֵּאָסֵף: וְתִסָּגֵר מִרְיָם
מִחוּץ לַמִּחֲנֶה שְׁבַעַת יָמִים וְהָעַם לֹא נָסַע עַד-הָאָסֶף מִרְיָם: וְאַחֵר
נָסְעוּ הָעָם מִחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר פָּאָרָן:

עֲלֹז

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: שְׁלַח-לָךְ אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת-אֶרֶץ
כְּנָעַן אֲשֶׁר-אַנִּי נֹתֵן לְבָנֶי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטָּה אֲבֹתָיו
תִּשְׁלָחוּ כֹל נָשִׂיא בָהֶם: וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַר פָּאָרָן עַל-פִּי
יְהוָה כָּלָם אַנְשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הֵמָּה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי בְגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצִית הַכֶּנֶף
כִּתְּלֵם תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרַי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם:

קָרָז

וַיִּקַּח קָרַח בֶּן-יִצְחָר בֶּן-קֶהֶת בֶּן-לֵוִי וְדָתָן וָאֶבִּירָם בְּנֵי אֵלִיָּאב וְאֹזֶן
בֶּן-פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן: וַיִּקְמוּ לַבְּנֵי מֹשֶׁה וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי-יִשְׂרָאֵל חֲמִשָּׁה
וּמֵאֲתָיִם נְשִׂאֵי עֵדָה קָרְאִי מוֹעֵד אֲנָשֵׁי-שֵׁם: וַיִּקְהָלוּ עַל-מֹשֶׁה
וְעַל-אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב-לָכֶם כִּי כָל-הָעֵדָה כָּלָם קְדוֹשִׁים
וּבְתוֹכָם יְהוָה וּמִדּוּעַ תִּתְּנֶנּוּ שְׂאוֹ עַל-קֶהֶל יְהוָה:

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּהִרְיָמְכֶם אֶת-חֲלָבֹם מִמָּנוּ וְנִחַשְׁבֹּם לְלוֹיִם כְּתִבּוּאָת
גֶּרֶן וְכְתִבּוּאָת יָקָב: וְאָכְלֹתָם אֹתוֹ בְּכָל-מְקוֹם אֲתָם וּבֵיתְכֶם
כִּי-שֹׁכֵר הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבַדְתֶּם בְּאֶהֱל מוֹעֵד: וְלֹא-תִשְׂאוּ עָלֶיךָ
חֶטָּא בְּהִרְיָמְכֶם אֶת-חֲלָבֹם מִמָּנוּ וְאֶת-קְדוּשַׁי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלֹלוּ
וְלֹא תָמוּתוּ:

זִקְתָּ

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה
אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דְּבַר | אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֵיהֶם פָּרָה
אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין-בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא-עָלָה עָלֶיהָ עֹל: וַנִּתְּנֶם
אֹתָהּ אֶל-אַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל-מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה וְשַׁחֲטָהּ
לִפְנָיו:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אֶל-תִּירָא אֹתוֹ כִּי בִידְךָ נִתַּתִּי אֹתוֹ
וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ וְאֶת-אֶרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ
הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֻשְׁבּוֹן: וַיָּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ
עַד-בִּלְתִּי הַשְׁאִיר-לוֹ שְׂרִיד וַיִּירָשׁוּ אֶת-אֶרְצוֹ: וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת מוֹאָב מֵעֶבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ:

בָּלָק

וַיֵּרָא בָלָק בֶּן-צִפּוֹר אֶת כָּל-אֲשֶׁר-עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֱמֹרֵי: וַיָּגֵר מוֹאָב
מִפְּנֵי הָעָם מָאָד כִּי רַב-הוּא וַיִּקְחַן מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר
מוֹאָב אֶל-זִקְנֵי מְדִיָּן עֹתָהּ יִלְחָכּוּ הַקָּהָל אֶת-כָּל-סְבִיבֵיתֵינוּ כְּלַחֲדָה
הַשּׂוֹר אֶת יָרֵק הַשָּׂדֶה וּבָלָק בֶּן-צִפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בָּעִת הַהִוא:

וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקָּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח
רֶמֶחַ בְּיָדוֹ: וַיָּבֹא אַחֲרַיִם יִשְׂרָאֵל אֶל-הַקָּבֹה וַיִּדְקֹר אֶת-שְׁנֵיהֶם
אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת-הָאִשָּׁה אֶל-קָבָתָהּ וַתַּעֲצֹר הַמִּגֶּפֶה מֵעַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמִּגֶּפֶה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף:

פינחוס

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
הַשֵּׁיב אֶת-חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת-קִנְאָתִי בְּתוֹכָם
וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: לָכֵן אֹמַר הַנָּנִי נָתַן לִי
אֶת-בְּרִיתִי שָׁלוֹם:

(ס) וּבָנִים הַבְּכוֹרִים בְּהַקְלִיבְכֶם מִנְחָה תִּדְשֶׁה לַיהוָה בְּשִׁבְעַתִּיכֶם
מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יִתְּנָה לָכֶם כָּל-מִלְאכָתָ עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה
לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם אֶיִל אֶחָד שְׁבַעַה כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:
וּמִנְחָתָם סֶלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עָשָׂרִים לִפְרֵי הָאֶחָד שְׁנֵי עָשָׂרִים לְאֵיל
הָאֶחָד: עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד
לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשׂוּ תָמִידִם יְהִיוּ-לָכֶם
וְנִסְכֵיהֶם: (פ)

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֹרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל-מִלְאכָתָ עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פֶּרֶא אֶחָד אֶיִל אֶחָד כִּבְשִׂים
בְּנֵי-שָׁנָה שְׁבַעַה תָּמִידִם: מִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לִפְרֵי לְאֵיל וְלִכְבְּשִׂים
בַּמִּסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד

וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבֹד מִנְדְּרֵיכֶם
וּנְדָבְתֵיכֶם לְעֹלְתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְכֵיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם: וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

מטות

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רָאשֵׁי הַמִּשּׁוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה תְּדַבֵּר אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה: אִישׁ כִּי־יִלֵּד נָדָר לַיהוָה אוֹ־הַשְּׁבַע שְׁבַעַה לְאַסֹּר אֶסֶר
עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ כֹּכֹל־הֵיכָא מִפִּי יַעֲשֶׂה: וְאִשָּׁה כִּי־תִדָּר
נָדָר לַיהוָה וְאַסְּרָה אֶסֶר בְּבֵית אָבִיהָ בְּנַעֲרִיהָ:
וַיֵּלְכוּ בְנֵי מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וְלַעֲדָה וַיִּלְכְּדָהּ וַיּוֹרֶשׁ אֶת־הָאִמְרִי
אֲשֶׁר־בָּהּ: וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד לְמְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיָּשֶׁב בָּהּ: וַיֵּאִיר
בֶּן־מְנַשֶּׁה הַלֵּךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־חוֹתֵינֵיהֶם וַיִּקְרָא אֶתְהֵן חֲנוֹת יֵאִיר: וְנָבַח
הַלֵּךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־קִנָּת וְאֶת־בְּנֵינֶיהָ וַיִּקְרָא לָהּ נָבַח בְּשֵׁמוֹ:

מסעי

אֵלֶּה מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצִבְאוֹתָם
בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצְאֵיהֶם לְמִסְעֵיהֶם עַל־פִּי
יְהוָה וְאֵלֶּה מִסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם: וַיִּסְעוּ מִרַעְמֶסס בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
בַּחֲמִישֶׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמִּתְחַבֵּת הַפָּסַח יָצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּיַד רָמָה לְעֵינֵי כָל־מִצְרַיִם:

וַתְּהִינָה מַחֲלָה תִרְצָה וְחִגְלָה וּמִלְכָּה וְנִעָה בָּנוֹת צִלְפָּחָד לְבָנֵי
 דֹּדֵיהֶן לְנָשִׁים: מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי־מִנַּשֶּׁה בֶן־יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וַתְּהִי
 נַחֲלָתָן עַל־מִטָּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן: אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ:
 (חזק)

דברים

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן
 בַּמִּדְבָּר בְּעֶרְבַת מוֹל סוּף בֵּין־פָּאֲרָן וּבֵין־תְּפֹל וְלִבְנֵן וַחֲצֹרֹת וְדִי
 זָהָב: אַחֲרֵי עָשָׂר יוֹם מִחֻלַּב הַדֶּרֶךְ הַר־שֹׁעִיר עַד קָדֵשׁ בַּרְנֶע: וַיְהִי
 בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בַּעֲשֵׂתֵי־עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאַחֲרֵי לַחֲדָשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֲלֵהֶם:

עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה | לְאַחֲיֵכֶם כָּכֶם וַיִּרְשׁוּ גַם־הֵם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וּשְׁבָתָם אִישׁ לִירֵשָׁתוֹ אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לָכֶם: וְאֶת־יְהוֹשֻׁעַ צִוִּיתִי בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר עֲיִנֶיךָ הִרְאֵת אֶת
 כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְשָׁנֵי הַמִּלְכִּים הָאֵלֶּה כֵּן־יַעֲשֶׂה יְהוָה
 לְכָל־הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר שָׁמָּה: לֹא תִירָאוּם כִּי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם:

ואתזון

וְאֶת־חֲנֹן אֱלֹהֵינוּ בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר: אֲדֹנָי יְהוֹה אֲתָה הַחֲלוּתִי לְהִרְאוֹת אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־נִדְלָךְ וְאֶת־יָדְךָ תַּחֲזִיקָה אֲשֶׁר מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ וְכַגְּבוּרָתְךָ: אֶעֱבְרָה־נָא וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בָּעֵבֶר הַיָּרְדֵּן הַתָּהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבִּנוֹן:

באמירת עשרת הדברות נוהגים לעמוד, ויש המקדימים לעמוד כמה פסוקים לפני כן, שלא להבדיל בין דברי תורה.

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת־הַחֲקִים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנוֹכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׂתָם: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית בְּחֵרֶב: לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ כָּרַת יְהוָה אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה הַיּוֹם כָּלְנוּ חַיִּים: פָּנִים | בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין־יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת־דְּבַר יְהוָה כִּי יִרְאוּכֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא - עָלִיתֶם בְּהָר לֵאמֹר: (ס) אָנֹכִי

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: לֹא יִתְּיָה־לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנֶיךָ: לֹא־תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל | כָּל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם | מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֶקֶד עוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רִבְעִים לְשָׁנָאִי: וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֻלָּפִים לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׂמְרֵי (מצותו) מִצְוָתִי: (ס) לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי

לֹא יִנָּקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׂוֹא: (ס) שְׁמֹר
 אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ כְּאֲשֶׁר צֻוָּה | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ
 כָּל-מְלָאכָתְךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת | לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל-מְלָאכָה
 אַתָּה וּבִנְךָ-וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ-וַאֲמָתְךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל-בְּהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
 בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ כַּמּוֹד: וְזָכַרְתָּ כִּי-עֶבֶד הָיִיתָ | בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וַיֵּצְאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֵרַע נְטוּיָה עַל-כֵּן צֻוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת: (ס) כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ
 וְאֶת אִמְךָ כְּאֲשֶׁר צֻוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן | יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ וּלְמַעַן יֵיטֵב לָךְ עַל
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: (ס) לֹא
 תִרְצָח: (ס) וְלֹא תִנָּאֵף: (ס) וְלֹא תִגְנֹב:
 (ס) וְלֹא תַעֲנֶה בִרְעֶה עַד שְׂוֹא: (ס) וְלֹא
 תַחֲמֹד אִשְׁתִּי רְעֶה (ס) וְלֹא תִתְאֲוֶה בֵּית רְעֶה שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ
 שׁוֹרּוֹ וַחֲמֹרּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרְעֶה: (ס) אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר
 יְהוָה אֶל-כָּל-קְהִלָּתְכֶם בְּהָר מֹתוֹךְ הָאֵשׁ הָעֲנָן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסַף
 וַיִּכְתְּבֶם עַל-שְׁנֵי לְחֹת אֲבָנִים וַיִּתֵּנָם אֵלָי: וַיְהִי כִשְׁמַעְכֶּם אֶת-הַקּוֹל מִתּוֹךְ
 הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בָּעַר בָּאֵשׁ וַתִּקְרַבּוּ אֵלָי כָּל-רָאשֵׁי שְׁבָטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם: וַתֹּאמְרוּ
 תֵּן הָרָאנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-כַּבְּדוֹ וְאֶת-גְּדֻלּוֹ וְאֶת-קִלּוֹ שָׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
 הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי-יְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וַחֲיִי: וְעַתָּה לָמָּה נָמוּת כִּי
 תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם-יִסָּפִים | אֲנִיחֵנוּ לְשִׁמְעַת אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 עוֹד וּנְמָתָנוּ: כִּי מִי כָל-בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ
 כָּמוֹנוּ וַיַּחֲיִי: קִרְבֵּה אֶתָּה וְשִׁמְעֵה אֶת כָּל-אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה | תְּדַבֵּר
 אֵלֵינוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וְשָׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ: וַיִּשְׁמַע יְהוָה

אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם בְּדַבָּרְכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל דְּבָרֵי
הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלַיךָ הִיטִיבוּ כָּל־אֲשֶׁר דִּבְּרוּ: מִי־יִתֵּן וְהָיָה לְבַבְכֶם זֶה
לָהֶם לִירְאָה אֹתִי וּלְשָׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יֵיטֵב לָהֶם
וּלְבָנֵיהֶם לְעֹלָם: לֹךְ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאַהֲלֵיכֶם: וְאַתָּה פֹה עֹמֵד עִמָּדִי
וְאַדְבַּרְתָּ אֵלַיךָ אֵת כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּלְמָדֵם וַעֲשׂוּ
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲנִכִּי נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ: וְשָׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אַתְּכֶם לֹא תִסְרוּ יָמִין וּשְׂמָאל: בְּכָל־תְּדָרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אַתְּכֶם תִּלְכוּ לְמַעַן תַּחֲיוּ וְטוֹב לָכֶם וְהֶאֱרַכְתֶּם יָמִים בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
תִּירָשׁוּ: וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשַׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד
אַתְּכֶם לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֹר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֶה אֹתָהּ וּבִן־בִּנְיָ
כָּל יָמֵי תַיִיד וּלְמַעַן יֶאֱרַכְךָ יְמִיד: וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יֵיטֵב
לְךָ וְאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב
וּדְבַשׁ: (פ)

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד: וְאַתְּבִי אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ תְּדָבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִּי
מִצְוֶה הַיּוֹם עַל־לִבְבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּ לְבִנְיָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וַיַּדְעֵתָ כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית
וְהַחֲסֹד לְאַהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי (מִצְוֹתָיו) לְאַלְף דָּוָר: וּמְשַׁלֵּם
לְשֹׁנָיו אֶל־פִּנּוּ לְהַאֲבִידוֹ לֹא יֵאָחֵז לְשֹׁנָיו אֶל־פִּנּוּ יִשְׁלַם־לוֹ:

וּשְׁמַרְתָּ אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִוְךָ
הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם:

עֵקֶב

וַיְהִי | עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וּשְׁמַר׃ יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֹסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְרָהָם: וְאַתְּבָרְךָ וְהִרְבֶּךָ וְהִרְבֵּךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ
דִּגְנֶךָ וְתִירֹשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ שָׁגַר־אֶלְפִיךָ וַעֲשִׂיתָ צֶאֱנֶךָ עַל הָאָדָמָה
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לָתֵת לָךְ: בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה
בְּךָ עֶקֶר וְעֶקְרָה וּבְבִהֶמְתְּךָ: וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ כָּל־חֲלִי וְכָל־מַדְוִי
מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָ לֹא יִשְׁימֶם בָּךְ וַנִּתְּנָם בְּכָל־שְׁנָאֶיךָ:
וְאָכַלְתָּ אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא־תִחַס עֵינֶךָ
עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ: (ס)

וַעֲתִיד יִשְׂרָאֵל מָה יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל מַעֲמָךְ כִּי אִם־לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָה אוֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ
וּבְכָל־נַפְשְׁךָ: לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת־חֻקָּתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם
לְטוֹב לָךְ: הֵן לִיהְיֶה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמַי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ: רַק
בְּאַבְרָהָם חָשַׁק יְהוָה לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחָר בְּזֶרְעָם אַחֲרֵיהֶם בְּכֶם
מִכָּל־הָעַמִּים כִּיֹּם תִּהְיֶה: וּמִלִּתָּם אֶת עֶרְלַת לְבַבְכֶם וְעֶרְפְּכֶם לֹא תִקְשׁוּ עוֹד:
כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה וְאַתְּבָר

גִּזְרֵי לַתֵּת לֹא לָחֶם וְשִׁמְלָה: וְאַהֲבַתְּם אֶת־הַגֵּר כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וְכוּ תִדְבֹּק וּבִשְׁמוֹ תִשָּׁבַע: הוּא תְהַלְתֶּךָ
 וְהוּא אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר־עָשָׂה אִתָּךְ אֶת־הַגְדֹּלֹת וְאֶת־הַנּוֹרְאָה הָאֵלֶּה אֲשֶׁר רָאוּ
 עֵינֶיךָ: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יִרְדּוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיִמָּה וְעַתָּה שְׁמֹךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
 כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב: וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְשִׁמְרַתְּ מִשְׁמְרָתוֹ וְחֻקֹּתָיו
 וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל־הַיָּמִים: וַיִּדְעֻתְּם הַיּוֹם כִּי | לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר
 לֹא־יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶת־מוֹסֵר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־גְּדֻלּוֹ אֶת־יְדוֹ תַחֲזֹקָה
 וְזִרְעוֹ הַנְּטוּיָה: וְאֶת־אֲתֹתָיו וְאֶת־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפָרַעַה
 מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְלִכְל־אֶרֶצוֹ: וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחִיל מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרֶכֶבּוֹ אֲשֶׁר
 הִצִּיף אֶת־מִי יַם־סוּף עַל־פְּנֵיהֶם בְּרֹדֶפֶם אַחֲרֵיכֶם וַיֹּאבְדֵם יְהוָה עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה: וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בַּמִּדְבָּר עַד־בְּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה: וְאֲשֶׁר עָשָׂה
 לְדָתְךָ וּלְאַבִּירְךָ בְּנִי אֱלִיָּאב בֶּן־רְאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַעֲם
 וְאֶת־בְּתִיָּהֶם וְאֶת־אֶהֱלִיָּהֶם וְאֶת כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בִּקְרֹב
 כָּל־יִשְׂרָאֵל: כִּי עֵינֵיכֶם הִרְאֵת אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגְּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה:
 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם לַמַּעַן תִּחְזְקוּ וּבֵאתֶם
 וַיִּרְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וּלְמַעַן תִּאָּרִיכוּ יָמִים
 עַל־הַתְּאֻדָּמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם וּלְזִרְעָם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
 וְדָבָשׁ: (ס)

מִצְוָה אַתְּכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם
 וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר־אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאַסְפֹּת דִּגְנוֹךְ
 וְתִירִשׁ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבִהֲמֹתְךָ וְאָכְלָתָּ וְשִׁבַּעְתָּ: הַשְׁמִירוּ לָכֶם
 בְּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה

אֲפִי־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהִיאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
 אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְרֹתֶם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם
 אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדְּכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֶם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
 לָהֶם כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ: (ס) כִּי אִם־שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן
 אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה אֹתְכֶם לַעֲשׂוֹתָהּ לְאַהֲבָה
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָלֶכֶת בְּכָל־דֶּרֶכָיו וּלְדַבְּקָה־בּוֹ: וְהוֹרִישׁ יְהוָה
 אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֵיכֶם וַיִּרְשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעֲצָמִים מִכֶּם:
 כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יְהִי מִן־הַמְדַּבֵּר
 וְהַלְבִּנוֹן מִן־הַנֶּחֱר וְהַר־פָּרָת וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן יְהִי גְבֻלְכֶם:
 לֹא־יִתִּיצֵב אִישׁ בְּפָנֵיכֶם פֹּחֲדְכֶם וּמֹרָאֲכֶם יִתֵּן | יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 עַל־פָּנָי כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרֹכוּ־בָּהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

ראה

רֵאָה אֲנִכִּי נָתַן לְפָנֵיכֶם הַיּוֹם בִּרְכָה וּקְלָלָה: אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר
 תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה אֹתְכֶם הַיּוֹם:
 וְהַקְלָלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסִרְתֶּם
 מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה אֹתְכֶם הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרַי אֱלֹהֵיכֶם
 אַחֲרָיִם אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֻתָם: (ס)

שְׁבַעַת שְׁבַעַת תִּסְפֹּר-לָךְ מִהַתֵּל חֲרָמֶשׁ בְּקִמָּה תִּתֵּל לִסְפֹּר שְׁבַעַת שְׁבַעַת:
וְעָשִׂיתָ חֹג שְׁבַעַת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֹּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יִבְרָכְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְשָׁמַחְתָּ לִפְנֵי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָהּ וּבְנֶךָ וּבִתּוֹ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ
וְחִלּוּי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיְתוֹם וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: וְזָכַרְתָּ כִּי-עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשָׁמַרְתָּ
וְעָשִׂיתָ אֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה: (פ)

חֹג הַסֻּכּוֹת תַּעֲשֶׂה לָּךְ שְׁבַעַת יָמִים בְּאַסְפֹּךְ מִגִּרְנֶךָ וּמִקְבֹּךְ:
וְשָׁמַחְתָּ בַּחֲגֹךָ אֹתָהּ וּבְנֶךָ וּבִתּוֹ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְחִלּוּי וְהַגֵּר וְהַיְתוֹם
וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: שְׁבַעַת יָמִים תַּחֲגֹל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם
אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה כִּי יִבְרָכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל תְּבוּאָתְךָ וּבְכָל
מַעֲשֶׂה יָדְיךָ וְהָיִיתָ אֶךְ שִׂמְחָה: שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים | בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה
כָּל-זְכוּרְךָ אֶת-פָּנָי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחֹג הַמִּצְוֹת
וּבְחֹג הַשְּׁבַעַת וּבְחֹג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת-פָּנָי יְהוָה רִיקָם: אִישׁ
כַּמִּתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ:

שׁוֹפְטִים

שׁוֹפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֵּן-לָךְ בְּכָל-שַׁעְרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
לְשִׁבְטֶיךָ וְשִׁפְטוּ אֶת-הָעָם מִשִּׁפְט-צֶדֶק: לֹא-תִטֶּה מִשִּׁפְט לֹא תִכִּיר
פָּנִים וְלֹא-תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֶה עֵינֶי חֲכָמִים וַיִּסְלַף דְּבָרֵי
צְדִיקָם: צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּחְיֶה וַיִּרְשָׁתָּ אֶת-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: (ס)

וְעָנִי וְאָמְרוּ יְדִינִי לֹא (שפכה) שָׁפְכוּ אֶת־הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ:
כִּפּוּר לְעַמּוּדֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּדִיתָ יְהוָה וְאֶל־תַּתֵּן לָהֶם נָקִי בִּקְרִיב עִמּוּדֵי
יִשְׂרָאֵל וְנִכְפָּר לָהֶם הַדָּם: וְאַתָּה תִּבְעֵר הַדָּם מִנִּקְיִי מִקְרִבִּי
כִּי־תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה:

כי תצא

כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אִיְבֹיֶיךָ וַיִּתְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ וְשָׁבִיתָ
שָׁבוֹן: וְרָאִיתָ בַּשָּׁבָיָה אִשָּׁה יִפְתָּ־תָאָר וְחִשְׁקָתָ בָּהּ וְלָקַחְתָּ לָּךְ
לְאִשָּׁה: וַתִּבְאֶתָהּ אֶל־תְּנוּךְ בֵּיתְךָ וְגִלְחָתָהּ אֶת־רֹאשָׁהּ וְעָשִׂתָהּ
אֶת־צַפְרָנֶיהָ: וְהִסִּירָהָ אֶת־שִׁמְלַת שָׁבָיָה מֵעָלֶיהָ וַיַּשְׁבֶּהּ בְּבֵיתְךָ
וַיְכַתֶּה אֶת־אָבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחֵר כֹּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ
וַיַּעֲלֶתָהּ וְהִיְתָה לָּךְ לְאִשָּׁה: וְהָיָה אִם־לֹא תִכְצַף בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ
לְנִפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא־תִמְכְּרָנָה בַּכֶּסֶף לֹא־תִתְעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אִשָּׁר
עֲנִיתָהּ: (ס)

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לָּךְ עֲמָלֶךָ בַּדֶּרֶךְ בַּצֵּאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: אֲשֶׁר
קָרָךְ בַּדֶּרֶךְ וַיַּזְנֵב בְּךָ כָּל־הַנִּחְשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיַף וַיִּגַּע וְלֹא
יָרָא אֱלֹהִים: וְהָיָה בְּהִנָּיִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ | לָּךְ מִכָּל־אִיְבֹיֶיךָ מִסָּבִיב
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ נִחְלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֹל אֶת־זִכְרֵךְ
עֲמָלֶךָ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשָּׁכַח:

כי תבא

וְהָיָה כִּי-תָבוֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה
וַיִּרְשָׁתָהּ וַיֵּשְׁבָתָּ בָּהּ: וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית | כָּל-פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
תָּבִיא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְשָׂמַתָּ בַטֶּנָּא וְהִלַּכְתָּ
אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: וּבָאתָ
אֶל-הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יְהוָה בְּיָמֵי הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי-בָאתִי אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
לֵאמֹר: לָתֵת לָנוּ:

וּתָבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיֵּצֵא סִיתָן מִלֶּךְ-חֹשֶׁבּוֹן וְעֹוג מֶלֶךְ-הַבְּשָׁן
לְקַרְאֲתָנוּ לְמִלְחָמָה וַנִּכְסֶם: וַנִּקַּח אֶת-אֲרָצָם וַנַּחֲנֶנָּה לְנַחֲלָה לְרֵאשִׁיטֵינוּ
וּלְנָגְרֵי וּלְחֹצֵי שֹׁבֵט הַמִּנְשִׁי: וְשָׁמַרְתֶּם אֶת-דְּבַר יְהוָה הַבְּרִית הַזֹּאת
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לְמַעַן תִּשְׁכַּחֲלוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר תַּעֲשֹׂון:

וַיֵּצֵאוּ

אֹתָם נֹצְבִים הַיּוֹם כָּלְכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רָאשֵׁיכֶם שְׂבָטֵיכֶם
זְקֵנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל: טַפְכֶם נְשֵׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ
מִחֲנִיךָ מִחֻטָּב עֲצִיךָ עַד שֹׂאב מִיָּמֶיךָ: לְעִבְרְךָ בְּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וּבְאֻלָּתוֹ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם:

הַגִּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֶבְרָא תִּאֲבָדוֹן לֹא־תֵאָרִיכֵן יָמִים עַל־הָאָדָמָה
אֲשֶׁר אֶתָּה עֹבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: הַעִידְתִּי בְּכֶם
הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה
וְהַקְלָלָה וּבַחֲרַתְּ בַּחַיִּים לְמַעַן תַּחֲיֶה אֶתָּה וְזֶרְעֶךָ: לֹא־תָבֹא
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַע בְּקִלּוֹ וּלְדַבְּקָה־בּוֹ כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאַרְךָ
יָמֶיךָ לַשָּׁבַת עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֹא־בְרִיתְךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם:

ויכר

וַיֵּלֶךְ מִנְשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם בֶּן־מִאָּה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא־אוּכַל עוֹד לָצֵאת
וּלְבֹא וַיַּחְזֹק אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הוּא | עֹבֵר לְפָנֶיךָ הוּא־יִשְׁמָד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשָׁתָם
יְחֻשָּׁעַ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: וַעֲשֵׂה יְהוָה לָהֶם
כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעוֹג מֶלֶכִי הָאֲמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד
אַתָּם: וּנְתַתָּם יְהוָה לְפָנֶיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֲתָכֶם: חֲזַקוּ וְאַמְצוּ אֶל־תִּירָאוֹ וְאֶל־תַּעֲרָצוֹ מִפְּנֵיהֶם כִּי | יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הוּא הַחֲלֹךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ: (ס)

הַקְהִילוּ אֵלַי אֶת־כָּל־זִקְנֵי שְׁבֻטֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם וְאַדְבָּרָה בְּאָזְנֵיהֶם
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאַעֲיֶדָה בָּם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ: כִּי יִדְעוּתִי

אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי־הִשְׁתַּת תַּשְׁחֲתוּן וְסִרְתָּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֹתְכֶם וְקִלְאֵת אֹתְכֶם הָרַעָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הָרַע
בְּעֵינַי יִהְיֶה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֶׂה יְדֵיכֶם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנוֹ כָּל־קֶהֱל
יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד הַיּוֹם:

הַאֲזִינוּ

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־כִי:

יַעֲרַף כַּמָּטָר לִקְחִי תִגַּל כִּטָּל אִמְרָתִי

כַּשְׁעִירָם עָלִי־דָשָׂא וְכַרְבִּיבִים עָלִי־עֶשֶׂב:

כִּי שֵׁם יִהְיֶה אֶקְרָא תָבוּ גִדְל לֹא־הִינּוּ:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר: עֲלֶה אֶל־הָרֹ
הָעֵבְרִים הַזֶּה הָרֹג־נָבוֹ אֲשֶׁר בָּאָרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וְרֹאֵה
אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחֲזָהּ: וּמֵת בְּהָרֹ אֲשֶׁר
אִתָּה עֲלֶה שָׁמָּה וְהֶאֱסַף אֶל־עַמִּיךָ כְּאֲשֶׁר־מָת אֶהֱרֹן אֲחִיךָ בְּהָרֹ
הַהוּא וַיֵּאֱסַף אֶל־עַמּוּיוֹ: עַל־אֲשֶׁר מָעַלְתֶּם בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּמִי־מְרִיבַת קָדַשׁ מִדְּבַר־צֹן עַל־אֲשֶׁר לֹא־קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: כִּי מִנִּגַּד תִּרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וזאת הברכה

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את-בני ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למוז חופיע מתר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו (אשרת) אש דת למו: אף חבב עמים כל-קדשיו ביהוה והם תכו לרגלך ישא מדברתיך: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל-ימת ויהי מתיו מספר: (ס)
ולא-קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל-פנים:
לכל-האמות והמופתיים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים
לפרעה ולכל-עבדיו ולכל-ארצו: ולכל תיך תחזקה ולכל
המורא הנדול אשר עשה משה לעיני כל-ישראל: (חזק)

סיום התורה.

קדיש יתום.

יתגדל ויתקדש שמייה רבא
בעלמא דברא כרעותיה וימליך מלכותיה
בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.
יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרם ויתנשא
ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמייה דקדשא בריך הוא
לעלא מכל ברכתא ושירתא השבחיתא ונחמתא
דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

נביאים

חלק הנביאים נקרא בנגינת ההפטרה.

וְדַבַּרְתִּי עַל-הַנְּבִיאִים וְאֶנְכִּי חֲזוֹן הִרְבֵּיתִי וּבִגְדֵי הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה: כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֲדֹנָי יְהוֹה דְּבַר כִּי אִם-נִלְחַם סוּדוֹ אֶל-עַבְדָּיו הַנְּבִיאִים: אֲרִיגָה שָׁאֵג מִי לֹא יִירָא אֲדֹנָי יְהוֹה דְּבַר מִי לֹא יִנְבֵּא: וְאֲשִׁים דְּבַרִּי בְּפִיָּהּ וּבִצֵּל יָדַי כְּסִיתִיהָ לְנֹטַע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי-אַתָּה:

יהושע

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עַבְדֵּי יְהוֹה וַיֹּאמֶר יְהוֹה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן מִשְׁרַת מֹשֶׁה לֵּאמֹר: מֹשֶׁה עַבְדִּי מָתָה וְעַתָּה (פ)
קוּם עֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אַתָּה וְכָל הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲנִכִּי נָתַן לָהֶם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: כָּל-מָקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף-רַגְלְכֶם בּוֹ
לָכֶם נִתְּתִיו כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-מֹשֶׁה:
וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל אֶת-יְהוֹה כָּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכָל | יְמֵי הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר
הָאָרִיכוּ יָמִים אַחֲרָיו יְהוֹשֻׁעַ וְאֲשֶׁר יָדְעוּ אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה יְהוֹה אֲשֶׁר
עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: וְאֶת-עֲצָמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר-הָעֵלָה בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל |
מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ בְּשָׂכְם בְּחִלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה יַעֲקֹב מֵאֵת
בְּנֵי-חָמוֹר אֲבֵי-שָׂכְם בְּמִצְרָה קְשִׁיטָה וַיְהִי לְבְנֵי-יוֹסֵף לְנַחֲלָה:
וְאֶלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן מָתָה וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגִבְעַת פִּינְחָס בֶּנוֹ אֲשֶׁר נָתַן-לוֹ
בְּהָר אֶפְרָיִם:

שׁוֹפְטִים

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁאַלּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בֵּיתוֹהָ לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה-לָּנוּ אֶל-הַכִּנְעֲנִי בַתְּחִלָּה לְהִלָּחֵם בּוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה יַעֲלֶה הַנֶּחֱדָתִי אֶת-הָאָרֶץ בִּידּוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְשִׁמְעוֹן אָחִיו עֲלֶה אִתִּי בְּגוֹרָלִי וְנִלְחַמְהָ בַּכִּנְעֲנִי וְהִלַּכְתִּי גַם-אֲנִי אִתָּךְ בְּגוֹרָלְךָ וַיִּלָּךְ אִתּוֹ שִׁמְעוֹן:

וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי בְנֵימִן וַיִּשְׁאוּ נָשִׁים לְמִסְפָּרָם מִן-הַמַּחֲלָלוֹת אֲשֶׁר גָּזְלוּ וַיֵּלְכוּ וַיָּשׁוּבוּ אֶל-נִחְלָתָם וַיִּבְנוּ אֶת-הַתְּעָרִים וַיֵּשְׁבוּ בָּהֶם: וַיִּתְּהִלְכוּ מִנָּשָׁם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בָּעֵת הַהִיא אִישׁ לְשִׁבְטוֹ וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַיֵּצְאוּ מִנָּשָׁם אִישׁ לְנִחְלָתוֹ: בִּימֵי הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ חֲזָק בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה:

שְׂמוּאֵל

וַיְהִי אִישׁ אַחֵד מִן-הַרְמְתִּים צוֹפִים מִתֵּר אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן-יִרְחָם בֶּן-אֱלִיהוּא בֶּן-תָּחוּ בֶן-צוּף אֶפְרָתִי: וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אַחַת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנִינָה וַיְהִי לַפְּנִינָה יְלָדִים וּלְחַנָּה אֵין יְלָדִים: וְעַלָּה הָאִישׁ הָהוּא מְעִירוֹ מִיָּמִים | יְלִמֶּמֶה לְהַשְׁתַּחֲוֹת וּלְזָבַח לַיהוָה צְבָאוֹת בְּשִׁלָּה וְשָׁם שָׁגַי בְּנִי-עָלִי חָפְנִי וּפְנִיחָס כְּתָנִים לַיהוָה:

הכל נתן ארונה המלך למלך (ס) ויאמר ארונה אל המלך יהנה
אלהיך ירצה: ויאמר המלך אל-ארונה לא כיקנו אקנה מאותך
במחיר ולא אעלה ליהנה אלהי עלות חנם ויקן דגד את-הגורן
ואת-הבקר בכסף שקלים חמשים: ויבן שם דגד מזבח ליהנה ויעל
עלות ושלמים ויעתר יהנה לארץ ותעצר המנפה מעל ישראל:

מלכים

והמלך דוד זקן בא בימים ויכסוהו בבגדים ולא יחם לו: ויאמרו
לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך
ותהי-לו סכנת ושכבה בחיקך ויחם לאדני המלך: ויבקשו נערה
יפה בכל גבול ישראל וימצאו את-אבישג השונמית ויבאו אתה
למלך:

וידבר אתו טבות ויתן את-כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו
בבבל: ושלא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל-ימי חייו:
וארחתו ארחת תמיד נתנה-לו מאת המלך דבר-יום ביומו כל ימי
חיו:

ישעיה

חזון ישעיהו בן-אמוץ אשר חזה על-יהודה וירושלם בימי עזיהו
יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה: שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהנה

דִּבֶּר בָּנִים גִּבֹּלְתִי וְרוֹמְמֹתִי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִּי: יָדַע שׁוֹר קִנְהוֹ וַחֲמוֹר
אֲבוֹס בָּעָלָיו יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עָמִי לֹא הִתְבוֹנֵן:

כִּי כַּאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הִתְחַדְּשִׁים וְהָאָרֶץ הִתְחַדְּשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים
לִפְנֵי נְאֻם־יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זֶרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם: וְהָיָה מִדֵּי־חֶדֶשׁ בְּחֶדְשׁוֹ
וּמִדֵּי שָׁבַת בְּשַׁבְּתוֹ יָבוֹא כָּל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אֲמֹר יְהוָה:
וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ בַּפָּנִי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת
וְאִשָּׁם לֹא תִכָּבֶּה וְהָיוּ דֹרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר:

וְהָיָה מִדֵּי־חֶדֶשׁ בְּחֶדְשׁוֹ וּמִדֵּי שָׁבַת בְּשַׁבְּתוֹ יָבוֹא כָּל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אֲמֹר
יְהוָה:

ירמיה

דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ בֶן־חִלְקִיָּהוּ מִן־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בַּעֲנִתוֹת בָּאָרֶץ בְּנִימֹן:
אֲשֶׁר הָיָה דְּבַר־יְהוָה אֵלָיו בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ בֶן־אָמֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה
בְּשִׁלְש־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמָלְכוֹ: וַיְהִי בִימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה עַד־תֵּם עֲשִׂיתִי עֲשֻׁרֶת שָׁנָה לְצַדִּיקָהוּ בֶן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה עַד־גְּלוֹת יְרוּשָׁלַם בְּחֶדֶשׁ הַחֲמִישִׁי:

וַיְדַבֵּר אֵתוֹ טָבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־כֶּסֶּאוֹ מִמַּעַל לְכִסֵּא (מַלְכִּים) הַמְּלָכִים
אֲשֶׁר אֵתוֹ בְּבִבְלִ: וְשָׁנָה אֶת בְּגָדֵי כִלְאוֹ וְאָכַל לֶחֶם לִפְנֵי תַמִּיד
כָּל־יְמֵי חַיָּו: וְאַרְחָתוֹ אֲרַחֲתָ תַמִּיד נִתְּנָה־לוֹ מֵאֵת מֶלֶךְ־בָּבֶל
דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ עַד־יוֹם מוֹתוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו:

יזזקאל

הפטרות שבועות :

וַיְהִי | בַּשְּׁלָשִׁים שָׁנָה בְּרַב־יְעִי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ וַאֲנִי בְּתוֹךְ-הַנּוֹלָה
 עַל-נְהַר-כְּבָר נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲרָאָה מִרְאֹת אֱלֹהִים: בַּחֲמִשָּׁה
 לַחֹדֶשׁ הָיָא הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לַנְּלוֹת הַמֶּלֶךְ יוֹזָבֵד: הִנֵּה הִנֵּה
 דְּבַר-יְהוָה אֶל-יִחְזָקְאֵל בֶּן-בוּזִי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים
 עַל-נְהַר-כְּבָר וַתְּהִי עָלָיו שֵׁם יְד-יְהוָה: וַאֲרָא וְהִנֵּה רוּחַ סַעָרָה בָּאָה
 מִן-הַצָּפוֹן עָנָן גָּדוֹל וְאֵשׁ מִתְּלַחֶתת וְנִגְוָה לוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ כָּעֵין הַחֲשָׁמַל
 מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: וּמִתּוֹכָהּ דְּמֹות אַרְבַּע חִיּוֹת וְזֹה מִרְאִיתָן דְּמֹות אָדָם לְהִנָּה:
 וְאַרְבַּעַת פָּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאַחַת לָהֶם: וְרִגְלֵיהֶם רִגְלֵי יִשְׂרָאֵל וְכַף
 רִגְלֵיהֶם כְּכַף רִגְלֵי עֹגֵל וְנִצְצִים כָּעֵין נְחֹשֶׁת קָלִיל: (וַיְדוּ) וַיְהִי אָדָם מִתַּחַת
 כְּנָפֵיהֶם עַל אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם לְאַרְבַּעַתָּם: חִבְרַת אִשָּׁה
 אֶל-אַחֻזָּתָהּ כְּנָפֵיהֶם לֹא-יִסְבּוּ בְּלִכְתָּן אִישׁ אֶל-עֵבֶר פָּנָיו יֵלְכוּ: וְדְמֹות פְּנֵיהֶם
 פָּנֵי אָדָם וּפָנֵי אֲרִיָּה אֶל-תֵּימִין לְאַרְבַּעַתָּם וּפָנֵי-שׁוֹר מִהַשְּׂמֹאל לְאַרְבַּעַתָּן
 וּפָנֵי-נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן: וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרָדוֹת מְלֻמָּעָה לְאִישׁ שְׁתֵּים חִבְרֹות
 אִישׁ וּשְׁתֵּים מְכֻסּוֹת אֵת גְּוִיתֵיהֶנָּה: וְאִישׁ אֶל-עֵבֶר פָּנָיו יֵלְכוּ אֶל אֲשֶׁר
 יְהִיָּה-שָׁמָּה הָרוּחַ לְלָכֶת יֵלְכוּ לֹא יִסְבּוּ בְּלִכְתָּן: וְדְמֹות תַּחֲיֹות מִרְאִיתָם
 כְּנִחְלִי-אֵשׁ בְּעֵרוֹת כְּמִרְאֵה תַלְפָּדִים הִיא מִתְּלַכָּת בֵּין תַּחֲיֹות וְנִגְוָה לְאֵשׁ
 וּמִן-הָאֵשׁ יוֹצֵא בָרֶק: וְתַחֲיֹות רָצוּא וְשׁוֹב כְּמִרְאֵה הַבֶּזֶק: וַאֲרָא תַּחֲיֹות וְהִנֵּה
 אוֹפֵן אֶחָד בְּאֶרֶץ אֶצֶל תַּחֲיֹות לְאַרְבַּעַת פָּנָיו: מִרְאֵה הָאוֹפְנִים וּמַעֲשֵׂיהֶם כָּעֵין
 תְּרִשִׁישׁ וְדְמֹות אֶחָד לְאַרְבַּעַתָּן וּמִרְאִיתָם וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּאֲשֶׁר יְהִיָּה הָאוֹפֵן

בַּתּוֹךְ הָאוֹפָן: עַל־אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶן בְּלֻכְתָּם יִלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלֻכְתָּן: וְנִבְיָהֶן
וְנִגְבָּה לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם וְנִבְתָּם מִלֵּאֵת עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּן: וּבְלֻכַת הַחַיּוֹת
יִלְכוּ הָאוֹפָנִים אֶצְלָם וּבַהֲנִשָּׂא הַחַיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאוֹפָנִים: עַל אֲשֶׁר
יִהְיֶה־שָׁם הָרוּחַ לְלֻכַת יִלְכוּ שָׁמָּה הָרוּחַ לְלֻכַת וְהָאוֹפָנִים יִנְשְׂאוּ לְעַמְתָּם כִּי
רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפָנִים: בְּלֻכְתָּם יִלְכוּ וּבְעַמְדָּם יַעֲמֻדוּ וּבַהֲנִשָּׂא מֵעַל הָאָרֶץ
יִנְשְׂאוּ הָאוֹפָנִים לְעַמְתָּם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפָנִים: וְדַמּוֹת עַל־רֹאשֵׁי הַחַיָּה
רָקִיעַ כְּעֵין הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא נָטוּי עַל־רֹאשֵׁיהֶם מְלַמֵּעַלָּה: וְתַתַּת הָרָקִיעַ כְּנִפְיָהֶם
יִשְׁלּוֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֻתָּהּ לְאִישׁ שְׂתֵּימִם מְכַסּוֹת לְהִנָּה וּלְאִישׁ שְׂתֵּימִם מְכַסּוֹת
לְהִנָּה אֵת גּוֹיְתֵיהֶם: וְאֲשַׁמַּע אֶת־קוֹל כְּנִפְיָהֶם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל־שִׁדִּי
בְּלֻכְתָּם קוֹל הַמֶּלֶךְ כְּקוֹל מַחֲנֶה בְּעַמְדָּם תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶן: וְיִהְיֶה־קוֹל מֵעַל
לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁם בְּעַמְדָּם תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶן: וּמִמֵּעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר
עַל־רֹאשָׁם כְּמִרְאָה אֶבֶן־סַפִּיר דְּמּוֹת כֶּסֶף וְעַל דְּמּוֹת הַכֶּסֶף דְּמּוֹת כְּמִרְאָה
אֲדָם עָלָיו מְלַמֵּעַלָּה: וְאֶרָא | כְּעֵין חֲשָׁמַל כְּמִרְאָה־אֵשׁ בֵּית־לֵה סָבִיב
מִמִּרְאָה מְתַנּוּי וּלְמַעַלָּה וּמִמִּרְאָה מְתַנּוּי וּלְמַטָּה רֵאִיתִי כְּמִרְאָה־אֵשׁ וְנִגְבָּה לוֹ
סָבִיב: כְּמִרְאָה הַקִּשְׁת׃ אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵנָן בְּיוֹם הַנִּשְׁשׁ כֵּן מִרְאָה הַנִּגְבָּה סָבִיב
הוּא מִרְאָה דְּמּוֹת כְּבוֹד־יְהוָה וְאֶרְאָה וְאֶפְּל עַל־פָּנַי וְאֲשַׁמַּע קוֹל מְדַבֵּר: (פ)
וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע אֲחֵרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:
וּפֹאֵת־נִגְבָּה חֲמֹשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מִזֶּה וּשְׁעָרִים שְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים
שְׁמֹעוֹן אֶחָד שְׁעָרִים יִשְׁשָׁכָר אֶחָד שְׁעָרִים זְבוּלֹן אֶחָד: פֹּאֵת־זִמְהָ חֲמֹשׁ
מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים שְׁעָרֵיהֶם שְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים גָּד אֶחָד שְׁעָרִים אֲשֶׁר
אֶחָד שְׁעָרִים נִפְתָּלִי אֶחָד: סָבִיב שְׁמֹנֶה עָשָׂר אֲלָף וְשֵׁם־הָעִיר מִיּוֹם
יְהוָה | שְׁמָה:

תרי עשר

דְּבַר-יְהוָה | אֲשֶׁר הָיָה אֶל-הוֹשִׁעַ בֶּן-בְּאֵרִי בַיָּמִי עֲזִיָּה יוֹתָם אָחִיו
יִחְזַקְיָה מֶלֶכִּי יְהוּדָה וּבַיָּמִי יִרְבֵּעַם בֶּן-יֹאזָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: תַּחֲלֹת
דְּבַר יְהוָה בְּהוֹשִׁעַ (פ)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הוֹשִׁעַ לֵךְ קַח לָךְ אִשָּׁת זְנוּנִים וְיִלְדֵי זְנוּנִים כִּי זֶנְהָ
תִּזְנֶה הָאָרֶץ מֵאַחֲרֵי יְהוָה: וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח אֶת-גִּמְרָה בַת-דְּבִלָּים וַתֵּהָרֶה
וַתֵּלֶד-לוֹ בָּן:

הפטרת שני של שבועות:

וַיְהִי וְהִיבֵל קָדְשׁוֹ הָס מִפָּנָיו כָּל-הָאָרֶץ: (ו)
לְחַבְקוֹק הַנָּבִיא עַל שְׁנֵינֹת: יְהוָה שָׁמַעְתִּי שְׁמַעְתָּ יִרְאֵתִי יְהוָה פָּעַלְתָּ בְּקֶרֶב
שָׁנִים חֲיִיתוּ בְּקֶרֶב שָׁנִים תוֹדִיעַ בְּרָגְזוֹ רַחֵם תִּזְכּוֹר: אֵלֹהִים מִתִּמְנֵן יָבוֹא וְקָרוֹשׁ
מִתֵּר-פֶּאֶרֶן סֵלָה כִּסֵּה שָׁמַיִם הוֹדּוּ וַתִּתְּלֹתוּ מִלֵּאָה הָאָרֶץ: וְנִגְהַל כְּאוֹר תִּתְּלֶהָ
קֶרְנִים מִיָּדוֹ לֹא וְשֵׁם חֲבִינוֹן עֲזָה: לִפְנֵי יֵלֶךְ דְּבַר וַיֵּצֵא רֶשֶׁף לְרִגְלָיו: עָמַד |
וַיִּמְדַּד אֶרֶץ רָאָה וַיִּתֵּר גּוֹלִים וַיִּתְּפֹצֵצוּ תְּרִי-עַד שָׁחוּ גִבְעוֹת עוֹלָם הִלִּיכוֹת
עוֹלָם לֹא: תַּחַת אֲנִי רְאִיתִי אֶהְיֶה כּוֹשֵׁן יִרְגָּזוֹן יִרְעִיעוֹת אֶרֶץ מִדְיָן: הַבְּנֵהרִים
חָרָה יְהוָה אִם בְּנֵהרִים אֶפְדָּה אִם-בֵּינִים עֲבַרְתָּהּ כִּי תִרְכַּב עַל-סוּסֶיהָ
מִרְכַּבְתֶּיהָ יִשְׁוּעָה: עֲרִיגָה תַעֲזוֹר קִשְׁתָּהּ שְׁבָעוֹת מִטּוֹת אָמַר סֵלָה נִהְרֹת
תִּבְקַע-אֶרֶץ: רְאוּךָ יִחְלִלוּ תְּלִים גֵּרָם מִיָּם עָבַר נָתַן תְּהוֹם קוֹלּוֹ רוֹם יִדְּיָהוּ
נָשָׂא: שָׁמַשׁ יָרַח עָמַד זָבָלָה לְאוֹר חֲצִיךָ יִחְלְכוּ לִנְגָה בִּרְק חֲנִיתָה: בְּזַעַם
תִּצְעַד-אֶרֶץ בְּאֵף תִּקְרוֹשׁ גּוֹיִם: יִצְאָתָּ לַיָּשָׁע עֲמֹךְ לַיָּשָׁע אֶת-מִשִּׁיחָהּ מִחֲצֵתָהּ
רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע עֲרוֹת יְסוֹד עַד-צִוָּאר סֵלָה: (פ)

נִקְבַּת בְּמִטּוֹי רֹאשׁ (פִּרְזוֹ) פִּרְזוֹ יִסְעֲרוּ לְהַפִּיצָנִי עַל־צַחֲתָם כְּמוֹ-לֶאֱכֹל עָנִי
בַּמִּסְתָּר: דְּרַכָּת בֵּינָם סוּסִיד חֲמֹר מִיָּם רַבִּים: שְׁמַעְתִּי | וְתִרְגַּז בְּטָנִי לְקוֹל־
צִלְלוֹ שְׁפָתַי יָבוֹא רֶקֶב בַּעֲצָמֵי וְתַחֲתֵי אֶרְגָּז אֲשֶׁר אָנוּחַ לַיּוֹם צָרָה לַעֲלוֹת
לָעַם יְגוּדָנוּ: כִּי-תֵאֱנֶה לֹא-תִפְרָח וְאֵין יָבוֹל בְּנִפְנִים כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה-זֹת וְשִׁדְמוֹת
לֹא-עָשָׂה אֲכֹל גֹּזֵר מִמְּכָלָה צֹאן וְאֵין בָּקָר בְּרִפְתִּים: וְאֲנִי בִיהֲנָה אֶעֱלוֹזָה
אֲנִילָה בְּאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל: יִהְיֶה אֲדוֹנִי חֵילִי וַיִּשָּׁם רַגְלִי כְּאִילָוֹת וְעַל בְּמוֹתַי יִדְרַכְנִי
לְמַנְצָת בְּנִינּוֹתַי: (פפפ)

זְכְּרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֶרֶב עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל
חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים: הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא
יוֹם יִהְיֶה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא: וְהָשִׁיב לִב-אֲבוֹת עַל-בָּנִים וְלֵב בָּנִים
עַל-אֲבוֹתָם פֶּן-אֵבֹא וְהִפִּיתִי אֶת-הָאָרֶץ חֶרֶם:
הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יִהְיֶה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:

סיום הנביאים.

קדיש יתום.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא
בְּעִלְמָא דְּבָרָא כְּרַעוּתִיהַ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהַ
בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעִנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אֲמֵן.
יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא
יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהַ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיד הוּא
לְעֵלָא מְכָל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא
דְּאִמִּירָן בְּעִלְמָא וְאִמְרוּ אֲמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

כתובים

רות

יש הנוהגים בא"י לקרוא רק שלושה פסוקים ראשונים ואחרונים.

(כיון שקוראים את זה מיד בבוקר בבית הכנסת)

וַיְהִי בַיּוֹמִי שֶׁפֶט הַנִּשְׁפָּטִים וַיְהִי רָעַב בָּאָרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם
יְהוּדָה לְגוֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו: וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ
וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֳמִי וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו | מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרַתִּים מִבֵּית
לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי-מוֹאָב וַיַּהֲיוּ-שָׁם: וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֳמִי
וַתִּשְׁאַר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ: וַיֵּשְׁאוּ לָהֶם נָשִׁים מְאֻבּוֹת שֵׁם הָאֶחָת עֲרָפָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית
רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כַּעֲשֵׂר שָׁנִים: וַיָּמָתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשְׁאַר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ
וּמְאִישָׁהּ: וַתָּקָם הִיא וְכִלְתִּיהָ וַתֵּשֶׁב מִשְׁדֵּי מוֹאָב כִּי שָׁמָּה בְּשָׂדֶה מוֹאָב כִּי-פָקַד יְהוָה
אֶת-עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לֶחֶם: וַתֵּצֵא מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה-שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כִלְתֵּיהָ עִמָּה וַתֵּלַכְנָה
בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה: וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לְשְׁתֵּי כִלְתֵּיהָ לָכֶנָה שְׁבֹנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה
(יַעֲשֶׂה) יַעַשׂ יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם-הַמָּתִים וְעִמָּדִי: יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמִצָּאֵן
מִגּוֹחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה וַתִּשָּׁק לָהֶן וַתִּשְׁאַנָּה קוֹלָן וַתְּבַכְינָה: וַתֹּאמְרֶנָּה לָהּ כִּי-אַתָּה נָשׁוּב
לְעַמֶּךָ: וַתֹּאמֶר נָעֳמִי שְׁבֹנָה בְּנָתִי לָמָּה תֵּלַכְנָה עִמִּי הָעוֹד-לִי בָנִים בְּמַעֲלִי וְהָיוּ לָכֶם
לְאִנָּשִׁים: שְׁבֹנָה בְּנָתִי לָכֵן כִּי זָקַנְתִּי מִהֲנוּת לְאִישׁ כִּי אִמְרַתִּי יִשְׁלִי תִקְוָה גַם תִּיַּתִּי

תלילה לאיש וגם ילדתי בנים: הלתן | תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעננה לבלתי
היות לאיש אל בנתי כי-מר-לי מאד מכם כי-יצאה בי יד-יהודה: ותשנה קולן ותבכינה
עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: ותאמר הנה שבה ובמתך אל-עמה
ואל-אלהיה שוכי אחרי ובמתך: ותאמר רות אל-תפנעי-כי לעזבך לשוב מאחריך כי
אל-אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמך עמי ואלהיך אלהי: באשר תמותי אמות
ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסוף כי תמות ופריד ביני ובינך: ותרא כי-מתאמצת
היא ללכת אתה ותחזל לדבר אליה: ותלכנה שתיהם עד-באנה בית לחם ויהי כבאנה
בית לחם ותהם כל-העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: ותאמר אליהן אל-תקראנה לי
נעמי קראן לי מרא כי-המר שדי לי מאד: אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה
תקראנה לי נעמי ויהנה ענה בי ושדי תרע לי: ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה
השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים: ולנעמי (מידע) מודע
לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז: ותאמר רות המואביה אל-נעמי
אלכה-נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא-חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי:
ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקוצרים ויגר מקלה חלקת השדה לבעז אשר
ממשפחת אלימלך: והנה-בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו
יברכך יהוה: ויאמר בעז לנערו הנצב על-הקוצרים למי הנערה הזאת: ויען הנער הנצב
על-הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם-נעמי משדה מואב: ותאמר
אלקטה-נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד-עתה זה
שבתה הבית מעט: ויאמר בעז אל-רות הלוא שמעת בתי אל-תלכי ללקט בשדה אחר
וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם-נערת: עיניך בשדה אשר-יקצרון ותלכת אחריהן
הלוא צויתי את-הנערים לבלתי נגעך וצמת ותלכת אל-הכלים ושתית מאשר ישאבון
הנערים: ותפל על-פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני
ואנכי נכריה: ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך אחרי מות
אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל-עם אשר לא-ידעת תמול שלשום:
ישלם יהוה פעלך ותהי משפחתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר-באת לחסות
תחת-כנפיו: ותאמר אמצא-חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על-לב שפתיך ואנכי

לא אהיה כאחת שפחתיה: ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן-הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשבי מצד הקוצרים ויצבט-לה קלי ותאכל ותשבע ותתר: ותקם ללקט ויצו בעז את-נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה: וגם של-תשלו לה מן-הצבתיים ועזבתם ולקטה ולא תנערו-בה: ותלקט בשדה עד-הערב ותחבט את אשר-לקטה ויהי כאיפה שערים: ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר-לקטה ותוצא ותתן-לה את אשר-הותרה משבעה: ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר-עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז: ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהנה אשר לא-ענב חסדו את-החיים ואת-המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מנאלנו הוא: ותאמר רות המואביה גם | כי-אמר אלי עם-הנערים אשר-לי תדבקין עד אם-כלו את כל-הקציר אשר-לי: ותאמר נעמי אל-רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם-נערוֹתיו ולא יפגעו-בך בשדה אחר: ותדבק בנערות בעז ללקט עד-כלות קציר-השערים וקציר החטים ותשב את-חמותה: ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש-לך מגוח אשר ייטב-לך: ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את-נערוֹתיו הנה-הוא זרה את-גורן השערים הלילה: ורחצת | וסכת ושמת (שמלתך) שמלתך עליך (וירדתי) ויבדת הגורן אל-תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות: ויהי בשכבו וידעת את-המקום אשר ישכב-שם ובאת וגלית מרגלותיו (ושכבתי) ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין: ותאמר אליה כל אשר-תאמרי אלי אעשה: ותדר הגורן ותעש ככל אשר-צוהה חמותה: ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בליל ותגל מרגלותיו ותשכב: ויהי בחצי הלילה ויחדר האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלותיו: ויאמר מי-את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על-אמתך כי גאל אותה: ויאמר ברוכה את ליהנה בתי היטבת חסדך האחרון מן-הראשון לבלתי-לכת אחרי הבחורים אם-הל ואם-עשיר: ועתה בתי אל-תיראי כל אשר-תאמרי אעשה-לך כי יודע כל-שער עמי כי אשת חיל את: ועתה כי אמנם כי (אם) גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני: ליני | הלילה והנה בבקר אם-יגאלך טוב יגאל ואם-לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי-יהנה שכבי עד-הבקר: ותשכב (מרגלתו) מרגלותיו עד-הבקר ותקם (בטרום) בטרום יכיר איש את-רעהו ויאמר

אל-יודע כי-באה האשה הנרן: ויאמר ה'בי המטפחת אשר-עליך ואחזי-בה ותאחזי בה
 וימד שש-שערים וינשת עליה ויבא העיר: ותבוא אל-חמותה ותאמר מי-את בתי
 ותגד-לה את כל-אשר עשה-לה האיש: ותאמר שש-השערים האלה נתן לי כי אמר אלי
 אל-תבואי ריקם אל-חמותך: ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא
 ישקט האיש כי-אם-כלה הדבר היום: ובעז עלה השער וינשב שם והנה הגאל עבר אשר
 דבר-בעז ויאמר סורה שבה-פה פלגי אלמגי ויסר וישוב: ויקח עשרה אנשים מזקני
 העיר ויאמר שבו-פה וישבו: ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה
 נעמי השבה משדה מואב: ואני אמרתי אנלך אונן לאמר קנה נגר הישבים ונגד זקני עמי
 אם-תגאל גאל ואם-לא יגאל הנדה לי (ואדע) ואדעה כי אין זולתך לגאול ואנכי
 אחריך ויאמר אנכי אנאל: ויאמר בעז ביום-קנותך השדה מגד נעמי ומאת רות המואבית
 אשת-המת (קניתי) קניתי להקים שם-המת על-נחלתו: ויאמר הגאל לא אוכל
 (לגאול)-לגאל-לי פן-אשחית את-נחלתי גאל-לך אתה את-גאולתי כי לא-אוכל לגאל:
 וזאת לפנים בישראל על-הגאולה ועל-התמורה לקנים כל-דבר שלך איש נעלו ונתן
 לרעהו וזאת התעודה בישראל: ויאמר הגאל לבעז קנה-לך וישלך נעלו: ויאמר בעז
 לזקנים וכל-העם עדים אתם היום כי קניתי את-כל-אשר לאלימלך ואת כל-אשר
 לכליון ומחלון מגד נעמי: וגם את-רות המואבית אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים
 שם-המת על-נחלתו ולא-יכרת שם-המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום:
 ויאמרו כל-העם אשר-בשער והזקנים עדים יתן יהוה את-האשה הבאה אל-ביתך
 כרחל | וכלאה אשר בנו שתייהם את-בית ישראל ועשה-חיל באפרתה וקרא-שם בבית
 לחם: ויהי ביתך כבית פרץ אשר-ילדה תמר ליהודה מן-הזרע אשר יתן יהוה לך
 מן-הנערה הזאת: ויקח בעז את-רות ותהי-לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון
 ותלד בן: ותאמרנה הנשים אל-נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא
 שמו בישראל: ויהי לך למשיב נפש ולכלכל את-שיבתך כי כלתך אשר-אהבתך ילדתו
 אשר-היא טובה לך משבעה בנים: ותקח נעמי את-הילד ותשתהו בחיקה ותהי-לו
 לאמנת: ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד-בן לנעמי ותקראנה שמו עובר הוא
 אבי-ישי אבי דוד: (פ)

וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פָּרֶץ פָּרֶץ הוֹלִיד אֶת־חֲצֹרֹן: וְחֲצֹרֹן הוֹלִיד
אֶת־לָם וְלָם הוֹלִיד אֶת־עַמִּינָדָב: וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחֲשׁוֹן וְנַחֲשׁוֹן
הוֹלִיד אֶת־שְׁלֹמֹה: וְשְׁלֹמֹה הוֹלִיד אֶת־בָּעַז וּבָעַז הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד:
וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשְׁי וְיִשְׁי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד:

תהלים

כבכל אמירת תהלים, גם כעת קורא החזן פסוק אחד והקהל פסוק שלאחריו, וחוזר חלילה.

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר א לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת רָשָׁעִים
וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לִצְיִים לֹא יָשָׁב:
כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חָפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה:
וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתּוּל עַל־פִּלְגֵי מַיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ א יִתֵּן בְּעֵתוֹ
וְעֲלֵהוּ לֹא־יִבּוֹל וְכָל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ:
לֹא־כֵן הָרָשָׁעִים כִּי אִם־כַּמֶּזֶץ אֲשֶׁר־תִּדְפְּנוּ רוּחַ:
עַל־כֵּן א לֹא־יִקְמוּ רָשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בַּעֲרַת צַדִּיקִים:
כִּי־יִוָּדַע יְהוָה דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֵד:

מזמור בשבח התורה :

יט

לְמַנְצֶה מִזְמוֹר לְדָוִד:
הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֱלֹהִים
יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אָמֵר
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מְגִיד הָרָקִיעַ:
וּלְיָלָה לְיָלָה יְתוֹנֶה־דָּעַת:

אין-אמר ואין דברים	בלי נשמע קולם:
בכל-הארץ ויצא קום	ובקצה תבל מליהם
לשמש שם-אהל בהם:	והוא כחתן יצא מחפתו
ישיש כגבור לרוץ ארח:	מקצה השמים ומוצאו
ותקופתו על-קצותם	ואין נסתר מחמתו:
תורת יהוה תמימה משיבת נפש	עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי:
פקודי יהוה ישרים משמחי לב	מצות יהוה ברה מאירת עינים:
יראת יהוה טהורה עומדת לעד	משפטי-יהוה אמת
צדקו יחדו:	תנחמדים מזבח ומפז רב
ומתוקים מדבש ונפת צופים:	גם-עבדך נזתר בהם
בשמרם עקב רב:	שניאות מי-יבין
מנסתרות נקני:	גם מזדים חשך עבדך
אל-ימשלו-בי אז איתם	ונקיתי מפשע רב:
יהיו לרצון אמרי-פי	והגנון לבי לפגך
יהוה צורי וגאלי:	

מזמור על מתן תורה:

ח

למנצח לדוד מזמור שיר:	
יקום אלהים יפוצו אויביו	וינוסו משנאיו מפניו:
כהנהך עשן תנהך	כהמס דונג מפני-אש
יאבדו רשעים מפני אלהים:	וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים
וישישו בשמחה:	שירו ואלהים זמרו שמו
סלו לרכב בערבות ביה שמו	ועלזו לפניו:
אבי יתומים ודין אלמנות	אלהים במעון קדשו:
אלהים מושב יתידים וביטה	מוציא אסירים בכושרות
אך סורים שכנו	אלהים בצאתך לפני עמך
צחיתה:	

בְּצַעֲדֶיךָ	בִּישִׁימוֹן סֶלָה:	אֶרֶץ רַעֲשָׁה אֶרֶץ-שָׁמַיִם נִטְפֹּרֶה
מִפְּנֵי	אֱלֹהִים	זֶה סִינִי
מִפְּנֵי	אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:	גִּנְשֵׁם גִּדְּבוֹת תַּנְיָף אֱלֹהִים
נִחַלְתָּךְ	וְנִלְאַח אֶתְּהָ כּוֹנֵנְתָּהּ:	חִיתָךְ יִשְׁבוּ-בָּהּ
תִּכְיִן	בְּטוֹבְתָךְ לָעֲנִי אֱלֹהִים:	אֲדַנִּי יִתֵּן-אֲמֹר
הַמְּבֹשְׂרוֹת	צָבָא רַב:	מִלְכֵי צְבָאוֹת יוֹדֵדוֹן יוֹדֵדוֹן
וְנֹת	בֵּית תַּחֲלִק שָׁלָל:	אִם-תִּשְׁכָּחוּ בֵּין שְׂפָתַיִם
כּוֹפִי	יוֹנָה נִחַפָּה בַּכֶּסֶף	וְאַבְרוֹתֶיהָ בִּירְקָק חֲרוּץ:
בְּפָרֶשׁ שִׁירֵי מַלְכִּים בָּהּ		תִּשְׁלַג בְּצֶלְמוֹן:
הַר-אֱלֹהִים הַר-בָּשָׁן		הַר גְּבֻנָּיִם הַר-בָּשָׁן:
לָמָּה תִּרְצְדוֹן הָרִים גְּבֻנָּיִם		הָהָר חֲמֹד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ
אֶרֶץ-יִהוּדָה	יִשְׁכֵּן לְנֶצַח:	רָכַב אֱלֹהִים רַבְתִּים אֶלְפֵי שִׁנְאָן
אֲדַנִּי	בָּם סִינִי בִקְדָשׁ:	עָלִיתָ לְמָרוֹם שְׁבִיתָ שְׁבִי
לְקַחְתָּ	מִתְּנוֹת בְּאֲדָם	וְאֶף סוֹרְרִים
לְשִׁכֹּן	יְהִי אֱלֹהִים:	בְּרוּךְ אֲדַנִּי יוֹם יוֹם
יַעֲמֹס-לָנוּ		הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֶלָה:
הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת		וְלִיהוּדָה אֲדַנִּי
לְפָנוֹת	תִּצְאוֹת:	אֶךְ-אֱלֹהִים יִמְחֹץ רֹאשׁ אֲיָבָיו
קִדְקֹד	שַׁעַר	מִתְהַלֵּךְ בְּאַשְׁמִיּוֹ:
אֲמַר אֲדַנִּי מִבָּשָׁן אָשִׁיב		אָשִׁיב מִמִּצְלוֹת יָם:
לְמַעַן תִּמְתֵּן רִגְלְךָ בְּרָם		לְשׁוֹן כָּל-בֵּידָה

מַאֲבִיבִים	מִנְהוּ:	רְאוּ הַלִּיכּוּתֵיךָ אֱלֹהִים
הַלִּיכּוֹת	אֵלַי מִלְכִּי בִקְדָשׁ:	קִדְמוֹ שָׁרִים אַחֵר נִגְנִים
בְּתוֹךְ	עֲלָמוֹת תּוֹפְפוֹת:	בְּמִקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים
אֲדָנִי	מִמָּקוֹר יִשְׂרָאֵל:	שֵׁם בְּנִימֵן צִעִיר רֹדֵם
שָׁרֵי	יְהוּדָה רִגְמָתָם	שָׁרֵי זָבֻלֹן שָׁרֵי נִפְתָּלִי:
צִוָּה אֱלֹהֶיךָ לַעֲנֶךָ		עוֹזָה אֱלֹהִים
זוֹ	פָּעֻלָּתָ לָנוּ:	מִתְיַכְלֶךְ עַל-יְרוּשָׁלַם
לָךְ	יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי:	נָעַר חֲנִית קָנָה
עֲדַת	אֲבִירִים בְּעִגְלֵי עַמִּים	מִתְרַפֵּס בְּרִצֵּי-כֶסֶף
בְּזֶרַע	עַמִּים קָרְבוֹת יַחֲפָצוּ:	יֵאָתְנוּ חֲשֻמְנִים מִנֵּי מִצְרַיִם
כּוֹשׁ	תִּרְיֹץ יָדָיו לֹאֲלֹהִים:	מִמְלָכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לֹאֲלֹהִים
זִמְרוּ	אֲדָנִי סֵלָה:	לָרֶכֶב בְּשִׁמֵּי שָׁמַי-קָדָם
הֵן	יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עוֹ:	תִּנְנוּ עוֹ לֹאֲלֹהִים
עַל-יִשְׂרָאֵל	נִאֲוָתוֹ	וְעוֹ בְּשִׁחָקִים:
נִזְרָא אֱלֹהִים מִמָּקוֹר שִׁיךְ		אֵל יִשְׂרָאֵל
הוּא	נִתָּן עוֹ וְתַעֲצָמוֹת לָעַם	בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

מזמור בקשה להצלחה בתורה :

אֲשֶׁרִי תְּמִימֵי-דָרֶךְ	תִּהְלָכִים בְּתוֹרַת יְהוָה:
אֲשֶׁרִי נִצְרִי עֲדָתִי	בְּכָל-לֵב יִדְרְשׁוּהוּ:
אֶף לֹא-פָעַלְנוּ עוֹלָה	בְּדַרְכָּיו הִלְכּוּ:
אֲתָה צִנִּיתָה בִּקְדֻשָּׁתְךָ	לְשֹׁמֵר מְאֹד:

לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ:	אֲחֵלִי יִכְנֹו דְרָכֶי
בְּהִבִּיטִי אֶל-כָּל-מִצְוֹתֶיךָ:	אֲזִי לֹא-אֲבֹשׁ
בְּלִמּוּדֵי מִשְׁפָּטֶי צִדִּיקְךָ:	אוֹדֶךָ בְּיִשָּׁר לִבִּי
אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי עַד-מָאָד:	אֶת-חֻקֶּיךָ אֲשֹׁמֵר

לְשֹׁמֵר כְּדִבְרֶךָ:	בַּמָּה יִזְכֶּה-נָעַר אֶת-אַרְחוֹ
אֶל-תִּשְׁנֵנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ:	בְּכָל-לִבִּי דִרְשֶׁתִּיךָ
לְמַעַן לֹא אֶחְטֹא-לָךְ:	בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרֹתֶיךָ
לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ:	בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
כָּל מִשְׁפָּטֵי-פִיךָ:	בִּשְׁפָתִי סִפַּרְתִּי
כַּעַל כָּל-הוֹן:	בְּדֶרֶךְ עֲדוּתֶיךָ שִׁשְׁתִּי
וְאֲבִיטָה אַרְחֻתֶיךָ:	בְּבִקּוּרֶיךָ אֲשִׁיחָה
לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרֶךָ:	בְּחֻקֶּיךָ אֲשֶׁתַּעֲשֶׂע

וְאֲשַׁמְרָה דְּבָרֶךָ:	נִמְלַעַל עַל-עֲבֹדְךָ אֶתְּחִה
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ:	נִלְ-עֵינֵי וְאֲבִיטָה
אֶל-תִּסְתַּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ:	נִרְ אֲנֹכִי בְּאֶרֶץ
אֶל-מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל-עֵת:	נִרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה
הַשְּׁנִים מִמִּצְוֹתֶיךָ:	נִעֲרַת זִרְיִם אֲרוּרִים
כִּי עֲדוּתֶיךָ נִצַּחְתִּי:	נִל מַעְלֵי חֶרֶף וּבֹז
עֲבֹדְךָ יִשִּׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ:	נִם יִשְׁבּוּ שָׁרִים בִּי נִדְבָרוּ

גַּם-עֲדֹתֶיךָ שֶׁשָּׁשְׁעִי

אֲנִשִּׁי עֲצָתִי:

דְּבַקָה לְעֶפֶר נִפְשִׁי	חֲזִנִי כְּדִבְרֶךָ:
דְּרָכֵי סִפְרֹתַי וְתַעֲנִנִי	לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ:
דְּרֹךְ-פְּקוּדֶיךָ תִּבְיַנֵּנִי	וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ:
דְּלִפָּה נִפְשִׁי מִתּוֹנָה	קִיַּמְנִי כְּדִבְרֶךָ:
דְּרֹךְ-שֹׁקֶר תִּסַּר מִמֶּנִּי	וְתוֹרָתְךָ תִּחַנֵּנִי:
דְּרֹךְ-אֲמוּנָה בְּחַרְתִּי	מִשְׁפָּטֶיךָ שְׁוִיתִי:
דְּבַקְתִּי בְּעֲדוֹתֶיךָ	יְהִנֶּה אֶל-תִּבְיַשְׁנִי:
דְּרֹךְ-מִצּוֹתֶיךָ אֶרְוֶץ	כִּי תִרְחִיב לִבִּי:

תוֹרָנִי יִהְיֶה דְרֹךְ חֻקֶּיךָ	וְאֲצַרְנָה עֵקֶב:
תִּבְיַנֵּנִי וְאֲצַרְהָ תוֹרָתְךָ	וְאֲשַׁמְרְנָה בְּכָל-לֵב:
תִּדְרִיכֵנִי בְּנִתִּיב מִצּוֹתֶיךָ	כִּי-בּוֹ חָפְצָתִי:
תֵּט-לִבִּי אֶל-עֲדוֹתֶיךָ	וְאֵל אֶל-בְּצַע:
תַּעֲבֹר עֵינִי מִרְאֹת שָׁוְא	בְּדִרְכֶּךָ תִּחַנֵּנִי:
תִּקַּם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתְךָ	אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ:
תַּעֲבֹר תִּרְפָּתִי אֲשֶׁר יִגְרָתִי	כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים:
תִּהְיֶה תַּאֲבִיתִי לְפָקְדֶיךָ	בְּצִדְקָתְךָ תִּחַנֵּנִי:

וַיִּבְאֵנִי חֶסֶדְךָ יְהוָה	תְּשׁוּעָתְךָ	כְּאִמְרָתְךָ:
------------------------------	---------------	----------------

וְאֶעֱנֶה חֲרִפִּי דָבָר כִּי־בִטְחֹתִי בְּדַבְּרֶךָ:
וְאֶל־תִּצְלַל מִפִּי דְבַר־אַמֶּת עַד־מָאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יַחֲלֹתִי:
וְאֲשַׁמְרָה תּוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאֶתְהַלֵּכָה בְּרַחֲבָהּ כִּי פִקְדֶיךָ דָּרָשְׁתִּי:
וְאֶדְבְּרָה בְּעִדְתֶּיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ:
וְאֲשַׁתְּעֶשֶׂע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהַבְתִּי:
וְאֲשָׂא־כַפִּי אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהַבְתִּי וְאֲשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ:

זְכַר־דָּבָר לְעִבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יַחֲלֹתִנִּי:
זֹאת נִחַמְתִּי בְּעַנְיִי כִּי אֲמָרְתֶּךָ חִיָּתִנִּי:
זֵדִים הִלִּיצְנִי עַד־מָאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי:
זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם | יְהוָה וְאֶתְנַחֵם:
זִלְעָפָה אֲחֻזְתִּנִּי מִרְשָׁעִים עֲזָבִי תּוֹרָתְךָ:
זְמֵרוֹת הָיוּ־לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרֵי:
זָכַרְתִּי בַלִּילָה שְׁמוֹךָ יְהוָה וְאֲשַׁמְרָה תּוֹרָתְךָ:
זֹאת הִתְהַלֵּלִי כִּי פִקְדֶיךָ נִצְרָתִי:

חָלָקִי יְהוָה אֲמָרְתִּי לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ:
חֲלִיתִי פָנֶיךָ בְּכָל־לֵב חֲתִנִּי כְּאֲמָרְתֶּךָ:
חֲשַׁבְתִּי דְרָכֶיךָ וְאֲשִׁיבָה רַגְלִי אֶל־עִדְתֶּיךָ:
חֲשַׁתִּי וְלֹא הִתְמַהֲמַהְתִּי לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ:

חֲבִלִי רְשָׁעִים עֲוֹנֵי	תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
חֲצוֹת-לַיְלָה אֲקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ	עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה:
חָבֵר אָנִי לְכָל-אֲשֶׁר יִרְאוּךָ	וְלִשְׁמִרַי בְּקוּדִיךָ:
חֲסִדְךָ יִהְיֶה מְלֶאכֶת הָאָרֶץ	חֲקִיךָ לְמִדָּנִי:

טוֹב עָשִׂיתָ עִם-עַבְדְּךָ	יְהוָה כְּדַבְּרְךָ:
טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמִדָּנִי	כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמַנְתִּי:
טָרֶם אֲעִנָּה אָנִי שֹׁגֵג	וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמַרְתִּי:
טוֹב-אַתָּה וּמִטִּיב	לְמִדָּנִי חֲקִיךָ:
טָפְלוּ עָלַי שָׁקֵר זָדִים	אָנִי בְּכָל-לֵב אֲצַר בְּקוּדִיךָ:
טָפַשׁ כַּחֲלָב לִבָּם	אָנִי תּוֹרָתְךָ שֶׁעָשִׂיתִי:
טוֹב-לִי כִי-עֲנִיתִי	לְמַעַן אֶלְמַד חֲקִיךָ:
טוֹב-לִי תוֹרַת-פִּיךָ	מֵאֲלֹפֵי זָהָב וּכֶסֶד:

יָדִיךָ עָשׂוּנִי וַיְכַוְנֵנוּנִי	וְאֶלְמָדָה מִצְוֹתֶיךָ:
יִרְאוּךָ יִרְאוּנִי וַיִּשְׁמְחוּ	כִּי לְדַבְּרְךָ יִחַלְתִּי:
יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי-צָדֵק מִשְׁפָּטֶיךָ	וְאֶמְנָה עֲנִיתָנִי:
יְהִי-נָא חֲסִדְךָ לְנַחֲמִנִי	כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדְּךָ:
יִבְאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאַחֲיָה	כִּי-תּוֹרָתְךָ שֶׁעָשִׂיתִי:
יִבְשׂוּ זָדִים כִּי-שָׁקֵר עֲוֹתוֹנִי	אָנִי אֲשִׁיחַ בְּבִקּוּדִיךָ:
יָשׁוּבוּ לִי יִרְאוּךָ	וַיִּדְעוּ וַיִּדְעִי עֲדֹתֶיךָ:

יְהִי־לִבִּי תָמִיד בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ:

כְּלַתָּה לְתַשׁוּעָתֶךָ נַפְשִׁי לְדַבְּרֶךָ יְחִלָּתִי:
כָּלֹו עֵינַי לְאַמְרֶתְךָ לֵאמֹר מָתִי תִנְחַמְנִי:
כִּי־הָיִיתִי כְּנָאֵד בְּקִיטּוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
כַּמָּה יָמִי־עָבָדְךָ מָתִי תַעֲשֶׂה בְּרָדְפִי מִשְׁפָּט:
כָּרוּ־לִי זָרִים שִׁיחֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוּרְתְּךָ:
כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֲמוּנָה שָׁקֵר רִדְפוּנִי עֲזָרְנִי:
כְּמַעַט כְּלוּנִי בָאָרֶץ וְאֲנִי לֹא־עֲזַבְתִּי בְּקֶדְיֶךָ:
כְּחֹסְדְּךָ תִּנְיִי וְאֲשַׁמְּרָה עֲדוּת פִּיךָ:

לְעוֹלָם יִהְיֶה דְּבָרְךָ נֶצֶד בַּשָּׁמַיִם:
לְדָר וָדָר אֲמוּנָתְךָ כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וְתַעֲמֹד:
לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עָבָדְיֶךָ:
לוֹלִי תוֹרַתְךָ שַׁעֲשְׂעִי אֲזִי אֲבָדְתִּי בְּעֵנַיִי:
לְעוֹלָם לֹא־אֲשַׁכַּח בְּקוּדִיךָ כִּי בָם חִיִּיתִנִּי:
לָךְ־אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי בְּקוּדִיךָ דָּרָשְׁתִּי:
לִי קִנּוּ רָשָׁעִים לְאַבְדְּנִי עֲדָתְיֶךָ אֲתַבּוֹנֵן:
לְכָל־תַּכְלָה רָאִיתִי קֶץ רַחֲבָה מִצְוֹתֶךָ מְאֹד:

מָה־אֲתַבְּתִי תוֹרַתְךָ כָּל־הַיּוֹם תִּיָּא שִׁיחָתִּי:

מֵאִיבִי תַּחֲכַמְנִי מִצֹּתְךָ	כִּי לְעוֹלָם הָיָא־לִי:
מִכָּל־מְלֻמֵּי הַשָּׂבָלָתִי	כִּי עֲדוֹתֶיךָ שִׁיתָה לִּי:
מִזִּקְנִים אֶתְבוֹנֵן	כִּי בַּקִּוְיָךְ נִצַּרְתִּי:
מִכָּל־אַרְחָרָע כָּל־אֹתִי רִגְלִי	לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְּבָרְךָ:
מִמְשַׁפְּטֶיךָ לֹא־סָרְתִי	כִּי־אַתָּה הוֹרַתָּנִי:
מִה־נִּמְלָצוֹ לַחֲכִי אִמְרָתְךָ	מִדְּבַשׁ לִפִּי:
מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבוֹנֵן	עַל־כֵּן שָׁנֵאתִי
	וְכָל־אַרְחָרָע שֶׁקָּר:
יִר־לְרִגְלִי דְּבָרְךָ	וְאֹרֶךְ לְנִתִּיבָתִי:
נִשְׁבַּעְתִּי וְאַקְיָמָהּ	לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטִי צְדָקָךְ:
נִעֲנִיתִי עַד־מָאֹד	יְהוָה חֲנִנִי כִּדְבָרְךָ:
נִדְּבֹת פִּי רָצָה־נָא יְהוָה	וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְּנִי:
נִפְשִׁי בְּכַפִּי תָּמִיד	וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
נִתְּנוּ רִשְׁעִים פֶּחַ לִי	וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי:
נִתְּלָתִי עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם	כִּי־שִׁשּׁוֹן לִבִּי הִמָּה:
נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֲקֶיךָ	לְעוֹלָם עֵקֶב:
סַעֲפִים שָׁנֵאתִי	וְתוֹרָתְךָ אָהֵבְתִּי:
סִתְּרִי וּמִגְנֵי אֶתָּה	לְדְּבָרְךָ יִחְלָתִי:
סוּרוֹ־מִמֶּנִּי מִרְעִים	וְאַצְרָה מִצְנֹת אֱלֹהֵי:
סִמְכְנִי כְּאִמְרָתְךָ וְאַחֲיָהּ	וְאֶל־תִּבְיָשֵׁנִי מִשִּׁבְרִי:
סַעֲדֵנִי וְאַנְשְׁעָהּ	וְאַשְׁעָה בְּחֻקֶּיךָ תָּמִיד:

סְלִיתָ כָּל־שׁוֹנִים מִחֲקֶיךָ כִּי־שָׁקַר תִּרְמִיתָם:

סִנִּים הַשְׁבַּתָּ כָּל־רְשָׁעֵי־אָרֶץ לָכֵן אֶתְּבִיתִי עֲדֶיךָ:

סָמַר מִפְּחָדְךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאַתִּי:

עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצֶדֶק בְּלִ־תְּנִיחָנִי לְעִשְׁקִי:

עָרַב עֲבָדְךָ לְטוֹב אֶל־יַעֲשֻׁקָנִי זָרִים:

עֵינִי כָּלֹו לִישׁוּעָתְךָ וְלֹא־מָרַת צֶדֶקְךָ:

עָשִׂיתָ עִם־עֲבָדְךָ כַּחֲסִדְךָ וְחִקֶּיךָ לְמַדְנִי:

עֲבָדְךָ־אֲנִי הִבִּינֵנִי וְאֹדְעָה עֲדֶיךָ:

עַתָּה לַעֲשׂוֹת לִיהוָה הִפְּרוּ תוֹרָתְךָ:

עַל־כֵּן אֶתְּבִיתִי מִצּוֹתֶיךָ מִזֶּהָב וּמִפָּז:

עַל־כֵּן ׀ כָּל־פְּקוּדֵי כָּל יִשְׂרָאֵל כָּל־אֲרָח שָׁקַר שָׁנְאֵתִי:

פְּלֹאוֹת עֲדוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נִצָּרְתָם נַפְשֵׁי:

פֶּתַח דְּבָרֶיךָ יֹאִיר מִבֵּין פְּתָיִם:

פִּי־פָּעַרְתִּי וְאֶשְׁאַפָּה כִּי לְמִצּוֹתֶיךָ יֶאֱבֹתִי:

פָּנָה־אֵלַי וְחַנּוּנִי כָּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ:

פָּעַמִּי הִכֵּן בְּאִמְרָתְךָ וְאֶל־תִּשְׁלֹט־בִּי כָּל־אֹוֹן:

פִּדְנִי מִעֶשֶׂק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ:

פָּנִיךָ הָאֵר בְּעֲבָדְךָ וְלִמְדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ:

פִּלְגֵי־מִים יִרְדּוּ עֵינִי עַל־לֹא־שְׁמְרוּ תוֹרָתְךָ:

צַדִּיק אֶתָּה יְהוָה	וַיִּשָּׁר מִשְׁפָּטֶיךָ:
צְוִיתָ צֶדֶק עֲדֹתֶיךָ	וַאֲמוּנָה מְאֹד:
צִמְתָּתְנִי קִנְאָתִי	כִּי־שָׁכַחוּ דְבָרֶיךָ צָרִי:
צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד	וַעֲבָדְךָ אֶהְיֶה:
צַעִיר אֲנֹכִי וְנִבְזָה	פֶּקֶדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם	וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:
צָר־וּמְצוֹק מְצֹאוֹנִי	מִצּוֹתֶיךָ שַׁעֲשָׁעִי:
צֶדֶק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם	חֲבִינִנִי וְאַחִיָּה:

קָרָאתִי בְּכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה	חֲקִיךָ אֲצַרֶּה:
קָרָאתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי	וְאַשְׁמְרָה עֲדֹתֶיךָ:
קִנְיָמִתִּי בִנְשָׁף וְאַשׁוּעָה	לְדַבְרֶיךָ יִחַלְתִּי:
קִדְמוֹ עֵינִי אֲשַׁמְרוֹת	לְשִׁיחַ בְּאִמְרָתְךָ:
קוֹלִי שָׁמְעָה כְּתִסְדֶּךָ	יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ תִּינֵנִי:
קָרְבוּ רִדְפֵי זִמָּה	מִתּוֹרָתְךָ רְחִקוּ:
קָרֹב אֶתָּה יְהוָה	וְכָל־מִצּוֹתֶיךָ אֱמֶת:
קָדָם יִדְעָתִי מֵעֲדוֹתֶיךָ	כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתָם:

רֵאֶה־עֲנֵנִי וְחַלְצֵנִי	כִּי־תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
רִיבָה רִיבִי וּנְאֻלֵּנִי	לְאִמְרָתְךָ תִּינֵנִי:

כִּי־חָקִיךָ לֹא דָרָשׁוּ:	רְחוּק מִרְשָׁעִים יְשׁוּעָה
כְּמִשְׁפָּטֶיךָ תִּיגִי:	רְחֹמֶיךָ רַבִּים יְהוָה
מַעֲדוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי:	רַבִּים רֹדְפֵי וְצָרִי
אֲשֶׁר אָמַרְתָּךְ לֹא שָׁמְרוּ:	רָאִיתִי בְּגָדִים וְאַתְקוּטָטָה
יְהוָה כְּחֶסֶדְךָ תִּיגִי:	רָאָה כִּי־פְקוּדֶיךָ אֶתְּבִיתִי
וְלַעֲוֹלָם כָּל־מִשְׁפָּט צִדְקָךָ:	רֹאשׁ־דְּבָרְךָ אֲמַת
וּמַדְבִּירֶיךָ וּמִדְּבָרְךָ פָּתַח לִבִּי:	שָׁרִים רֹדְפוּנִי תִגָּם
כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב:	שָׁשׂ אֲנֹכִי עַל־אֲמַרְתְּךָ
תּוֹרַתְךָ אֶתְּבִיתִי:	שִׁקָּר שָׁנֵאתִי וְאַתַּעֲבֶה
עַל מִשְׁפָּטֵי צִדְקָךָ:	שִׁבְעַת בְּיוֹם הַלֵּלְתִּיךָ
וְאֵין־לָמוֹ מִכְשׁוֹל:	שָׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרַתְךָ
וּמִצֻּתֶיךָ עָשִׂיתִי:	שִׁבְרַתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה
וְאַהֲבָם מְאֹד:	שָׁמְרָה גִפְשִׁי עֲדֹתֶיךָ
כִּי כָל־דֹּרְכֵי נִגְיָה:	שָׁמַרְתִּי פְקוּדֶיךָ וְעֲדֹתֶיךָ
כַּדְּבָרְךָ הִבִּינִי:	תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
כְּאֲמַרְתָּךְ תַּצִּילֵנִי:	תִּבְּוֹא תַחֲנֹנִתִּי לְפָנֶיךָ
כִּי תִלְמַחֲנִי חֲקִיךָ:	תִּבְעֶנָה שִׁפְתֵי תִהְלָה
כִּי כָל־מִצֻּתֶיךָ צִדֵּק:	תַּעֲזֹן לְשׁוֹנִי אֲמַרְתָּךְ
כִּי פְקוּדֶיךָ בִּחְרַתִּי:	תִּהְיֶיךָ לְעִזְרִנִּי

תִּאֲבָתִי לִישׁוּעָתֶךָ יְהוָה
וְתַחֲיֵ-נַפְשִׁי וְתַהֲלִלְךָ
תְּעִיתִי כַּשֵּׁה אֲבִיר בִּקְשׁ עֲבָדְךָ
כִּי מִצֹּתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
וְתוֹרָתְךָ שֶׁשָּׁעִי:

הִלְלוּ יְהוָה
הִלְלוּ-אֱלֹהֵי בְּקֹדֶשׁ
הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ
הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר
הִלְלוּהוּ בְּתֹף וּמִחוּל
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי-שֹׁמֵעַ
כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְּלַל יְהוָה
הִלְלוּהוּ בְּרִקִּיעַ עֲזוֹ:
הִלְלוּהוּ כָּרֵב גְּדִלוֹ:
הִלְלוּהוּ בְּנִבְל וּכְנֹר:
הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגָּב:
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי תְרוּעָה:
הִלְלוּ-יְהוָה:

איוב

אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ-עֹזִין אִיּוֹב שְׁמוֹ וְהָיָה | הָאִישׁ הַהוּא תָם וְיָשָׁר וִירָא
אֱלֹהִים וְסָר מִרָע: וַיִּנָּלְדוּ לוֹ שִׁבְעָה בָנִים וְשְׁלוֹשׁ בָּנוֹת: וַיְהִי מִקְנֵהוּ
שִׁבְעַת אֲלָפֵי-צֹאן וּשְׁלֹשַׁת אֲלָפֵי גִמְלִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת צֹמֶד-בָּקָר
וְחֲמִשׁ מֵאוֹת אֲתוֹנוֹת וְעֶבְדָּה רַבָּה מְאֹד וַיְהִי הָאִישׁ הַהוּא גָּדוֹל
מִכָּל-בְּנֵי-קָדָם:

וְלֹא נִמְצָא נָשִׁים יָפוֹת כִּבְנוֹת אִיּוֹב בְּכָל-הָאָרֶץ וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם
נִחְלָה בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם: וַיְהִי אִיּוֹב אַחֲרֵי-זֹאת מְאֹד וְאַרְבָּעִים שָׁנָה

(וירא) וַיִּרְאֵה אֶת-בְּנָיו וְאֶת-בְּנֵי בְנָיו אַרְבַּעַת דִּרְוֹת: וַיָּנֶמֶת אֱלֹהִים
זָקֵן וְשֹׁבֵעַ יָמִים:

משלי

מְשָׁלִי שְׁלֹמֹה בֶן-דָּוִד	מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:
לְדַעַת חֲכָמָה וּמוֹסָר	לְהַבִּין אִמְרֵי בִינָה:
לְקַחַת מוֹסָר הַשִּׁכָּל	צָדֵק וּמִשְׁפָּט וּמִשְׁרִים:

התורה שנמשלה לאשת חיל:

אִשְׁת־חַיִל מִי יִמָּצֵא	וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה:
בְּטִיחַ גָּבָהּ לֵב בַּעֲלָהּ	וְשָׁלָל לֹא יַחְסֹר:
וְנִמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא-רָע	כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ:
וְדִרְשָׁה צֶמֶד וּפִשְׁתִּים	וְתַעֲשֶׂה בְּחֶפְזָהּ כִּפְיָהּ:
הִיטָהּ כְּאֵנִיּוֹת סוּחָר	מִמֶּרְחֵק תָּבִיא לַחֲמָה:
וַתִּקֶּם וּבָעוֹד לִילָהּ	וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ
וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ:	זִמְמָה שָׂדֶה וַתִּקְחָהּ
מִפְּרִי כִפְיָהּ נֹטַע נִטְעָה כָּרֶם:	חֲגֹרָה בָּעוֹז מְתַנֶּה
וְתַאֲמִץ זְרוּעֹתֶיהָ:	טַעֲמָה כִּי-טוֹב סִחְרָה
לֹא-יִכָּבֵה בַּלִּיל בַּלִּילָהּ נִרְהָה:	וְדִיהָ שְׁלֵחָה בִּפְשׁוֹר
וְכִפְיָהּ תִּמְכּוּ פֶלֶךְ:	כִּפְיָהּ פִּרְשָׁה לְעֵנִי
שְׁלֵחָה לְאֶבְיוֹן:	לֹא-תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלָג

כִּי כָל-בֵּיתָהּ לִבָּשׁ שָׁנִים: מְרַבֵּדִים עֲשֵׂתָהּ-לָהּ
 יָשׁ וְאַרְנָמָן לְבוּשָׁה: נֹדַע בַּשְּׁעָרִים בַּעֲלָהּ
 בְּשִׁבְתּוֹ עִם-זִקְנֵי-אֶרֶץ: סָדִין עֲשֵׂתָהּ וְתִמְכֹּר
 וְחִגּוֹר נָתַנָּה לְכַנְעָנִי: עֲזֹוֹהֶדֶר לְבוּשָׁה
 וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן: פִּיהָ פִּתְחָהּ בְּחִכְמָהּ
 וְתוֹרַת חֹסֶד עַל-לְשׁוֹנָהּ: צוּפִיָּה הִילַכְתָּ הַלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ
 וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בְנֵיהָ וַיֹּאשְׁרוּהָ
 בַּעֲלָהּ וַיְהִלְלָהּ: רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל
 וְאַתָּה עָלִית עַל-כִּלְנָהּ: שֶׁקֶר הִחֵן וְהִתְבַּל הִיפִי
 אִשָּׁה יֵרֵאת-יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תַּנּוּ-לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ
 וַיְהִלְלוּהָ בַּשְּׁעָרִים מִעֲשִׂיהָ:

קְהֵלָת

דְּבָרֵי קְהֵלָת בֶּן-דָּוִד מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: הִבֵּל הַבָּלִים אָמַר קְהֵלָת
 הִבֵּל הַבָּלִים הַכֹּל הִבֵּל: מִה-יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל-עֲמָלוֹ שִׁיעֲמַל
 תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:

וַיִּתֵּר מִהֶמָּה בְּנֵי הַזֹּהָר עֲשׂוֹת סִפְרִים הִרְבֵּה אֵין קֶץ וְלִהֵג הִרְבֵּה
 יִגְעַת בָּשָׂר: סוּף דְּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת-הָאֱלֹהִים יֵרָא וְאֶת-מִצְוֹתָיו

שְׁמֹר כִּי־זֶה כָּל־הָאָדָם: כִּי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יָבֹא בְּמִשְׁפָּט
עַל כָּל־נַעֲלָם אִם־טוֹב וְאִם־רָע:

שִׁיר הַשִּׁירִים

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמֹה: וְשָׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים דִּדְיָ
מִיָּו: לְרִיחַ שְׁמֶנֶךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תוֹרֵק שְׁמֶךָ עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבֹּדָה:
כְּרָמִי שְׁלִי לְפָנֶיךָ הָאֵלֶּךָ לְךָ שְׁלֹמֹה וּמֵאֲתָיִים לְנֹטְרִים אֶת־פְּרִיָּו:
הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגָּנִים חֲבֵרִים מְקַשְׂבִּים לְקוֹלֶךָ הַשְּׁמִיעֵנִי: בָּרַח | דוּדִי
וְדַמָּה־לְךָ לְצִבִּי אוֹ לְעֶפֶר הָאֵילָיִם עַל הָרֵי בְּשָׂמִים:

איכה

את פסוקי איכה אומרים כולם בלחש:

איכָה | יִשְׁבֶּה בְּדָר הָעִיר רַבָּתִי עִם הָיְתָה כְּאֶלְמָנָה רַבָּתִי בְּגוֹיִם שָׂרְתִי בַּמִּדְיָנוֹת הָיְתָה
לְמַס: (o) בָּכוּ תִבְכֶּה בְּלִילָה וְדַמְעָתָהּ עַל לְחִיָּה אֵין־לָהּ מִנְחָם מְכַל־אֲהַבֶּיהָ כָּל־רַעִיָּה
בְּגָדוּ בָּהּ הָיוּ לָהּ לְאִיָּבִים: (o) גָּלְתָה יְהוּדָה מִעֲנִי וּמִרַב עֲבָדָה הִיא יִשְׁבֶּה בְּגוֹיִם לֹא
מִצָּאָה מְנוּחַ כָּל־רִדְפֶיהָ הַשִּׁינִיָּה בֵּין הַמִּצָּרִים: (o)
לְמָה לְנֹצַחַת תִּשְׁכַּחַנִּי תַעֲזֹבֵנִי לְאַרְךָ יָמִים: תְּשִׁיבֵנִי יְהוָה | אֵלֶיךָ (וְנָשׁוּב) וְנִשְׁוֹבָה תִּהְיֶה
יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: כִּי אִם־מָאָס מְאֹסִתָּנוּ קִצְפָּתָהּ עָלֵינוּ עַד־מָאֹד:
תְּשִׁיבֵנִי יְהוָה | אֵלֶיךָ (וְנָשׁוּב) וְנִשְׁוֹבָה תִּהְיֶה יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

דָּנִיֵּאל

בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך-יהודה בא נבוכדנאצר
מלך-בבל ורושלם ונצר עליה: ויתן אנני בידו את-יהויקים
מלך-יהודה ומקצת כלי בית-האלהים וביאם ארץ-שנער בית
אלהיו ואת-הכלים הביא בית אוצר אלהיו: ויאמר המלך לאשפנז
רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן-הפרתמים:
ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמם ימים אלה מאתים ותשעים:
אשרי המכה ונגיע לימים אלה שלש מאות שלשים וחמשה:
ואתה לך לקץ ותניח ותעמד לגדלך לקץ הימים:

אסתר

ויהי בימי אחשוורוש הוא אחשוורוש המלך מתדו ועד-כוש שבע
ועשרים ומאה מדינה: בימים ההם כשבת | המלך אחשוורוש על
כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: בשנת שלוש למלכו עשה
משתה לכל-שריו ועבדיו חיל | פרס ומדי הפרתמים ושרי
המדינות לפניו:

וישם המלך (אחשרש) אחשוורוש | מס על-הארץ ואני תגם:
וכל-מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך
הלוא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: כי |
מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב
אחיו הרש טוב לעמו ודבר שלום לכל-זרעו:

דברי הימים

אָדָם נֶשֶׁת אֲנֹשׁ: קִינָן מִהַלְלָאֵל יֵרֵד: חֲנוּךְ מִתּוֹשֵׁלַח לָמוֹךְ:
לְמִלָּאוֹת דְּבַר-יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ עַד-רָצָתָהּ הָאָרֶץ אֶת-שַׁבְּתוֹתֶיהָ
כָּל-יָמֵי הַשָּׁמָיִת שָׁבָתָה לְמִלָּאוֹת שִׁבְעִים שָׁנָה: (o) וּבִשְׁנַת
אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לְכָלוֹת דְּבַר-יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ הָעֵיר יְהוָה
אֶת-רוּחַ כְּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס וַיַּעֲבֹר-קוֹל׃ בְּכָל-מְלָכוֹתָיו וְגַם-בְּמִכְתָּב
לְאֹמֶר: (o) כֹּה-אָמַר כְּוֹרֶשׁ | מֶלֶךְ פָּרַס כָּל-מְלָכוֹת
הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא-פָקַד עָלַי לְבָנוֹת-לּוֹ בַּיִת
בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה מִי-בָכֶם מִכָּל-עַמּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ וַיַּעַל:

עזרא (וּזְוָבִיָּה)

וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לְכָלוֹת דְּבַר-יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ
הָעֵיר יְהוָה אֶת-רוּחַ כְּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס וַיַּעֲבֹר-קוֹל׃ בְּכָל-מְלָכוֹתָיו
וְגַם-בְּמִכְתָּב לְאֹמֶר: כֹּה אָמַר כְּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס כָּל מְלָכוֹת הָאָרֶץ
נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא-פָקַד עָלַי לְבָנוֹת-לּוֹ בַּיִת
בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה: מִי-בָכֶם מִכָּל-עַמּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ וַיַּעַל
לִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיָּבֵן אֶת-בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם:

זָכְרָה לָהֶם אֱלֹהֵי עַל גְּאֻלֵּי הַכְּהֻנָּה וּבְרִית הַכְּהֻנָּה וְהַלְוִיִּם:
וְשִׁתְּרֵתֵם מִכָּל־גִּכָּר וְאֶעֱמִידָה מִשְׁמָרוֹת לַכְּהֹנִים וְלַלְוִיִּם אִישׁ
בְּמַלְאכָתּוֹ: וְלִקְרֹבֶן הָעֲצִים בְּעֵתֵם מְזֻמָּנוֹת וְלִבְכוּרִים זָכְרָה־לִּי
אֱלֹהֵי לְטוֹבָה:

סיום התנ"ך.
קדיש יתום.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא
בְּעֻלְמָא דְּבָרָא כְּרַעוּתִיהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעֻלְמָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.
יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהַ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְעָלְמָא מְכָל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא הַשְׁבָּחָתָא וְנַחֲמָתָא
דְּאֲמִירָן בְּעֻלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

במהלך הלימוד עומדים לרשות הלומדים מאכלים ומשקאות. יש העורכים הפסקה להגשתם כעת, בין לימוד תורה שבכתב לתורה שבעל פה.

ששה סדרי משנה

סדר זרעים

ברכות

מאימתי קורין את שמע
בערבית. משעה שתכהנים
ונכנסים לאכל בתרומתן. עד סוף
האשמורה הראשונה, ודברי רבי
אליעזר. וחכמים אומרים, עד
חצות. רבן גמליאל אומר, עד
שיעלה עמוד השחר. מעשה
שבאו בניו מבית המשתה, אמרו
לו, לא קרינו את שמע. אומר
להם, אם לא עלה עמוד השחר,
תיבין אתם לקרות. ולא זו
בלבד, אלא כל מה שאמרו
חכמים עד חצות, מצותן עד
שיעלה עמוד השחר. הקטר
חלבים ואברים, מצותן עד
שיעלה עמוד השחר. וכל
הנאכלין ליום אחד, מצותן עד
שיעלה עמוד השחר. אם כן,
למה אמרו חכמים עד חצות,
כדי להרחיק את האדם מן
העבירה:

חייב אדם לברך על הרעה כשם
שהוא מברך על הטובה, שנאמר
ואתבת את יי אלהיך בכל לברך
ובכל נפשך ובכל מאדך. בכל
לברך, בשני יצריך, ביצר טוב
וביצר רע. ובכל נפשך, אפלו הוא
נוטל את נפשך. ובכל מאדך, בכל
ממונך. דבר אחר בכל מאדך,
בכל מדה ומדה שהוא מודד לך
הוי מודה לו במאד מאד. לא יקל
אדם את ראשו כנגד שער המזרח,
שהוא מכון כנגד בית קדשי
הקדשים. לא יכנס לחר הבית
במקלו, ובמנעלו, ובפנדתו, ובאבק
שעל רגליו, ולא יעשנו קפנדריא,
ורקיקה מקל וחמר. כל חותמי
ברכות שהיו במקדש, היו אומרים
מן העולם. משקלקלו המינין,
ואמרו, אין עולם אלא אחד,
התקינו שיהיו אומרים, מן העולם
ועד העולם. והתקינו, שיהא אדם
שואל את שלום חברו בשם,
שנאמר והנה בעז בא מבית לחם,
ויאמר לקוצרים יי עמכם, ויאמרו
לו, יברכה יי. ואומר יי עמך גבור
החיל. ואומר אל תבוז כי זקנה

וְכָל דִּין שְׁלוֹקָתָ שְׁחַד וּמִטָּה אֶת
הַדִּין, אֵינּוּ מֵת מִן הַזְקָנָה עַד
שְׁעִינּוּ כִּהּוּת, שְׁנֵאמַר וְשְׁחַד לֹא
תִקַּח כִּי הַשְׁחַד יַעֲזֹר פְּקָחִים וְגו':

דמאי

הַקָּלִין שְׁבַדְמַאי, הַשִּׁיתִין, וְהַרִימִין
וְהַעֲזָרִין, וּבְנֹת שׁוֹת, וּבְנֹת
שְׁקָמָה, וְנוֹבְלוֹת הַתְּמָרָה, וְהַגִּפְנִין,
וְהַנֶּצֶפֶת, וּבִיהוּדָה, הָאוֹג, וְהַחֲמִץ
שְׁבִיהוּדָה, וְהַכֶּסֶּבֶר, רַבִּי יְהוּדָה
אָמַר, כָּל הַשִּׁיתִין פְּטוּרִין, חוּץ
מִשְׁל דּוּפָרָה, כָּל הַרִימִין פְּטוּרִין,
חוּץ מִרִימֵי שְׁקִמּוֹנָה, כָּל בְּנֹת
שְׁקָמָה פְּטוּרוֹת, חוּץ מִן הַמִּסְטָפוֹת:
מִי שֶׁהָיוּ לוֹ עֶשֶׂר שׁוּרוֹת שֶׁל עֶשֶׂר
עֶשֶׂר כִּדֵּי יוֹן, וְאָמַר, שׁוֹרָה
הַחִיצוֹנָה אַחַת מַעֲשֶׂר, וְאֵין יָדוּעַ
אֵיזוֹ הִיא, נוֹטֵל שְׁתֵּי חֲבִיּוֹת לֹכְסָן.
חֲצִי שׁוֹרָה הַחִיצוֹנָה אַחַת מַעֲשֶׂר,
וְאֵין יָדוּעַ אֵיזוֹ הִיא, נוֹטֵל אַרְבַּע
חֲבִיּוֹת מֵאַרְבַּע זוֹיוֹת, שׁוֹרָה אַחַת
מַעֲשֶׂר, וְאֵין יָדוּעַ אֵיזוֹ הִיא, נוֹטֵל
שׁוֹרָה אַחַת לֹכְסָן, חֲצִי שׁוֹרָה
אַחַת מַעֲשֶׂר, וְאֵין יָדוּעַ אֵיזוֹ הִיא,
נוֹטֵל שְׁתֵּי שׁוּרוֹת לֹכְסָן, חֲבִית
אַחַת מַעֲשֶׂר, וְאֵין יָדוּעַ אֵיזוֹ הִיא,
נוֹטֵל מִכָּל חֲבִית וְחֲבִית:

אָמַר, וְאָמַר עַתָּה לַעֲשׂוֹת לִי הַפְּרוֹ
תוֹרָתְךָ, רַבִּי נָתַן אָמַר, הַפְּרוֹ
תוֹרָתְךָ עַתָּה לַעֲשׂוֹת לִי:

פאה

אֵלּוּ דְּבָרִים שָׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר.
הַפָּאָה, וְהַכְּבוֹרִים, וְהַרְאִיוֹן,
וְגִמְלוֹת חֲסָדִים, וְתִלְמוּד תוֹרָה.
אֵלּוּ דְּבָרִים שָׂאִים אוֹכֵל פְּרוּתֵיהֶן
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתִקְרָן קִימָת לֹא
לְעוֹלָם הַבָּא, כְּבוֹד אָב וָאִם,
וְגִמְלוֹת חֲסָדִים, וְהַבָּאָה שְׁלוֹם בֵּין
אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְתִלְמוּד תוֹרָה כְּנֶגֶד
כָּלם:

מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֲמִשִּׁים זֵזוֹ וְהוּא נוֹשֵׂא
וְנוֹתֵן בָּהֶם, תְּרֵי זֶה לֹא יִטַּל, וְכָל
מִי שֶׁאֵינוֹ צָרִיד לְטַל וְנוֹטֵל, אֵינוֹ
נִפְטָר מִן הָעוֹלָם עַד שֶׁיִּצְטָרֵךְ
לְבִרְיוֹת, וְכָל מִי שֶׁצָּרִיד לְטַל
וְאֵינוֹ נוֹטֵל, אֵינוֹ מֵת מִן הַזְקָנָה עַד
שֶׁיִּפְרֹגֶס אַחֲרָיו מִשְׁלֹו, וְעָלְיוֹ
הַכְּתוּב אָמַר בְּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר
יִבְטַח בֵּי וְהָיָה יֵי מִבְטָחוֹ, וְכֵן דִּין
שָׁדֵן דִּין אֶמֶת לְאֶמֶת, וְכָל מִי
שֶׁאֵינוֹ לֹא חֲגֹר, וְלֹא סוּמָא, וְלֹא
פֶסֶת, וְעוֹשֶׂה עֲצָמוֹ כְּאַחַד מֵהֶם,
אֵינוֹ מֵת מִן הַזְקָנָה עַד שֶׁיִּתְּיָה
כְּאַחַד מֵהֶם, שְׁנֵאמַר (וְדַרְשׁ רַעֲה
תְּבוֹאָנוּ, וְנֵאמַר) צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף.

כלאים

החטים והזונין אינם כלאים זה בזה. השעורים ושבילת שועל, הפסמין והשיפון, הפול והספיר, הפרקדן והטפת, ופול הלבן והשעועית, אינם כלאים זה בזה: אותות הנרדין ואותות הכובסים, אסורות משום כלאים. התוכף תכיפה אחת, אינה חבור, ואין בה משום כלאים, והשומטה בשבת, פטור. עשה שני ראשיה לצד אחד, חבור, ויש בה משום כלאים, והשומטה בשבת, חייב. רבי יהודה אומר, עד שישלש. השק והקפה מצטרפין לכלאים:

שביעית

עד אימתי חורשין בשדה האילן ערב שביעית. בית שמאי אומרים, כל זמן שהוא יפה לפרי. ובית הלל אומרים, עד העצרת. וקרובין דברי אלו להיות כדברי אלו:

המתזיר חוב בשביעית, רוח חכמים נוחה הימנו. הלנה מן הגר שנתגירו בניו עמו, לא יתזיר לבניו. ואם התזיר, רוח חכמים נוחה הימנו. כל המטלטלין, נקנין

במשיכה. וכל המקנים את דברו, רוח חכמים נוחה הימנו:

תרומות

חמשה, לא יתרמו, ואם תרמו, אין תרומתן תרומה. תחרש, ותשוטה, ותקטן, ותתורם את שאינו שלו. נכרי שתתן את של ישראל, אפלו ברשות, אין תרומתו תרומה: מדליקין שמן שרפה בבתי כנסיות, ובבתי מדרשות, ובמבואות האפלין, ועל גבי החולין ברשות כהן. בת ישראל שנשאת לכהן, והיא למודה אצל אביה, אביה מדליק ברשותה. מדליקין בבית המשטה, אבל לא בבית האבל, דברי רבי יהודה. ורבי יוסי אומר, בבית האבל, אבל לא בבית המשטה. רבי מאיר אוסר כאן וכאן. רבי שמעון מתיר כאן וכאן:

מעשרות

כלל אמרו במעשרות, כל שהוא אבל, ונשמר, וגדוליו מן הארץ, חייב במעשרות. ועוד כלל אחר אמרו, כל שתחלתו אבל וסופו אבל, אף על פי שהוא שומרו להוסיף אבל, חייב קטן וגדול. וכל שאין תחלתו אבל, אבל סופו אבל, אינו חייב עד שיעשה אבל:

חלה

חמשה דברים חייבין בחלה, החטים והשעורים והכסמין ושבלת שועל ושיפון. הרי אלו חייבין בחלה, ומצטרפין זה עם זה, ואסורין בחדש מלפני הפסח, ומלקצור מלפני העמר, ואם השרישו קדם לעמר, העמר מתירן. ואם לאו, אסורין עד שיבוא העמר הבא:

בן אנטינוס העלה בכורות מבבל, ולא קבלו ממנו. יוסף הכהן הביא בכורי יין ושמן, ולא קבלו ממנו. אף הוא העלה בכוריו ובני ביתו, לעשות פסח קטן בירושלים, והתחרוהו, שלא יקבע הדבר חובה. אריסטון הביא בכוריו מאפמא וקבלו ממנו, מפני שאמרו, הקונה בסוריא, פקונה בפרור שבירושלים:

ערלה

הנטע לסניג ולקורות, פטור מן הערלה. רבי יוסי אומר, אפלו אמר הפנימי למאכל והחיצון לסניג, הפנימי חייב, והחיצון פטור: ספק ערלה, בארץ ישראל אסור, ובסוריא מתיר, ובחוצה לארץ יורד ולוקח, ובלבד שלא יראנו

שום בעל בכי, ובצל של רכפא, ונגרסין הקילקין, והעדשים המצריות, רבי מאיר אומר, אף הקרקס, רבי יוסי אומר אף הקוטנים, פטורים מן המעשרות, ונלקחין מכל אדם בשביעית. זרע לוף העליון, זרע פרחים, זרע בצלים, זרע לפת וצנונות, ושאר זרעוני גנה שאינן נאכלים, פטורים מן המעשרות, ונלקחין מכל אדם בשביעית, שאף על פי שאביהן תרומה, הרי אלו יאכלו:

מעשר שני

מעשר שני, אין מוכרין אותו, ואין ממשכנין אותו, ואין מחליפין אותו, ולא שוקלין כנגדו, ולא יאמר אדם לחברו בירושלים, הילך יין ותן לי שמן, וכן שאר כל הפרות, אבל נותנין זה לזה מתנת חנם:

יוחנן כהן גדול העביר הודיות המעשר, אף הוא בטל את המעשרים, ואת הנזקפים, ועד ימיו היתה פטיש מכה בירושלים ובגמיו אין אדם צריך לשאול על תדמאי:

לוקט. פֶּרֶם נְטוּעַ יֶרֶק, וַיֵּרָק נִמְכָּר
חוּצָה לוֹ, בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אָסוּר,
וּבְסוּרְיָא מִתָּר, וּבְחוּצָה לְאֶרֶץ
יֹזֶרֶד וְלֹקֵט, וּבְלִבְדָּא שְׁלֵא יִלְקוּט
בְּיָד. הִתְחַדַּשׁ, אָסוּר מִן הַתּוֹרָה בְּכָל
מָקוֹם. וְהִתְחַדַּשׁ, הִלָּכָה, וְהַכְּלָאִים.
מִדְּבָרֵי סוּפְרִים:

בכורים

יֵשׁ מְבִיאִין בְּכוֹרִים וְקוֹרִין, מְבִיאִין
וְלֹא קוֹרִין, וְיֵשׁ שְׂאִינָן מְבִיאִין. אֵלּוּ
שְׂאִינָן מְבִיאִין, הַנּוֹטֵעַ לְתוֹךְ שְׁלֹו
וְהַבְּרִיךְ לְתוֹךְ שֶׁל יָחִיד אוֹ שֶׁל
רַבִּים, וְכֵן הַמְּבָרִיךְ מִתּוֹךְ שֶׁל
יָחִיד אוֹ מִתּוֹךְ שֶׁל רַבִּים לְתוֹךְ

שְׁלֹו. הַנּוֹטֵעַ לְתוֹךְ שְׁלֹו וְהַבְּרִיךְ
לְתוֹךְ שְׁלֹו, וְדֶרֶךְ הַיָּחִיד וְדֶרֶךְ
הַרַבִּים בְּאֶמְצָע, הֵרִי זֶה אֵינֹו
מְבִיא. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כְּזֶה
מְבִיא:

לָמָּה אָמְרוּ הַבְּכוֹרִים כְּנֻכְסֵי כֹהֵן,
שֶׁהוּא קוֹנֶה מֵהֶם עֲבָדִים וְקַרְקָעוֹת
וּבְהֵמָה טְמֵאָה, וּבַעַל חוֹב נוֹטֵלָן
בְּחוּבוֹ, וְהָאִשָּׁה בְּכַתְּבָתָהּ, כְּסִפָּר
תּוֹרָה. וְרַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵין
נוֹתֵנִין אוֹתָם אֶלָּא לְחֵבֶר בְּטוֹבָה.
וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, נוֹתֵנִין אוֹתָם
לְאִנְשֵׁי מִשְׁמֶרֶת, וְהֵם מְחַלְקִין
בִּינֵיהֶם, כְּקֶדְשִׁי הַמִּקְדָּשׁ:

סליק סדר זרעים

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקָשְׁיָא אוֹמֵר, רְצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה
לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שְׁנַאֲמַר יִי חֲפֹץ לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

קדיש דרבנן

וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֶלְמָא וַדְּבָרָא כִרְעוּתִיָּה וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה
בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ
אָמֵן.

יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא

יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל

שְׁמִיָּה דְקֶדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לְעָלָא מְכָל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאִמִּירָן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ

אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מִן דְּעִסְקִין בְּאַזְרִיתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדָן וְדִי בְּכָל אֶתֶר וְאַתֶּר, יְהֵא

לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזֻנָּא
 רוּיָחָא וּפְרָקְנָא מִן קָדָם מָרִי דְשָׁמַיָא וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שָׁמַיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
 עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ
 אָמֵן:

סדר מועד

הַמְטִילִית וְאֵת הַמְקֻנָּה. וּמַעֲשֶׂה בִימֵי
 אָבִיו שֶׁל רַבִּי צְדוֹק וּבִימֵי אָבִא
 שָׁאוּל בֶּן בְּטָנִית. שֶׁפָּקְקוּ אֶת
 הַמָּאוֹר בְּטָפִיחַ וְקָשְׁרוּ אֶת הַמְקֻדָּה
 בְּגָמִי, לִידַע אִם יֵשׁ בְּגִיטָה פּוֹתַח
 טָפַח אִם לֹא. וּמִדְּבָרֵיהֶן לְמַדְנָה,
 שֶׁפּוֹקְקִין וּמוֹדְדִין וְקוֹשְׁרִין בַּשַּׁבָּת.

עירובין

מְבִי שְׁהוּא גְבוּהָ לְמַעֲלָה
 מַעֲשָׂרִים אֲמָה, יִמַּעַט. רַבִּי יְהוּדָה
 אוֹמֵר, אֵינוֹ צָרִיךְ. וְהִתְרַחֵב מַעֲשֶׂר
 אֲמוֹת, יִמַּעַט. וְאִם יֵשׁ לוֹ צוּרַת
 הַפֶּתַח, אֵף עַל פִּי שְׁהוּא רָחֵב
 מַעֲשֶׂר אֲמוֹת, אֵין צָרִיךְ לְיַמַּעַט:
 שָׂרֵץ שֶׁנִּמְצָא בַּמִּקְדָּשׁ, כֹּהֵן מוֹצִיאֻ
 בְּהִמְיָנוּ, שְׁלֹא לְשִׁחוֹת אֶת הַטֶּמְאָה,
 וְדָבָרֵי רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָא, רַבִּי
 יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּצִבְתָּ שֶׁל עֵץ, שְׁלֹא
 לְרַבּוֹת אֶת הַטֶּמְאָה. מִהִיכָן
 מוֹצִיאִין אוֹתוֹ, מִן הַהִיכָל וּמִן

שבת

יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת שְׁתֵּים שָׁהֵן אַרְבַּע
 בַּפְּנִים, וּשְׁתֵּים שָׁהֵן אַרְבַּע בַּחוּץ.
 כִּיצַד. הָעֲנִי עוֹמֵד בַּחוּץ וּבֹעֵל
 הַבֵּית בַּפְּנִים, פָּשַׁט הָעֲנִי אֶת יָדוֹ
 לַפְּנִים וְנָתַן לְתוֹךְ יָדוֹ שֶׁל בֹּעֵל
 הַבֵּית, אוֹ שֶׁנִּטֵּל מִתּוֹכָהּ וְהוֹצִיא,
 הָעֲנִי חִיָּב וּבֹעֵל הַבֵּית פָּטוּר. פָּשַׁט
 בֹּעֵל הַבֵּית אֶת יָדוֹ לַחוּץ וְנָתַן
 לְתוֹךְ יָדוֹ שֶׁל עֲנִי, אוֹ שֶׁנִּטֵּל מִתּוֹכָהּ
 וְהִכְנִיס, בֹּעֵל הַבֵּית חִיָּב וְהָעֲנִי
 פָּטוּר. פָּשַׁט הָעֲנִי אֶת יָדוֹ לַפְּנִים
 וְנִטֵּל בֹּעֵל הַבֵּית מִתּוֹכָהּ, אוֹ שֶׁנָּתַן
 לְתוֹכָהּ וְהוֹצִיא, שְׁנִיָּהֶם פָּטוּרִין.
 פָּשַׁט בֹּעֵל הַבֵּית אֶת יָדוֹ לַחוּץ
 וְנִטֵּל הָעֲנִי מִתּוֹכָהּ, אוֹ שֶׁנָּתַן לְתוֹכָהּ
 וְהִכְנִיס, שְׁנִיָּהֶם פָּטוּרִין:
 מִפִּירִין גְּדָרִים בַּשַּׁבָּת, וְנִשְׁאָלִין
 לְדָבָרִים שָׁהֵן לְצָרֵךְ הַשַּׁבָּת.
 פּוֹקְקִין אֶת הַמָּאוֹר, וּמוֹדְדִין אֶת

הָאוֹלָם וּמִבֵּין הָאוֹלָם וְלַמִּזְבֵּחַ.
 וְדַבְּרִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן נָנָס. רַבִּי
 עֲקִיבָא אוֹמֵר, מְקוֹם שְׁחִיבִין עַל
 זְרוֹנוֹ כָּרֶת וְעַל שְׁגָגָתוֹ חֲטָאת, מִשֵּׁם
 מוֹצִיאִין אוֹתוֹ, וּשְׁאָר כָּל הַמְּקוֹמוֹת
 כּוּפִין עָלָיו פֶּסַחֶתָּר. רַבִּי שְׁמַעוֹן
 אוֹמֵר, מְקוֹם שֶׁהִתִּירוּ לָךְ חֲכָמִים,
 מִשְׁלָךְ נָתַנוּ לָךְ, שְׁלֹא הִתִּירוּ לָךְ
 אֶלָּא מִשּׁוֹם שְׁבוּת:

פסחים

אוֹר לְאַרְבָּעָה עָשָׂר, בּוֹדֵקִין אֶת
 הַחֶמֶץ לְאוֹר הַנֵּר. כָּל מְקוֹם שֶׁאֵין
 מְכַנִּסִּין בּוֹ חֶמֶץ אֵין צָרִיד בְּדִיקָה.
 וְלָמָּה אָמְרוּ שְׁתֵּי שׁוּרוֹת בַּמֶּרְתֵּף,
 מְקוֹם שֶׁמְכַנִּסִּין בּוֹ חֶמֶץ. בֵּית
 שְׁמַאי אוֹמְרִים, שְׁתֵּי שׁוּרוֹת עַל פְּנֵי
 כָּל הַמֶּרְתֵּף. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים,
 שְׁתֵּי שׁוּרוֹת הַחִיצוֹנוֹת שֶׁהֵן
 הָעֲלִיוֹנוֹת:

הַפֶּסַח אַחֵר חֲצוֹת, מְטַמֵּא אֶת
 הַיָּדִים. הַפֶּגוּל וְהַנוֹתֵר, מְטַמֵּאִין אֶת
 הַיָּדִים. בֶּרֶךְ בִּרְכַּת הַפֶּסַח פֶּטֵר
 אֶת שֵׁל זֶבַח. בֶּרֶךְ אֶת שֵׁל זֶבַח, לֹא
 פֶטֵר אֶת שֵׁל פֶּסַח. וְדַבְּרִי רַבִּי
 יִשְׁמַעֵאל. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, לֹא זֶה
 פּוֹטֵרֶת זֶה, וְלֹא זֶה פּוֹטֵרֶת זֶה:

חגיגה

הַכֹּל חֲתִיבִין בְּרֹאשָׁהּ, חוּץ מִחֶרֶשׁ,
 שׁוֹטָה וְקָטָן, וְטַמְטוּם, וְאַנְדְּרוֹגִינוֹס,
 וְנָשִׁים, וְעֶבְדִּים שְׁאִינָם מִשְׁחַרְרִים,
 הַחֲנֹר, וְהַסּוּמָא, וְהַחוּלָה, וְהַזֶּקֶן,
 וּמִי שְׁאִינוֹ יָכוֹל לַעֲלוֹת בְּרִגְלָיו.
 אֵיזָהוּ קָטָן, כֹּל שְׁאִינוֹ יָכוֹל לָרַכּוּב
 עַל כְּתָפָיו שֶׁל אָבִיו וְלַעֲלוֹת
 מִירוּשָׁלַיִם לְהֵר הַבַּיִת, וְדַבְּרִי בֵּית
 שְׁמַאי. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, כֹּל
 שְׁאִינוֹ יָכוֹל לֶאֱחֹז בְּיָדוֹ שֶׁל אָבִיו
 וְלַעֲלוֹת מִירוּשָׁלַיִם לְהֵר הַבַּיִת,
 שְׁנֵאֲמַר, שְׁלֹשׁ רִגְלִים:

כִּיצַד מַעֲבִירִים עַל טְהָרֶת עֲזָרָה,
 מִטְבִּילִין אֶת הַכֵּלִים שֶׁהֵיוּ בַּמִּקְדָּשׁ,
 וְאוֹמְרִין לָהֶם, הִזְהָרוּ שְׁלֹא תִגְעוּ
 בְּשִׁלְחָן (וּבִמְנוּחָה) וּתְטַמְאוּהוּ.
 כָּל הַכֵּלִים שֶׁהֵיוּ בַּמִּקְדָּשׁ, יֵשׁ לָהֶם
 שְׁנַיִם וּשְׁלִישִׁים, שְׁאֵם נְטִמָּאוּ
 הָרִאשׁוֹנִים, יָבִיאוּ שְׁנַיִם תַּחְתִּיהֶן.
 כָּל הַכֵּלִים שֶׁהֵיוּ בַּמִּקְדָּשׁ, טַעֲוִנִין
 טְבִילָה, חוּץ מִמִּזְבֵּחַ הַזֶּהָב וּמִזְבֵּחַ
 הַנְּחָשֶׁת, מִפְּנֵי שֶׁהֵן פְּקָרְקַע, וְדַבְּרִי
 רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים,
 מִפְּנֵי שֶׁהֵן מְצֻפִּין:

ביצה

בִּיצָה שְׁנוּלָדָה בְּיוֹם טוֹב, בֵּית
 שְׁמַאי אוֹמְרִים, תֹּאכֵל. וּבֵית הֵלֵל
 אוֹמְרִים, לֹא תֹאכֵל. בֵּית שְׁמַאי

ראש השנה

ארבעה ראשי שנים הם. באחד בניסן ראש השנה למלכים ולרגלים. באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה. רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים, באחד בתשרי. באחד בתשרי ראש השנה לשנים ולשמטין וליובלות. לנטיעה ולירקות. באחד בשבט, ראש השנה לאילן, כדברי בית שמאי. בית הלל אומרים, בחמשה עשר בו:

סדר תקיעות, שלש, של שלש, שלש. שעור תקיעה כשלש תרועות. שעור תרועה כשלש יבבות. תקע בראשונה, ומשך בשניה כשתים, אין בידו אלא אחת. מי שברך ואחר כך נתמנה לו שופר, תוקע ומריע ותוקע שלש פעמים. כשם ששליח צבור חוב, כך כל יחיד ויחיד חוב. רבן גמליאל אומר, שליח צבור מוציא את הרבים ידי חובתו:

יומא

שבעת ימים קדם יום הכפורים מפרישין כהן גדול מביתו לשפכת פלהדרין, ומתקנין לו כהן אחר תחתיו, שמא יארע בו

אומרים, שאור בכזית וחמץ בככותבת. ובית הלל אומרים, זה וזה בכזית:

מי שזמן אצלו אורחים, לא יוליכו בידם מנות, אלא אם כן זכה להם מנותיהם מערב יום טוב. אין משקין ושוחטין את המדבריות. אבל משקין ושוחטין את הביתות. אלו הן ביתות, הלנות בעיר. מדבריות, הלנות באפר:

מועד קטן

משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממעין שיצא בתחלה, בין ממעין שלא יצא בתחלה. אבל אין משקין לא ממי הגשמים ולא ממי הקילון. ואין עושין עוגיות לגפנים:

בראשי חדרשים, בחנכה ובפורים, מענות ומטפחות, בזה ובזה (אבל) לא מקוננות. נקבר המת, לא מענות ולא מטפחות. איזהו ענוי, שכלן עונות כאחת. קינה, שאחת מדברת וכלן עונות אחריה. שנאמר, ולמדנה בנתיכם נהי, ואשה רעותה קינה. אבל לעתיד לבוא הוא אומר, בלע המות לנצח, ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים וגו':

סוכה

סִכָּה שֶׁהִיא גְבוּהָה לְמַעַלָּה
מֵעֲשָׂרִים אַמָּה, פְּסוּלָה. רַבִּי יְהוּדָה
מְכַשִּׁיר. וְשֹׁאִינָה גְבוּהָה עֲשָׂרָה
טַפָּחִים, וְשֹׁאִין לָהּ שְׁלֹשׁ דְּפָנוֹת,
וְשִׁחְמָתָה מְרַבָּה מִצְלָתָה, פְּסוּלָה.
סִכָּה יִשְׁנָה, בֵּית שְׂמַאי פּוֹסְלִין,
וּבֵית הַלֵּל מְכַשִּׁירִין. וְאִיזוֹ הִיא
סִכָּה יִשְׁנָה, כָּל שֶׁעֲשָׂאָה קֶדֶם לְחֹג
שְׁלֹשִׁים יוֹם. אֲבָל אִם עֲשָׂאָה לְשֵׁם
חֹג, אִפְלוּ מִתְחַלֵּת הַשְּׁנָה, כְּשֶׁרָה:
חַל (לְהִיּוֹת) יוֹם אֶחָד לְהַפְסִיק
בִּינְתֵימִים, מִשְׁמֵר שְׁזִמְנוּ קְבוּעַ, הִיא
נוֹטֵל עֲשָׂר חֳלוֹת, וְהַמִּתְעַכֵּב נוֹטֵל
שְׁתֵּים. וּבִשְׁאָר יָמוֹת הַשְּׁנָה, הַנִּכְנָס
נוֹטֵל שֵׁשׁ, וְהַיּוֹצֵא נוֹטֵל שֵׁשׁ. רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר, הַנִּכְנָס נוֹטֵל שִׁבְעָה,
וְהַיּוֹצֵא נוֹטֵל חֲמִשָּׁה. הַנִּכְנָסִין
חוֹלְקִין בְּצִפּוֹן, וְהַיּוֹצֵאִין בְּדָרוֹם.
בְּלִנָּה לְעוֹלָם חוֹלְקֵת בְּדָרוֹם,
וְטַבְעָתָה קְבוּעָה, וְחֳלוֹנָה סְתוּמָה:

תענית

מֵאִמְתִּי מִזְכִּירִין גְּבוּרוֹת גִּשְׁמִים.
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, מִיּוֹם (טוֹב)
הָרִאשׁוֹן שֶׁל חֹג. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
אוֹמֵר, מִיּוֹם טוֹב הָאֲחֵרוֹן שֶׁל חֹג.
אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, הוֹאִיל וְאִין
הַגִּשְׁמִים אֵלָּא סִימָן קָלָלָה בְּחֹג.

פְּסוּל. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף אִשָּׁה
אַחֲרַת מִתְקַיֵּין לוֹ, שָׂמָא תָמוֹת
אִשְׁתּוֹ, שְׁנָאֵמַר וְכִפָּר בַּעֲדוֹ וּבַעֲד
בֵּיתוֹ. בֵּיתוֹ, זֶה אִשְׁתּוֹ. אָמְרוּ לוֹ, אִם
כֵּן, אֵין לְדַבֵּר סוּף:

הָאוֹמֵר, אֶחָטָא וְאָשׁוּב, אֶחָטָא
וְאָשׁוּב, אֵין מְסַפִּיקִין בִּידוֹ לַעֲשׂוֹת
תְּשׁוּבָה. אֶחָטָא וְיּוֹם הַכַּפּוּרִים
מְכַפֵּר, אֵין יּוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר.
עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם, יּוֹם
הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֵרוֹת שְׁבִין
אָדָם לְחִבְרוֹ, אֵין יּוֹם הַכַּפּוּרִים
מְכַפֵּר, עַד שִׁירְצָה אֶת חִבְרוֹ. אֵת
זֶה דָּרַשׁ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה,
מִכָּל חֲטָאֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ,
עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם, יּוֹם
הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֵרוֹת שְׁבִין
אָדָם לְחִבְרוֹ, אֵין יּוֹם הַכַּפּוּרִים
מְכַפֵּר, עַד שִׁירְצָה אֶת חִבְרוֹ. אָמַר
רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי
מִי אַתֶּם מִטְהַרִּין, וּמִי מְטַהֵר
אַתֶּכֶם, אֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמִים, שְׁנָאֵמַר,
וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים
וְטִהַרְתֶּם. וְאוֹמֵר, מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ,
מִה מִקְנֵה מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, אִף
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת
יִשְׂרָאֵל:

לָמָּה מְזַכֵּיר. אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, אַף אֲנִי לֹא אֶמְרָתִי לְשֹׂאֵל, אֶלָּא לְהַזְכִּיר, מְשִׁיב הָרוּחַ וּמְזַרֵּיד הַנֶּשֶׁם בְּעוֹנָתוֹ. אָמַר לוֹ, אִם כֵּן, לְעוֹלָם יִהְיֶה מְזַכֵּיר:

אָמַר רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, לֹא הָיוּ יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל כַּחֲמֹשֶׁה עָשָׂר בָּאָב וּכְיוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁבָּהֶן בָּנוּת יְרוּשָׁלַיִם יוֹצְאוֹת בְּכָלִי לָבָן שְׂאוּלִין, שֶׁלֹּא לְבִישׁ אֶת מִי שְׂאִין לוֹ, כָּל הַכֹּלִים טְעוּנִין טְבִילָה, וּבָנוּת יְרוּשָׁלַיִם יוֹצְאוֹת וְחוֹלוֹת בַּכָּרְמִים, וּמָה הָיוּ אוֹמְרוֹת, בַּחוּר, שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה, מָה אֶתָּה בּוֹרֵר לָךְ, אֵל תִּתֵּן עֵינֶיךָ בְּנוֹי, תֵּן עֵינֶיךָ בַּמִּשְׁפָּחָה, שֶׁקָּר הַחֵן וְהַבֵּל הִיפּוֹ, אֲשֶׁה יִרְאֶת יְיָ הִיא תִתְּהַלֵּל, וְאוֹמֵר, תָּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיִּהְלֹלוּהָ בַּשְּׁעָרִים מַעֲשִׂיהָ, וְכֵן הוּא אוֹמֵר, צֹאֲנִיָּה וּרְאִינָה בָנוּת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שְׁעֵטָרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שְׁמִחַת לָבוֹ, בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ, זֶה מִתֵּן תּוֹרָה, וּבְיוֹם שְׁמִחַת לָבוֹ, זֶה בָּנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שִׁיבָנָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. אָמֵן:

שקלים

בְּאַחַד בְּאֶדֶר מִשְׁמִיעִין עַל הַשְּׁקָלִים וְעַל הַכֶּלָּאִים, בַּחֲמֹשֶׁה

עָשָׂר בּוֹ קוֹרִין אֶת הַמִּגְלָה בַּכָּרְכִין, וּמִתְקַנִּין אֶת הַדְּרָכִים וְאֶת הָרְחוֹבוֹת וְאֶת מִקְוֹת הַמַּיִם, וְעוֹשִׂין כָּל צִרְכֵי הָרָבִים, וּמְצַיִנִין אֶת הַקְּבָרוֹת, וְיוֹצְאִין אֶף עַל הַכֶּלָּאִים:

אֲבָרֵי הַתְּמִיד, נִתְּנִין מִחֲצֵי כֶּכֶשׁ וּלְמִטָּה בַּמִּזְרָח, וְשֶׁל מוֹסָפִין נִתְּנִין מִחֲצֵי כֶּכֶשׁ וּלְמִטָּה בַּמַּעֲרָב, וְשֶׁל רֹאשֵׁי חֲדָשִׁים נִתְּנִין מִתַּחַת כָּרֶכֶב הַמִּזְבֵּחַ מִלְּמַטָּה, הַשְּׁקָלִים וְהַכַּפּוּרִים אֵין נוֹתְנִין אֶלָּא בַּפְּנֵי הַבַּיִת, אֲבָל מַעֲשֵׂר דָּגָן וּמַעֲשֵׂר בְּהֵמָה וְהַכּוֹרוֹת נוֹתְנִין בֵּין בַּפְּנֵי הַבַּיִת בֵּין שְׁלֹא בַּפְּנֵי הַבַּיִת, הַמִּקְדָּשׁ שְׁקָלִים וּבַכּוֹרִים, הָרִי זֶה קֹדֶשׁ, רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, הָאוֹמֵר בַּכּוֹרִים קֹדֶשׁ, אֵינֶן קֹדֶשׁ:

מגילה

מִגְלָה נִקְרָאת בְּאַחַד עָשָׂר, בַּשָּׁנִים עָשָׂר, בַּשְּׁלֹשָׁה עָשָׂר, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר, בַּחֲמֹשֶׁה עָשָׂר, לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר, כָּרְכִין הַמִּקְפִּין חוֹמָה מִיָּמֹת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן, קוֹרִין בַּחֲמֹשֶׁה עָשָׂר, כַּפָּרִים וְעִירוֹת גְּדוּלוֹת, קוֹרִין בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר, אֶלָּא שֶׁהַכַּפָּרִים מְקַדְּמִין לְיוֹם הַכְּנִיסָה:

מַעֲשֵׂה רְאוּבֵן, נִקְרָא וְלֹא מִתְרַגֵּם. נִקְרָאִין וְלֹא מִתְרַגְּמִין. אֵין
מַעֲשֵׂה תָמָר, נִקְרָא וּמִתְרַגֵּם. מַעֲשֵׂה
עֵגֶל הָרֹאשׁוֹן, נִקְרָא וּמִתְרַגֵּם. מִתִּיר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר, אֵין
וְהַשְׁנִי, נִקְרָא וְלֹא מִתְרַגֵּם. בִּרְכַּת
כַּהֲנִים, מַעֲשֵׂה דָּוִד וְאַמְנוֹן, לֹא

סליק סדר מועד

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקָשְׁיָא אָמַר, רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה
לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שְׁנָאֵמַר יי חֲפִץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

קדיש דרבנן

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֶלְמָא דִּבְרָא כִרְעוּתִיהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ
בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ
אָמֵן.

יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל

שְׁמִיָּה דִּקְדִּישָׁא בְּרִיךְ הוּא

לְעָלָא מְכָל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מִן דְּעִסְקִין בְּאַזְרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדָן וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא
לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחִסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוֹנָא
רוּיָחָא וּפְרָקְנָא מִן קָדָם מְרִי דְשְׁמֵיָא וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ

אָמֵן:

סדר נשים

הַתְּלִיצָה וּמִן הַיָּבוֹם עַד סוּף
הָעוֹלָם. וְאֵלֵינוּ הֵן, בָּתּוֹ, וּבֵת בָּתּוֹ,
וּבֵת בָּנוּ, בֵּת אִשְׁתּוֹ, וּבֵת בָּנָהּ, וּבֵת
בָּתָּהּ, חֲמוּתוֹ וְאִם חֲמוּתוֹ, וְאִם

יבמות

חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה נָשִׁים פּוֹטְרוֹת
צָרוֹתֶיהֶן וְצָרוֹת צָרוֹתֶיהֶן מִן

חמיו, אחותו מאמו, ואחות אמו, ואחות אשתו, ואשת אחיו מאמו, ואשת אחיו שלא היה בעולמו, וכלתו, הרי אלו פוטרות צרותיהן וצרות צרותיהן מן התליצה ומן היבום, עד סוף העולם. וכלן אם מתו, או מאנו, או נתגרשו, או שנמצאו אילוניות, צרותיהן מתרות. ואי אתה יכול לומר בתמותו ובאם תמותו ובאם חמיו שנמצאו אילוניות או שמאנו:

אמר רבי עקיבא, כשירדתי לנהרדעא לעבר השנה, מצאתי נחמיה איש בית דלי, אמר לי, שמעתי שאין משיאין את האשה בארץ ישראל על פי עד אחד, אלא רבי יהודה בן בבא. ונומתי לו, בן הדברים. אמר לי, אמור להם משמי, אתם יודעים שהמדינה משבשת בגיסות, מקבלני מרבן גמליאל הזקן, שמשיאין את האשה על פי עד אחד. וכשבאתי והרציתי הדברים לפני רבן גמליאל, שמח לדברי, ואמר, מצאנו חבר לרבי יהודה בן בבא. מתוך הדברים נזכר רבן גמליאל, שנהרגו תרונים בתל ארזא, והשיא רבן גמליאל (הזקן) נשותיהם על פי עד אחד (והחזקו להיות

משיאין על פי עד אחד). וחזקו להיות משיאין עד מפי עד, מפי עבד, מפי אשה, מפי שפחה. רבי אליעזר ורבי יהושע אומרים, אין משיאין את האשה על פי עד אחד. רבי עקיבא אומר, לא על פי אשה (ולא על פי עבד ולא על פי שפחה) ולא על פי קרובים. אמרו לו, מעשה בבני לוי שהלכו לצער עיר התמרים, וחלה אחד מהם בדרך, והביאוהו בפנדק, ובחזרתם אמרו לפנדקית איזה חברנו, אמרה להם מת וקברתיו, והשיאו את אשתו. אמרו לו, ולא תהא כהנת פפנדקית. אמר להם, לכשתהא פנדקית נאמנת הפנדקית הוציאה להם מקלו ותרמילו וספר תורה שהיה בידו:

כתובות

בתולה נשאת ליום הרביעי, ואלמנה ליום החמישי. שפעמים בשבת בתי דינין יושבין בעירות, ביום השני וביום החמישי, שאם היה לו טענת בתולים, היה משכים לבית דין:

הכל מעלין לארץ ישראל, ואין הכל מוציאין. הכל מעלין לירושלים, ואין הכל מוציאין.

אֶחָד הָאֲנָשִׁים וְאֶחָד הַנָּשִׁים. נָשָׂא
אִשָּׁה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַגִּרְשָׁהּ בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל. נֹתֵן לָהּ מַמְעוֹת אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל. נָשָׂא אִשָּׁה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וַגִּרְשָׁהּ בְּקִפּוֹטְקָיָא, נֹתֵן לָהּ
מַמְעוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. נָשָׂא אִשָּׁה
בְּקִפּוֹטְקָיָא וַגִּרְשָׁהּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
נֹתֵן לָהּ מַמְעוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. רָבֵן
שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, נֹתֵן לָהּ
מַמְעוֹת קִפּוֹטְקָיָא. נָשָׂא אִשָּׁה
בְּקִפּוֹטְקָיָא וַגִּרְשָׁהּ בְּקִפּוֹטְקָיָא. נֹתֵן
לָהּ מַמְעוֹת קִפּוֹטְקָיָא:

קידושין

הָאִשָּׁה נִקְנִית בְּשָׁלֹשׁ דְּרָכִים,
וְקוֹנָה אֶת עַצְמָהּ בִּשְׁתֵּי דְרָכִים.
נִקְנִית בְּכֶסֶף, בְּשֵׁטֶר, וּבִבְיָאָה.
בְּכֶסֶף, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, בְּדִינָר
וּבִשְׁוֵה דִינָר. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים,
בְּפְרוּטָה וּבִשְׁוֵה פְרוּטָה. וְכַמָּה הִיא
פְרוּטָה, אֶחָד מִשְׁמוֹנָה בְּאֶסֶר
הָאִיטְלָקִי. וְקוֹנָה אֶת עַצְמָהּ בְּגִט
וּבְמִיתַת הַבֶּעַל. הֵיבָמָה נִקְנִית
בְּבִיָּאָה. וְקוֹנָה אֶת עַצְמָהּ בַּחֲלִיצָה
וּבְמִיתַת הִיבָמָה:

רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לֹא יִרְעָה רִוּק
בְּהִמָּה, וְלֹא יִישְׁנוּ שְׁנֵי רִוּקִים
בְּטָלִית אַחַת. וְחֻכָּמִים מְתִירִין. כָּל
שֶׁעֶסְקִיו עִם הַנָּשִׁים, לֹא יִתְיַחַד עִם

הַנָּשִׁים. וְלֹא יִלְמַד אָדָם אֶת בְּנוֹ
אֲמֻנָּה בֵּין הַנָּשִׁים. רַבִּי מֵאִיר
אוֹמֵר, לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם אֶת בְּנוֹ
אֲמֻנָּה נְקִיָּה (וְקָלָה), וְיִתְפַּלֵּל לְמִי
שֶׁהֶעֱשָׂר וְהַנֶּכְסִים שָׁלוּ, שְׂאִין אֲמֻנָּה
שְׂאִין בָּהּ עֲנִיּוֹת וְעֲשִׁירוֹת, שֶׁלֹּא
עֲנִיּוֹת מִן הָאֲמֻנָּה וְלֹא עֲשִׁירוֹת מִן
הָאֲמֻנָּה, אֲלֵא הַכֹּל לְפִי זְכוּתוֹ.
רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן אֶלְעָזָר אוֹמֵר, רְאִיתִי
מִיָּמֶיךָ חֲתָה וְעוֹף שֵׁשׁ לָהֶם אֲמֻנָּה,
וְהֵן מִתְפַּרְנְסִין שֶׁלֹּא בְצַעַר, וְהֵלֵא
לֹא נִבְרָאוּ אֲלֵא לְשִׁמְשָׁנִי, וְאֲנִי
נִבְרָאתִי לְשִׁמֵּשׁ אֶת קוֹנִי, אֵינִי דִין
שְׂאֵתְפַרְנֵס שֶׁלֹּא בְצַעַר, אֲלֵא
שֶׁהִרְעוּתִי מַעֲשִׂי וְקִפְחָתִי אֶת
פְּרִנָּסָתִי. אָבָא גְרִין אֵשׁ צִדִּין אוֹמֵר
מִשּׁוֹם אָבָא גְרִיא, לֹא יִלְמַד אָדָם
אֶת בְּנוֹ, חֲמֹר, גָּמֶל, סֶפֶר, סֶפֶן,
רוּעָה, וְחֲנֻנִי, שְׂאֲמֻנָּתִי אֲמֻנָּה
לְסֻטִּים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר מִשְׁמוֹ,
הַחֲמֹרִים, רָבֵן רִשְׁעִים, וְהַנְּמָלִין,
רָבֵן כְּשָׁרִים. הַסְּפָנִין, רָבֵן חֲסִידִים.
טוֹב שְׁבָרוּפָאִים, לְגִיָּהֶם. וְהַכָּשָׁר
שֶׁבִטְבָּחִים, שֶׁתְּפוּ שֶׁל עֶמְלָק. רַבִּי
נְהוֹרָאִי אוֹמֵר, מִנִּיחַ אֲנִי כָּל אֲמֻנִיּוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם וְאֲנִי מְלַמֵּד אֶת בְּנֵי אֲלֵא
תוֹרָה, שְׂאָדָם אוֹכֵל מִשְׁכָּרָה
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקָּרָן קִיָּמָה לְעוֹלָם
הַבָּא. וְשְׂאָר כָּל אֲמֻנִיּוֹת אֵינָן כֵּן.

רָבֵן שְׁמַעוֹן בֶּן נַמְלִיאֵל אוֹמֵר,
אֶפְלוּ מִהִגְמוּנִיָּא לְהִגְמוּנִיָּא:
בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, לֹא יִגְרֹשׁ אָדָם
אֶת אִשְׁתּוֹ אֲלֵא אִם כֵּן מִצָּא בָּהּ
דְּבַר עֲרוּהָ, שְׁנַאמַר כִּי מִצָּא בָּהּ
עֲרוֹת דְּבַר. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים,
אֶפְלוּ הִקְדִּיחָהּ תְּבַשִּׁילוּ, שְׁנַאמַר כִּי
מִצָּא בָּהּ עֲרוֹת דְּבַר. רַבִּי עֲקִיבָא
אוֹמֵר, אֶפְלוּ מִצָּא אַחֲרֵת נָאָה
הִימָנָה, שְׁנַאמַר וְהָיָה אִם לֹא תִמָּצָא
חֵן בְּעֵינָיו:

סוטה

הַמִּקְנָא לְאִשְׁתּוֹ, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר,
מִקְנָא לָהּ עַל פִּי שְׁנַיִם, וּמִשְׁקָה עַל
פִּי עַד אַחֵד אוֹ עַל פִּי עֶצְמוֹ. רַבִּי
יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, מִקְנָא לָהּ עַל פִּי
שְׁנַיִם וּמִשְׁקָה עַל פִּי שְׁנַיִם:

מִשְׁמַת רַבִּי מֵאִיר, בְּטָלוּ מוֹשְׁלֵי
מִשְׁלִים. מִשְׁמַת בֶּן עֲזַאי, בְּטָלוּ
הַשְׁקָדָנִים. מִשְׁמַת בֶּן זֹמַא, בְּטָלוּ
הַדִּרְשָׁנִים. מִשְׁמַת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ,
פְּסָקָה טוֹבָה מִן הָעוֹלָם. מִשְׁמַת
רָבֵן שְׁמַעוֹן בֶּן נַמְלִיאֵל, בָּא גּוֹבִי
וְרַבּוֹ צְרוֹת. מִשְׁמַת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן
עֲזַרְיָה, פְּסָק הָעֶשֶׂר מִן הַחֲכָמִים.
מִשְׁמַת רַבִּי עֲקִיבָא, בְּטָל כְּבוֹד
הַתּוֹרָה. מִשְׁמַת רַבִּי חֲנִינָא בֶּן
דּוֹסָא, בְּטָלוּ אֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה. מִשְׁמַת

כְּשֶׁאָדָם בָּא לְיָדֵי חָלִי אוֹ לְיָדֵי
זָקֵנָה אוֹ לְיָדֵי יְסוּרִין וְאִינוּ יָכוֹל
לְעֶסוֹק בְּמִלְאכְתּוֹ, הָרִי הוּא מֵת
בְּרַעַב. אָבֵל הַתּוֹרָה אֵינָה כֵּן, אֲלֵא
מִשְׁמַרְתּוֹ מְכַל רַע בְּנַעֲרוּתוֹ וְנוֹתַנָּה
לוֹ אַחֲרִית וְתִקְנָה בְּזָקְנוּתוֹ.
בְּנַעֲרוּתוֹ מָהוּ אוֹמֵר, וְקִנִּי הִ' יִחְלִיפוּ
כַּח. בְּזָקְנוּתוֹ מָהוּ אוֹמֵר, עוֹד יָנוּבוֹן
בְּשִׁיבָה. וְכֵן הוּא אוֹמֵר בְּאַבְרָהָם
אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וְאַבְרָהָם זָקֵן,
וְהִ' בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל. מִצִּינוּ
שֶׁעָשָׂה אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת כָּל
הַתּוֹרָה כְּלָה עַד שְׁלֹא נִתְּנָה,
שְׁנַאמַר, עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַע אַבְרָהָם
בְּקִלִּי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמַרְתִּי מִצּוֹתֵי
חֻקוֹתַי וְתוֹרֹתַי:

גיטין

הַמְּבִיא גִט מִמְּדִינַת הַיָּם, צָרִיךְ
שִׁיאמַר בְּפָנַי נִכְתָּב וּבְפָנַי נִחְתָּם.
רָבֵן נַמְלִיאֵל אוֹמֵר, אִף הַמְּבִיא מִן
הָרֶקֶם וּמִן הַחֶגֶר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
אוֹמֵר, אֶפְלוּ מִכְּפָר לְוֹדִים לְלוֹד.
וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, אִינוּ צָרִיךְ
שִׁיאמַר בְּפָנַי נִכְתָּב וּבְפָנַי נִחְתָּם
אֲלֵא הַמְּבִיא מִמְּדִינַת הַיָּם
וְהַמּוֹלִיךְ. וְהַמְּבִיא מִמְּדִינָה
לְמְדִינָה בְּמְדִינַת הַיָּם, צָרִיךְ
שִׁיאמַר בְּפָנַי נִכְתָּב וּבְפָנַי נִחְתָּם.

רבי יוסי קטנותא, פסקו חסידים. ולמה נקרא שמו קטנותא, שהיה קטנותן של חסידים. משמת רבן יוחנן בן זכאי, בטל זיו התכמה. משמת רבן גמליאל הזקן, בטל כבוד התורה ומתה טהרה ופרישות. משמת רבי ישמעאל בן פאבי, בטל זיו הכהנה. משמת רבי, בטלה ענוה ויראת חטא. רבי פנחס בן יאיר אומר, משחרב בית המקדש, בושו חברים ובני חורין, וחרפו ראשם, ונדלדלו אנשי מעשה, וגברו בעלי זרוע ובעלי לשון, ואין דורש ואין מבקש, ואין שואל, על מי לנו להשען, על אבינו שבשמים. רבי אליעזר הגדול אומר, מיום שחרב בית המקדש, שרו חכימא למהוי כספריא, וספריא כחזניא, וחזניא כעמא דארעא, ועמא דארעא אזלא ונדלדלא, ואין מבקש, על מי יש להשען, על אבינו שבשמים. בעקבות משיחא חצפא יסגא, ויקר יאמיר. הגפן תתן פריה ותנין ביקר, ותמלכות תתפך למינות, ואין תוכחה. בית ועד יהיה לזנות, ותגליל יחרב, ותגבולן ישום, ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו, ותכמת סופרים תסרת, ויראי חטא ימאסו.

והאמת תהא נעדרת. נערים פני זקנים ילבינו, זקנים יעמדו מפני קטנים. בן מנבל אב, בת קמה באמה, פלה בתמתה, איבי איש אנשי ביתו. פני הדור כפני הכלב, הבן אינו מתביש מאביו, ועל מי יש לנו להשען, על אבינו שבשמים. רבי פנחס בן יאיר אומר, זריזות מביאה לידי נקיות, ונקיות מביאה לידי טהרה, וטהרה מביאה לידי פרישות, ופרישות מביאה לידי קדשה, וקדשה מביאה לידי ענוה, וענוה מביאה לידי יראת חטא, ויראת חטא מביאה לידי חסידות, וחסידות מביאה לידי רוח הקדש, ורוח הקדש מביאה לידי תחית המתים, ותחית המתים באה על ידי אליהו זכור לטוב, אמן:

נדרים

כל פנויי נדרים פנדרים, וחרמים פחרמים, ושבועות פשבועות, ונזירות פנזירות. האומר לחברו, מדרני ממך, מפרשני ממך, מרחקני ממך, שאיני אוכל לך, שאיני טועם לך, אסור. מנדה אני לך, רבי עקיבא היה חוכך בזה להתמיר פנדרני רשעים, נדר פנזיר ובקרבן ובשבועה. פנדרני

כְּשֶׁרִים, לֹא אָמַר כָּלוּם. כְּנֻבּוֹתָם.
נָדַר בְּנִזִּיר וּבְקָרְבָן:

בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים, שְׁלֹשׁ נָשִׁים
יוֹצְאוֹת וְנוֹטְלוֹת כְּתָבָה, הָאוֹמֶרֶת
טִמְאָה אֲנִי לָךְ, שָׁמַיִם בֵּינִי לְבִינְךָ,
נְטוּלָה אֲנִי מִן הַיְּהוּדִים. חֲזָרוּ
לוֹמַר, שְׁלֹא תִהְיֶה אִשָּׁה נוֹתֶנֶת עֵינֶיהָ
בְּאַחֵר וּמִקְלָקֶלֶת עַל בַּעֲלָהּ, אֲלֹא
הָאוֹמֶרֶת טִמְאָה אֲנִי לָךְ, תָּבִיא
רְאִיָּה לְדַבָּרֶיךָ. שָׁמַיִם בֵּינִי לְבִינְךָ,
יַעֲשׂוּ דְרֶךְ בִּקְשָׁתָהּ. נְטוּלָה אֲנִי מִן
הַיְּהוּדִים, יִפְרֹ חֶלְקוֹ, וְתִהְיֶה
מְשֻׁמֶשֶׁתוֹ, וְתִהְיֶה נְטוּלָה מִן
הַיְּהוּדִים:

נזיר

כָּל כְּנוּיֵי נְזִירוֹת כְּנִזִּירוֹת. הָאוֹמֵר
אֶהָא, הָרִי זֶה נְזִיר. אוֹ אֶהָא נְוֹת,
נְזִיר. נְזִיק, נְזִיחַ, פְּזִיחַ, הָרִי זֶה נְזִיר.

סליק סדר נשים

רְבִי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקָשְׁיָא אוֹמֵר, רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה
לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר יִי חַפֵּץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדָּיר:

קדיש דרבנן

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא בְּעָלְמָא וּבְרָא כְרַעוּתִיהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ
אָמֵן.

יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמֵי עָלְמֵיָא

יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל

שְׁמִיהּ דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

הָרִינִי כְּזֶה, הָרִינִי מִסְלָסֵל הָרִינִי
מִכְלָכֵל, הָרִי עָלַי לְשַׁלַּח פָּרַע,
הָרִי זֶה נְזִיר. הָרִי עָלַי צַפְרִים, רְבִי
מֵאִיר אוֹמֵר, נְזִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים,
אֵינוֹ נְזִיר:

נְזִיר הָיָה שְׁמוּאֵל, כְּדַבְּרֵי רְבִי
נְהוֹרָאִי, שֶׁנֶּאֱמַר וּמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה
עַל רֹאשׁוֹ, נֶאֱמַר בְּשִׁמְשׁוֹן וּמוֹרָה,
וְנֶאֱמַר בְּשִׁמּוּאֵל וּמוֹרָה, מִה מוֹרָה
הָאִמּוּרָה בְּשִׁמְשׁוֹן, נְזִיר, אִף מוֹרָה
הָאִמּוּרָה בְּשִׁמּוּאֵל, נְזִיר. אָמַר רְבִי
יוֹסִי, וְהֵלֵא אֵין מוֹרָה אֲלֹא שֶׁל
בָּשָׂר וָדָם. אָמַר לוֹ רְבִי נְהוֹרָאִי,
וְהֵלֵא כְּכֹר נֶאֱמַר וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
אֵיךְ אֵלֶיךָ וְשָׁמַע שְׁאוּל וַתִּרְגְּנִי,
שֶׁכְּכֹר הָיָה עָלָיו מוֹרָה שֶׁל בָּשָׂר
וָדָם:

לַעֲלֹא מִכָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאַמִּירָן בְּעֲלָמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מִן דְּעִסְקִין בְּאַרְיָתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדָן וְדִי בְּכָל אֶתֶר וְאַתֶּר, יְהֵא
לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אַרְיִכִין וּמְזוּנָא
רְוִיחָא וּפְרָקְנָא מִן קָדָם מְרִי דְשָׁמַיָא וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שָׁמַיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ
אָמֵן:

סדר נזיקין

הָרִי אֵלֹו שָׁל בַּעַל הַבֵּית. אִם הָיָה
הַשְּׁחֹר עַל גַּבֵּי הַלֶּבֶן, נוֹטֵל אֶת
הַכָּל וְהֵן שָׁלוֹ. הַחֵט שְׁשִׁיר מִן
הַחוּט כְּרִי לְתַפּוּר בּוֹ, וּמִטְלִית
שֶׁהִיא שָׁלֵשׁ עַל שָׁלֵשׁ, הָרִי אֵלֹו שָׁל
בַּעַל הַבֵּית. מִה שֶׁהַחֶרֶשׁ מוֹצִיא
בַּמַּעֲצָד, הָרִי אֵלֹו שָׁלוֹ, וּבַכְּשִׁיל,
שָׁל בַּעַל הַבֵּית. וְאִם הָיָה עוֹשֶׂה
אַצֵּל בַּעַל הַבֵּית, אֵף הַנְּסֻכָּת שָׁל
בַּעַל הַבֵּית:

בבא מציעא

שְׁנַיִם אוֹחֲזִין בְּטִלִית. זֶה אוֹמֵר אָנִי
מְצָאֲתִיהָ וְזֶה אוֹמֵר אָנִי מְצָאֲתִיהָ,
זֶה אוֹמֵר כָּלָה שְׁלִי וְזֶה אוֹמֵר כָּלָה
שְׁלִי, זֶה יֹשֵׁב שְׁאִין לוֹ בְּהַ פְּחוֹת
מַחֲצִיתָה, וְזֶה יֹשֵׁב שְׁאִין לוֹ בְּהַ
פְּחוֹת מַחֲצִיתָה, וַיִּחְלֲקוּ. זֶה אוֹמֵר

בבא קמא

אַרְבַּעָה אַבּוֹת נְזִיקִים, הַשּׁוֹר
וְהַבּוֹר וְהַמִּבְעָה וְהַתֵּבֵעֵר. לֹא הָרִי
הַשּׁוֹר כְּהָרִי הַמִּבְעָה, וְלֹא הָרִי
הַמִּבְעָה כְּהָרִי הַשּׁוֹר. וְלֹא זֶה וְזֶה,
שֶׁיֵּשׁ בָּהֶן רוּחַ חַיִּים, כְּהָרִי הָאֵשׁ
שֶׁאֵין בּוֹ רוּחַ חַיִּים. וְלֹא זֶה וְזֶה,
שֶׁדֶרֶכָן לִילָף וּלְהִזִּיק, כְּהָרִי הַבּוֹר
שֶׁאֵין דֶּרֶכּוֹ לִילָף וּלְהִזִּיק. הַצֵּד
הַשֹּׁהַת שֶׁבָּהֶן, שֶׁדֶרֶכָן לְהִזִּיק
וּשְׁמִירָתָן עָלֶיהָ, וּכְשֶׁהִזִּיק, חֵב
הַמִּזִּיק לְשָׁלוֹם תַּשְׁלוּמֵי נֶזֶק בְּמִיטְב
הָאָרֶץ:

מוֹכִין שֶׁהַכּוֹבֵס מוֹצִיא, הָרִי אֵלֹו
שָׁלוֹ. וְשֶׁהַסּוֹרֵק מוֹצִיא, הָרִי אֵלֹו
שָׁל בַּעַל הַבֵּית. הַכּוֹבֵס נוֹטֵל
שְׁלֹשָׁה חוּטִין וְהֵן שָׁלוֹ. יֵתֵר מִכֵּן,

כָּלָה שְׁלִי וְזֶה אוֹמֵר חֲצִיָּה שְׁלִי.
הָאוֹמֵר כָּלָה שְׁלִי, יִשָּׁבַע שְׁאִין לוֹ
בֵּה פָחוֹת מִשְׁלֹשָׁה חֻלְקִים,
וְהָאוֹמֵר חֲצִיָּה שְׁלִי, יִשָּׁבַע שְׁאִין לוֹ
בֵּה פָחוֹת מִרְבִּיעַ. זֶה נוֹטֵל שְׁלֹשָׁה
חֻלְקִים, וְזֶה נוֹטֵל רְבִיעַ:

שְׁתֵּי גִּנּוֹת זֹו עַל גֵּב זֹו וְהִיָּרֵק
בִּינְתָּיִם, רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, שְׁלִי
עֲלִיּוֹן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, שְׁלִי
תַּחְתּוֹן. אָמַר רַבִּי מֵאִיר, אִם יִרְצֶה
הָעֲלִיּוֹן לִקַּח אֶת עֶפְרוֹ אֵין כָּאֵן
יָרֵק. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם יִרְצֶה
הַתַּחְתּוֹן לְמַלְאֵת אֶת גִּנָּתוֹ אֵין כָּאֵן
יָרֵק. אָמַר רַבִּי מֵאִיר, מֵאַחַר
שִׁשְׁנֵיהֶן יְכוּלִין לְמַחֲוֹת זֶה עַל זֶה,
רוֹאִין מֵהֵיכָן יָרֵק זֶה חֵי. אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, כָּל שֶׁהָעֲלִיּוֹן יְכוּל לִפְשֹׁט
אֶת יָדוֹ וּלְטַל, הִרִי הוּא שְׁלֹו,
וְהַשָּׂאֵר שְׁלִי תַּחְתּוֹן:

בבא בתרא

הַשְׁתַּפִּין שָׂרְצוּ לַעֲשׂוֹת מַחֲצָה
בְּחֶצֶר, בּוֹנִין אֶת הַכֶּתֶל בְּאַמְצַע.
מָקוֹם שֶׁנִּתְּנוּ לְבָנוֹת גְּזִיל, גְּזִית,
כְּפִיסִין, לְבָנִים, בּוֹנִים. הַכֹּל כְּמִנְהַג
הַמְּדִינָה. בְּגִזִּיל, זֶה נוֹתֵן שְׁלֹשָׁה
טַפָּחִים, וְזֶה נוֹתֵן שְׁלֹשָׁה טַפָּחִים.
בְּגִזִּית, זֶה נוֹתֵן טַפָּחִים וּמַחֲצָה, וְזֶה
נוֹתֵן טַפָּחִים וּמַחֲצָה. בְּכְפִיסִין, זֶה

נוֹתֵן טַפָּחִים, וְזֶה נוֹתֵן טַפָּחִים.
בְּלְבָנִים, זֶה נוֹתֵן טַפַּח וּמַחֲצָה, וְזֶה
נוֹתֵן טַפַּח וּמַחֲצָה. לְפִיכָךְ אִם נָפַל
הַכֶּתֶל, הַמָּקוֹם וְהַלְבָנִים שְׁלִי
שְׁנֵיהֶם:

הַמְלִיָּה אֶת חֲבֵרוֹ בַּשָּׂטֵר, גּוֹבֶה
מִנְכָּסִים מִשְׁעָבָדִים. עַל יְדֵי עֲדִים,
גּוֹבֶה מִנְכָּסִים בְּנֵי חוֹרִין. הוֹצִיא
עָלָיו כֶּתֶב יָדוֹ שֶׁהוּא חַיֵּב לוֹ, גּוֹבֶה
מִנְכָּסִים בְּנֵי חוֹרִין. עָרַב הַיּוֹצֵא
לְאַחֵר חֲתוּם שְׂטָרוֹת, גּוֹבֶה
מִנְכָּסִים בְּנֵי חוֹרִין. מַעֲשֶׂה בָּא לִפְנֵי
רַבִּי יִשְׁמַעֵאל וְאָמַר, גּוֹבֶה מִנְכָּסִים
בְּנֵי חוֹרִין. אָמַר לוֹ בֶּן נָנְס, אֵינוֹ
גּוֹבֶה לֹא מִנְכָּסִים מִשְׁעָבָדִים וְלֹא
מִנְכָּסִים בְּנֵי חוֹרִין. אָמַר לוֹ, לָמָּה.
אָמַר לוֹ, הִרִי תַּחְנוּק אֶת אֶחָד
בַּשּׁוּק וּמִצָּאוֹ חֲבֵרוֹ וְאָמַר לוֹ הִנֵּחַ
לוֹ, פָּטוֹר, שְׁלֹא עַל אֲמוֹנָתוֹ הִלְוָהוּ.
אֵלָּא אֵיזָהוּ עָרַב שֶׁהוּא חַיֵּב, הִלְוָהוּ
וְאֵנִי נוֹתֵן לָךְ, חַיֵּב, שְׁכֵן עַל אֲמוֹנָתוֹ
הִלְוָהוּ. אָמַר רַבִּי יִשְׁמַעֵאל, הָרוּצָה
שִׁיחָפִים, יַעֲסוֹק בְּדִינֵי מְמוֹנוֹת,
שְׁאִין לָךְ מַקְצוֹעַ בַּתּוֹרָה גְּדוֹל מִהֵן,
שֶׁהֵן כְּמַעֲזֵן הַנוֹבֵעַ. וְהָרוּצָה
שִׁיעֲסוֹק בְּדִינֵי מְמוֹנוֹת, יִשְׁמַשׁ אֶת
שְׁמַעוֹן בֶּן נָנְס:

סנהדרין

דיני ממונות, בשלשה. גזלות ונבלות, בשלשה. נזק ונחצי נזק, תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה, בשלשה. האונס והמפתה והמוציא שם רע, בשלשה. דברי רבי מאיר. וחקמים אומרים, מוציא שם רע, בעשרים ושלשה, מפני שיש בו דיני נפשות:

המתנבא בשם עבודה זרה ואומר כך אמרה עבודה זרה, אפלו כון את ההלכה לטמא את הטמא ולטהר את הטהור. הבא על אשת איש, כיון שנכנסה לרשות הבעל לנשואין אף על פי שלא נבעלה, הבא עליה הרי זה בחנק. וזוממי בת כהן ובועלה, שכל הזוממין מקדימין לאותה מיתה, חוץ מזוממי בת כהן ובועלה:

מכות

כיצד העדים נעשים זוממין, מעידין אנו באיש פלוני שהוא בן גרושה או בן חלוצה, אין אומרים יעשה זה בן גרושה או בן חלוצה תחתיו, אלא לוקה ארבעים. מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב לגלות, אין אומרים יגלה זה תחתיו, אלא לוקה

ארבעים. מעידין אנו באיש פלוני שנרש את אשתו ולא נתן לה כתובה, והלא בין היום ובין למחר סופו לתן לה כתובה, אומדין כמה אדם רוצה לתן בכתובה של זו, שאם נתאלמנה או נתגרשה, ואם מתה יירשנה בעלה. מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב לחברו אלה זוז על מנת לתנן לו מכאן ועד שלשים יום, והוא אומר מכאן ועד עשר שנים, אומדין כמה אדם רוצה לתן ויהיו בידו אלה זוז, בין נותנן מכאן ועד שלשים יום, בין נותנן מכאן ועד עשר שנים:

רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

שבועות

שבועות שנים שהן ארבע, ידיעות הטמאה שנים שהן ארבע, יציאות השבת שנים שהן ארבע, מראות נגעים שנים שהם ארבעה:

היכן שורי, אמר לו איני יודע מה אתה סת, והוא שמת או נשבר או נשבה או נגנב או אבד. משביעך

אָני וְאָמַר אָמֵן, חֵיב. אָמַר לְנוֹשָׂא
שָׂכָר וְהַשׁוֹכֵר הֵיכָן שׁוֹרִי, אָמַר לוֹ
מַת, וְהוּא שֶׁנִּשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה. נִשְׁבַּר,
וְהוּא שְׁמַת אוֹ נִשְׁבָּה. נִשְׁבָּה, וְהוּא
שְׁמַת אוֹ נִשְׁבַּר. נִגְנֵב, וְהוּא שְׁאָבַד.
אָבַד, וְהוּא שְׁנִגְנֵב. מִשְׁבִּיעַךְ אָנִי
וְאָמַר אָמֵן, פֶּטוּר. מַת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ
נִשְׁבָּה, וְהוּא שְׁנִגְנֵב אוֹ אָבַד.
מִשְׁבִּיעַךְ אָנִי וְאָמַר אָמֵן, חֵיב. אָבַד
אוֹ נִגְנֵב, וְהוּא שְׁמַת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ
נִשְׁבָּה. מִשְׁבִּיעַךְ אָנִי וְאָמַר אָמֵן,
פֶּטוּר. זֶה הַכֶּלֶל, כָּל הַמְּשֻׁנָּה
מִחוּבָּה לְחוּבָה וּמִפֶּטוּר לְפֶטוּר
וּמִפֶּטוּר לְחוּבָה, פֶּטוּר. מִחוּבָּה
לְפֶטוּר, חֵיב. (זֶה הַכֶּלֶל, כָּל
הַנִּשְׁבָּע לְהַקְלֵל עַל עֲצָמוֹ, חֵיב.
לְהַחֲמִיר עַל עֲצָמוֹ, פֶּטוּר):

עדיזות

שְׂמַאי אוֹמֵר, כָּל הַנָּשִׁים דִּין שְׁעָתָן.
וְהֵלֵל אוֹמֵר, מִפְּקִידָה לְפְקִידָה.
אֶפְלוּ לְיָמִים תִּרְבֶּה. וְחֲכָמִים
אוֹמְרִים, לֹא כְדַבְּרִי זֶה וְלֹא
כְדַבְּרִי זֶה, אֲלֵא מַעַת לַעַת מִמַּעֲטָת
עַל יַד מִפְּקִידָה לְפְקִידָה.
וּמִפְּקִידָה לְפְקִידָה מִמַּעֲטָת עַל יַד
מַעַת לַעַת. כָּל אִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ וְסֵת,
דִּיָּה שְׁעָתָהּ. הַמְּשַׁמֶּשֶׁת בְּעַדִּים, הָרִי

זוֹ כְּפִקְדָּה, מִמַּעֲטָת עַל יַד מַעַת
לַעַת וְעַל יַד מִפְּקִידָה לְפְקִידָה:
אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, מִקְבֵּל אָנִי מִרְבֵּן
יֹחָנָן בֶּן זָכָאי שֶׁשָּׁמַע מִרְבֵּן וְרַבֵּן
מִרְבֵּן, הִלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינִי שְׁאִין
אֵלֶיהוּ בָּא לְטַמֵּא וּלְטַהֵר לְרַחֵק
וּלְקָרֵב, אֲלֵא לְרַחֵק הַמְּקוֹרְבִין
בְּזָרוּעַ וּלְקָרֵב הַמְּרַחֲקִין בְּזָרוּעַ.
מִשְׁפַּחַת בֵּית צְרִיפָה הָיְתָה בְּעֵבֶר
תִּנְרִידָן וְרַחֲקָה בֶּן צִיּוֹן בְּזָרוּעַ,
וְעוֹד אַחֲרֵת הָיְתָה שָׁם וְקָרְבָה בֶּן
צִיּוֹן בְּזָרוּעַ, כְּגוֹן אֵלֶּה, אֵלֶיהוּ בָּא
לְטַמֵּא וּלְטַהֵר לְרַחֵק וּלְקָרֵב. רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר, לְקָרֵב, אֲבָל לֹא
לְרַחֵק. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, לְהַשְׁווֹת
הַמְּחַלְקֵת. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, לֹא
לְרַחֵק וְלֹא לְקָרֵב, אֲלֵא לַעֲשׂוֹת
שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שְׁנֹאמַר הִנֵּה אֲנִי
שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֵלֶיהָ הַנְּבִיא וְגוֹ'
וְהַשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלֵב
בָּנִים עַל אָבוֹתָם:

עבודה זרה

לְפָנֵי אִידִיָּהּ שֶׁל גּוֹיִם שְׁלֹשָׁה יָמִים
אֲסוּר לְשֹׂאת וּלְתַת עִמָּהּ,
לְהַשְׁאִילָן וּלְשֹׂאוֹל מֶהָן, לְהַלְוֹתָן
וּלְלוֹוֹת מֶהָן, לְפָרַעַן וּלְפָרַעַ מֶהָן.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, נִפְרָעִין מֶהָן
מִפָּנֵי שֶׁהוּא מִצָּר לוֹ, אָמְרוּ לוֹ, אַף

שנאמר יהנה חפץ למען צדקו
יגדיל תורה ויגדיר:

הוריות

הורו בית דין לעבור על אחת
מכל מצות האמורות בתורה
והלך היחיד ועשה שונג על פיהם,
בין שעשו ועשה עמהן, בין שעשו
ועשה אחריהן, בין שלא עשו
ועשה, פטור, מפני שתלה בבית
דין. הורו בית דין וידע אחד מהן
שטעו או תלמיד והוא ראוי
להוראה והלך ועשה על פיהן,
בין שעשו ועשה עמהן, בין שעשו
ועשה אחריהן, בין שלא עשו
ועשה, חרי זה חייב, מפני שלא
תלה בבית דין. זה הפלל, התולה
בעצמו, חייב. והתולה בבית דין,
פטור:

כהן קודם ללוי, לוי לישראל,
ישראל לממזר, וממזר לנתין,
ונתין לגר, וגר לעבד משחרר.
אימתי, בזמן שכלן שוין. אבל אם
היה ממזר תלמיד חכם וכהן גדול
עם הארץ, ממזר תלמיד חכם
קודם לכהן גדול עם הארץ:

סליק סדר נזיקין

רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה
להם תורה ומצות, שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויגדיר:

קדיש דרבנן

על פי שמצר הוא עכשיו, שמה
הוא לאחר זמן:

הלוקח כלי תשמיש מן הגוי, את
שדרכו להטביל, יטביל. להגעיל,
יגעיל. ללבן באור, ילבן באור.
השפור והאספלה, מלבנן באור.
הסכין, שפה והיא טהורה:

אבות

משה קבל תורה מסיני, ומסרה
ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים
לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי
כנסת הגדולה. הם אמרו שלשה
דברים, הוו מתונים בדין, והעמידו
תלמידים הרבה, ועשו סג לתורה:
בן הא הא אומר, לפום צערא
אגרא:

כל מה שבקרא הקדוש ברוך הוא
בעולמו, לא בקראו אלא לכבודו,
שנאמר, כל הנקרא בשמי ולכבודי
בראתיו יצרתיו אף עשיתיו, ואומר,
יהנה ימלך לעלם ועד: רבי חנניא
בן עקשיא אומר, רצה הקדוש
ברוך הוא לזכות את ישראל,
לפיכך הרבה להם תורה ומצות.

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהֶם רַבָּא בְּעֶלְמָא דְּבִרָא כְּרַעוּתִיהֶם וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהֶם
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ
אָמֵן.

יְהֵא שְׁמִיהֶם רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא
יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל
שְׁמִיהֶם דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְעָלְמָא מְכָל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאָמִירָן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מִן דְּעֶסְקִין בְּאַזְרִיתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדָן וְדִי בְּכָל אֲתֵר וְאַתְרָא, יְהֵא
לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוֹנָא
רוּיָחָא וּפְרָקְנָא מִן קָדָם מְרִי דְשְׁמִיָּא וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ
אָמֵן:

סדר קדשים

פְּסוּלָה שְׁלֵא לְשִׁמְתָּהּ, אֲף הָאֲשָׁם
פְּסוּל שְׁלֵא לְשִׁמּוֹ:

אֵלּוּ קֳדָשִׁים קֳרִבִּין בְּמִשְׁכָּן, קֳדָשִׁים
שֶׁהִקְדָּשׁוּ לְמִשְׁכָּן, קֳרִבְנוֹת הַצֶּבֶר, וְקֳרִבְנוֹת הַיָּחִיד,
בְּבִמָּה, קֳרִבְנוֹת הַיָּחִיד שֶׁהִקְדָּשׁוּ
לְמִשְׁכָּן, יִקְרְבוּ בְּמִשְׁכָּן, וְאִם
הִקְרִיבוּ בְּבִמָּה, פָּטוּר. מִזֶּה בֵּין
בִּמְתָּה יָחִיד לְבִמְתָּה צֶבֶר, סְמִיכָה,
וְשִׁחִיטָה צָפוֹן, וּמִתֵּן סָבִיב, וְתִנּוּפָה,
וְתִנּוּשָׁה, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵין

זבחים

כָּל הַזִּבְחִים שֶׁנִּזְבְּחוּ שְׁלֵא לְשִׁמּוֹ,
כְּשָׂרִים, אֵלּא שְׁלֵא עָלָיו לְבַעֲלִים
לְשֵׁם חוֹבָה, חוּץ מִן הַפֶּסַח וּמִן
הַחֲטָאת. הַפֶּסַח בְּזִמְנוֹ, וְהַחֲטָאת
בְּכָל זִמְן, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אֲף
הָאֲשָׁם, הַפֶּסַח בְּזִמְנוֹ, וְהַחֲטָאת
וְהָאֲשָׁם בְּכָל זִמְן, אָמַר רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר, הַחֲטָאת בָּאָה עַל חֲטָא,
וְהָאֲשָׁם בָּא עַל חֲטָא, מִזֶּה חֲטָאת

מנחה בבמה, וכהון, ובגדי שרת, וכלי שרת, וריח ניחות, ומחיצה בדמים, ורחוץ ידים ורגלים. אבל הזמן, והנותר, והטמא, שוין בזה ובזה:

מנחות

כל המנחות שנקמצו שלא לשמן, פשרות, אלא שלא עלו לבעלים משום חובה, חוץ ממנחת חוטא ומנחת קנאות. מנחת חוטא ומנחת קנאות שקמצן שלא לשמן, נתן בכלי, והלך, והקטיר שלא לשמן, או לשמן ושלא לשמן, או שלא לשמן ולשמן, פסולות. כיצד לשמן ושלא לשמן, לשם מנחת חוטא ולשם מנחת נדבה, או שלא לשמן ולשמן, לשם מנחת נדבה ולשם מנחת חוטא:

נאמר בעולת הבהמה אשה ריח ניחות, (ובעולת העוף אשה ריח ניחות), ובמנחה אשה ריח ניחות, ללמד, שאחד המרבה ואחד הממעיט, ובלבד שיכון אדם את דעתו לשמים:

חולין

הכל שוחטין ושחיטתן פשרה, חוץ מחרש, שוטה, וקטן, שמא יקלקלו בשחיטתן, וכלן ששחטו ואחרים

רואין אותן, שחיטתן פשרה. שחיטת נכרי, נבלה ומטמא במשא, השוחט בלילה, וכן הסומא ששחט, שחיטתו פשרה. השוחט בשבת, וביום הכפורים, אף על פי שמתחייב בנפשו, שחיטתו פשרה:

לא יטול אדם אם על בנים, אפלו לטהר את המצורע, ומה אם מצוה קלה שהיא כאסור, אמרה תורה, למען ייטב לך והארכת ימים, קל וחמר על מצות תמורות שבתורה:

בכורות

הלוקח עבר תמורו של נכרי, ותמוכר לו אף על פי שאינו רשאי, ותמשתתף לו, ותמקבל ממנו, ותנותן לו בקבלה, פטור מן הבכורה, שנאמר, בישראל, אבל לא באחרים. כהנים ולוים פטורין מקל וחמר, אם פטרו של ישראל במדבר, דין הוא שיפטרו של עצמן:

יצאו שנים כאחד, מונה אותן שנים שנים, מנאן אחד, תשיעי ועשירי מקלקלין. יצאו תשיעי ועשירי כאחת, תשיעי ועשירי מקלקלין. קרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי, שלשתן מקדשין. התשיעי נאכל במומו,

וְהַעֲשִׂירִי מַעֲשֶׂר, וְאַחַד עָשָׂר קָרַב
שְׁלָמִים וְעוֹשֶׂה תְּמוּדָה, דְּבָרֵי רַבִּי
מֵאִיר. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְכִי יֵשׁ
תְּמוּדָה עוֹשֶׂה תְּמוּדָה. אָמְרוּ מִשּׁוּם
רַבִּי מֵאִיר, אֵלּוּ הֵיחָה תְּמוּדָה, לֹא
הָיָה קָרַב. קָרָא לַתְּשִׁיעִי עֲשִׂירִי
וְלַעֲשִׂירִי עֲשִׂירִי וְלֶאֱחָד עָשָׂר
עֲשִׂירִי, אֵין אֶחָד עָשָׂר מְקַדָּשׁ. זֶה
הַכֶּלֶל, כֹּל שֶׁלֹּא נֶעְקַר שֵׁם עֲשִׂירִי
מִמֶּנּוּ, אֵין אֶחָד עָשָׂר מְקַדָּשׁ:

ערכין

הַכֹּל מֵעֲרִיכִין, וְנֶעְרָכִין, נוֹדָרִים,
וְנִגְדָרִים, כֹּהֲנִים וְלוֹיִם וְיִשְׂרָאֵלִים,
נָשִׁים וְעֶבְדִּים, טַמְטוֹם וְאַנְדְּרוֹגִינוֹם,
נוֹדָרִים וְנִגְדָרִים וּמֵעֲרִיכִין, אֲבָל לֹא
נֶעְרָכִין, שְׂאִינוֹ נֶעְרָךְ אֶלָּא זָכָר
וְדַאי וְנִקְבָּה וְדַאִית. חֲרַשׁ שׁוֹטָה
וְקָטָן, נִגְדָרִין וְנֶעְרָכִין, אֲבָל לֹא
נוֹדָרִין וְלֹא מֵעֲרִיכִין, מִפְּנֵי שְׂאִין
בָּהֶם דָּעַת. פְּחוֹת מִפֶּן חֲדָשׁ, נִגְדָר
אֲבָל לֹא נֶעְרָךְ:

יִשְׂרָאֵל שִׁירֵשׁ אָבִי אִמּוֹ לֹוִי, אֵינוֹ
גּוֹאֵל פֶּסֶדֶר הַזֶּה. וְכֵן לֹוִי שִׁירֵשׁ
אֶת אָבִי אִמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אֵינוֹ גּוֹאֵל
פֶּסֶדֶר הַזֶּה, שְׂנֵאָמַר, כִּי בָתִּי עָרִי
הַלְוִיִּם, עַד שִׁיְהֶא לֹוִי וּבְעָרִי הַלְוִיִּם
דְּבָרֵי רַבִּי, וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, אֵין
הַדְּבָרִים אֲמוּרִים אֶלָּא בְּעָרִי

הַלְוִיִּם. אֵין עוֹשִׂים שָׂדֶה מְגֻרָשׁ וְלֹא
מְגֻרָשׁ שָׂדֶה, וְלֹא מְגֻרָשׁ עִיר וְלֹא
עִיר מְגֻרָשׁ. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר,
בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּעָרִי
הַלְוִיִּם. אֲבָל בְּעָרִי יִשְׂרָאֵל, עוֹשִׂין
שָׂדֶה מְגֻרָשׁ וְלֹא מְגֻרָשׁ שָׂדֶה, מְגֻרָשׁ
עִיר וְלֹא עִיר מְגֻרָשׁ, כְּדִי שֶׁלֹּא
יִחְרִיבוּ אֶת עָרֵי יִשְׂרָאֵל. הַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם מוֹכְרִים לְעוֹלָם וְגוֹאֲלִים
לְעוֹלָם, שְׂנֵאָמַר, גְּאֻלַּת עוֹלָם תִּהְיֶה
לְלוֹיִם:

תמורה

הַכֹּל מְמִירִים, אֶחָד אֲנָשִׁים וְאֶחָד
נָשִׁים. לֹא שְׂאָדָם רִשְׁאִי לְהַמִּיר,
אֶלָּא, שְׂאָם הַמִּיר, מוֹמֵר, וְסוֹפֵג אֶת
הָאֲרֻבָּעִים. הַכֹּהֲנִים מְמִירִים אֶת
שְׁלֵהֶם, וְיִשְׂרָאֵל מְמִירִים אֶת
שְׁלֵהֶם. אֵין הַכֹּהֲנִים מְמִירִים לֹא
בַחֲטָאת וְלֹא בְּאָשָׁם וְלֹא בִּבְכוּר.
אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי, (וְכִי)
מִפְּנֵי מָה אֵין מְמִירִים בִּבְכוּר. אָמַר
לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא, חֲטָאת וְאָשָׁם מִתְּנָה
לְכַתָּן, וְהַבְּכוּר מִתְּנָה לְכַתָּן, מָה
חֲטָאת וְאָשָׁם אֵין מְמִירִים בּוֹ, אִף
הַבְּכוּר לֹא יִמְרְנוּ בּוֹ. אָמַר לוֹ רַבִּי
יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי, מָה לִּי אֵינוֹ מְמִיר
בַּחֲטָאת וּבְאָשָׁם שְׂאִין זָכִין בָּהֶן
בְּחֵייהֶם, תֹּאמַר בִּבְכוּר שֶׁזָּכִין בּוֹ

בְּחַיֵּינוּ. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא, וְהָלֹא
כָּבֵד נֶאֱמַר, וְהָיָה הוּא וְתַמּוּרְתּוֹ
יִהְיֶה קֹדֶשׁ, הֵיכָן קֹדֶשׁ חָלָה עָלָיו,
בְּבֵית הַבְּעָלִים, אַף תַּמּוּרָה בְּבֵית
הַבְּעָלִים:

כָּל הַקֹּדָשִׁים שֶׁנִּשְׁחַטוּ חוּץ לְזִמְנָן,
וְחוּץ לְמִקְוָמָן, הָרִי אֵלָיו יִשְׂרָאֵל.
אֲשֶׁם תָּלוּי, יִשְׂרָאֵל. רַבִּי יְהוּדָה
אָמַר, יִקְבֹּר. חֲטָאת הָעוֹף הַבָּאָה
עַל סֶפֶק, תִּשְׂרָף. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר,
יִטִּילָנָה לָאֵמָה. כָּל הַנִּשְׂרָפִין, לֹא
יִקְבְּרוּ. וְכָל הַנִּקְבָּרִים, לֹא יִשְׂרָפוּ.
רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אִם רָצָה
לְהַחְמִיר עַל עֲצָמוֹ לִשְׂרוֹף אֶת
הַנִּקְבָּרִים, רָשָׁא. אָמְרוּ לוֹ, אֵינּוּ
מִתֵּר לְשָׁנוֹת:

כריתות

שְׁלָשִׁים וָשֵׁשׁ כְּרִיתוֹת בַּתּוֹרָה, הָבָא
עַל הָאֵם, וְעַל אִשְׁתּוֹ הָאָב, וְעַל
הַכֶּלֶה, הָבָא עַל הַזִּכּוֹר, וְעַל
הַבְּהֵמָה, וְאִשָּׁה הַמְּבִיאָה אֶת
הַבְּהֵמָה עָלֶיהָ, הָבָא עַל אִשָּׁה
וּבִתָּהּ, וְעַל אִשְׁתּוֹ אִישׁ, הָבָא עַל
אֲחוּתוֹ, וְעַל אֲחוּת אָבִיו, וְעַל אֲחוּת
אִמּוֹ, וְעַל אֲחוּת אִשְׁתּוֹ, וְעַל אִשְׁתּוֹ
אָחִיו, וְעַל אִשְׁתּוֹ אָחִי אָבִיו, וְעַל
הַנֶּזֶק, הַמְּנַדֵּף, וְהָעוֹבֵד עֲבוּרָה
זָרָה, וְהַנּוֹתֵן מִזֵּרְעוֹ לַמֶּלֶךְ, וְהַבֹּעֵל

אָב, הַמַּחֲלִיל אֶת הַשָּׁבֶת, וְשָׂמָא
שָׂאֵכֵל אֶת הַקֹּדֶשׁ, וְהָבָא לְמִקְדָּשׁ
שָׂמָא, הָאוֹכֵל חֶלֶב, וְדָם, וְנוֹתֵר,
וּפְגוּל, הַשּׁוֹחֵט וְהַמַּעֲלֶה בַּחוּץ,
הָאוֹכֵל חֶמֶץ בַּפֶּסַח, וְהָאוֹכֵל
וְהָעוֹשֶׂה מְלָאכָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים,
הַמַּפְטֵם אֶת הַשֶּׁמֶן, וְהַמַּפְטֵם אֶת
הַקֶּטֶרֶת, וְהַסֹּדֵף בַּשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה,
הַפֶּסַח וְהַמִּילָה בְּמִצּוֹת עֲשֵׂה:

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, כְּבָשִׁים קוֹדְמִין
לְעִזִּים בְּכָל מָקוֹם. יָכוֹל מִפְּנֵי שֶׁהֵן
מִבְּחָרִין מֵהֵן, תִּלְמוּד לֹאמַר, וְאִם
כְּבֶשֶׂת יָבִיא קֶרְבָּנוֹ לְחֲטָאת, מִלְּמַד
שֶׁשְּׁנֵיהֶם שְׁקוּלִין. תּוֹרִין קוֹדְמִין
לְבָנִי יוֹנָה בְּכָל מָקוֹם. יָכוֹל מִפְּנֵי
שֶׁהֵן מִבְּחָרִים מֵהֵן, תִּלְמוּד לֹאמַר,
וְבֵן יוֹנָה אוֹ תוֹר לְחֲטָאת, מִלְּמַד
שֶׁשְּׁנֵיהֶן שְׁקוּלִין. הָאָב קוֹדֵם לָאֵם
בְּכָל מָקוֹם. יָכוֹל שֶׁכְּבוֹד הָאָב
עוֹדֵף עַל כְּבוֹד הָאֵם, תִּלְמוּד
לֹאמַר, אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ,
מִלְּמַד, שֶׁשְּׁנֵיהֶם שְׁקוּלִים. אָבִל
אָמְרוּ חֲכָמִים, הָאָב קוֹדֵם לָאֵם
בְּכָל מָקוֹם, מִפְּנֵי שֶׁהוּא וְאִמּוֹ חֲתִיבִין
בְּכְבוֹד אָבִיו. וְכֵן בְּתִלְמוּד תּוֹרָה.
אִם זָכָה הָבֵן לְפָנֵי הָרַב, קוֹדֵם אֶת
הָאָב בְּכָל מָקוֹם, מִפְּנֵי שֶׁהוּא וְאָבִיו
חֲתִיבִין בְּכְבוֹד רַבּוֹ:

מעילה

קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים שֶׁשְׁחָטוּ בְּדָרוֹם, מוֹעֲלִין בָּהֶן. שֶׁחָטְנוּ בְּדָרוֹם וְקָבַל דָּמָן בַּצִּפּוֹן, בַּצִּפּוֹן וְקָבַל דָּמָן בְּדָרוֹם, שֶׁחָטְנוּ בַּיּוֹם וְזָרַק בְּלֵילָהּ, בְּלֵילָהּ וְזָרַק בַּיּוֹם, אוֹ שֶׁשְׁחָטְנוּ חוּץ לְזִמְנָן וְחוּץ לְמִקְוָמוֹן, מוֹעֲלִין בָּהֶן. כָּלֵל אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ, כָּל שֶׁהָיָה לָהּ שְׁעַת הַתֵּר לַכֹּהֲנִים, אֵין מוֹעֲלִין בָּהּ. וְשֵׁלָא הָיָה לָהּ שְׁעַת הַתֵּר לַכֹּהֲנִים, מוֹעֲלִין בָּהּ. אִיזוּ הִיא שֶׁהָיָה לָהּ שְׁעַת הַתֵּר לַכֹּהֲנִים, שְׁלָנָהּ, וְשֶׁנִּשְׁמָאָהּ, וְשִׁינְצָאָהּ. אִיזוּ הִיא שֵׁלָא הָיָה לָהּ שְׁעַת הַתֵּר לַכֹּהֲנִים, שֶׁנִּשְׁחָטָה חוּץ לְזִמְנָהּ, חוּץ לְמִקְוָמָהּ, וְשֶׁקָּבְלוּ פְּסוּלִין וְזָרְקוּ אֶת דָּמָהּ:

פְּרוּטָה שֶׁל הַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּפְלָה לְתוֹךְ הַכִּיס, אוֹ שֶׁאָמַר פְּרוּטָה בְּכִיס זֶה הַקֹּדֶשׁ, כִּינּוֹן שֶׁהוֹצִיא אֶת הָרִאשׁוֹנָה, מֵעַל, דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, עַד שִׁיּוּצִיא אֶת כָּל הַכִּיס. מוֹדָה רַבִּי עֲקִיבָא, בְּאוֹמַר פְּרוּטָה מִן הַכִּיס זֶה הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא מוֹצִיא וְהוֹלֵךְ עַד שִׁיּוּצִיא אֶת כָּל הַכִּיס:

תמיד

בְּשֵׁלֶשֶׁה מְקוֹמוֹת הַכֹּהֲנִים שׁוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. בְּבֵית אַבְטִינָס,

בְּבֵית הַנִּיצוֹץ, וּבְבֵית הַמוֹקֵד. בֵּית אַבְטִינָס וּבֵית הַנִּיצוֹץ הָיוּ עֲלִיּוֹת, וְהָרֹבִים שׁוֹמְרִים שָׁם. בֵּית הַמוֹקֵד, כִּפָּה, וּבֵית גָּדוֹל הָיָה, מִקָּרַף רוֹבְדִים שֶׁל אֶבֶן, וְזָקְנֵי בֵּית אָב יֹשְׁבִים שָׁם, וּמִפְתָּחוֹת הָעֶזְרָה בְּיָדָם. וּפְרָחֵי כֹהֲנָה אִישׁ כִּסְתּוֹ בְּאַרְץ. לֹא הָיוּ יֹשְׁבִים בְּבִגְדֵי קֹדֶשׁ, אֲלָא פּוֹשְׁטִין וּמְקַפְּלִין וּמְנִיחִים אוֹתָן תַּחַת רִאשֵׁיהֶן, וּמִתְכַּסִּין בְּכִסּוֹת עֲצָמוֹן. אֶרֶע קָרִי לְאַחַד מֵהֶן, יוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ בְּמִסְבָּה תְּהוֹלֵכֶת תַּחַת הַבִּירָה, וְהַנִּירוֹת דּוֹלְקִין מִכָּאן וּמִכָּאן, עַד שֶׁהוּא מִגִּיעַ לְבֵית הַטְּבִילָה, וּמְדוֹרָה הִיתָה שָׁם, וּבֵית כֶּסֶא שֶׁל כְּבוֹד. וְזֶה הָיָה כְּבוֹדוֹ, מִצָּאוֹ נְעוּל, יוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ שָׁם אָדָם. פְּתוּחַ, יוֹדֵעַ שֶׁאֵין שָׁם אָדָם. יָרַד וְטָבַל, עָלָה וְנִסְתַּפַּן, וְנִתְחַפֵּם כְּנֶגֶד הַמְּדוֹרָה, בָּא וְיָשָׁב לוֹ אֲצֵל אֶחָיו הַכֹּהֲנִים עַד שֶׁתִּשְׁעָרִים נִפְתָּחוּ, יוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ:

הַשִּׁיר שֶׁהָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּמִקְדָּשׁ, בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים, לְהוֹ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל וְיֹשְׁבֵי בָהּ. בַּשָּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים, גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קֹדֶשׁוֹ. בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקָרֵב
אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט. בְּרַב־עֵי הָיוּ
אוֹמְרִים, אֵל נִקְמֹת יְיָ אֵל נִקְמֹת
הוֹפִיעַ (וְגו'). בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,
הֲרִינֵנו לְאֱלֹהִים עוֹזְנֵנו, הֲרִיעֵנו
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. בַּשְּׁשִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,
ה' מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבֶשׂ וְגו'. בַּשְּׁבַת הָיוּ
אוֹמְרִים, מִזְמֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבַת,
מִזְמֹר שִׁיר לַעֲתִיד לְבוֹא לַיּוֹם
שֶׁכָּלוּ שְׁבַת מְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

מידות

בְּשִׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת הַפְּתָנִים שׁוֹמְרִים
בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, בְּבֵית אֲבֹטִינָס,
וּבְבֵית הַנִּיצוֹץ, וּבְבֵית הַמוֹקֵד.
וְהַלּוּיִם בַּעֲשָׂרִים וְאַחַד מְקוֹם.
חֲמִשָּׁה, עַל חֲמִשָּׁה שַׁעֲרֵי הַר הַבַּיִת.
אַרְבָּעָה, עַל אַרְבַּע פְּנוֹתָיו מִתּוֹכוֹ.
חֲמִשָּׁה, עַל חֲמִשָּׁה שַׁעֲרֵי הָעֶזְרָה.
אַרְבָּעָה, עַל אַרְבַּע פְּנוֹתֶיהָ מִבְּחוּץ,
וְאַחַד בְּלִשְׁכַּת הַקֶּרֶן, וְאַחַד
בְּלִשְׁכַּת הַפֶּרֶכֶת, וְאַחַד לְאַחֲרֵי
בֵּית הַכִּפֹּרֶת:

שְׁבָדָרוֹם, לִשְׁכַּת הָעֵץ, לִשְׁכַּת
הַגּוֹלָה, לִשְׁכַּת הַנְּזִיזָה, לִשְׁכַּת הָעֵץ,
אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב,
שֶׁכַּחֲתִי מָה הָיְתָה מְשַׁמֶּשֶׁת, אָבָא
שָׁאוּל אוֹמֵר, לִשְׁכַּת כֶּהֱן גָּדוֹל,
(וְהִיא) הָיְתָה אַחֲרֵי שְׁתִּיָּהּ, וְגַם

שְׁלִשְׁתָּן שָׁוָה. לִשְׁכַּת הַגּוֹלָה, שָׁם
הָיָה בּוֹר קָבוֹעַ, וְהַנִּלְגָּל נָתוּן עָלָיו,
וּמִשָּׁם מִסְפִּיקִים מַיִם לְכָל הָעֶזְרָה.
לִשְׁכַּת הַנְּזִיזָה, שָׁם הָיְתָה סִנֵּה־רִי
גְדוֹלָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל יוֹשֶׁבֶת וְדָנָה אֶת
הַכֹּהֵנָה, וְכֵהֵן שְׁנֵמֶצָא בּוֹ פְּסוּל,
לֹבֵשׁ שְׁחוּרִים וּמִתְעַטֵּף שְׁחוּרִים,
וְיוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ, וְשֹׁלֵא נִמְצָא בּוֹ
פְּסוּל, לֹבֵשׁ לְבָנִים וּמִתְעַטֵּף
לְבָנִים, נִכְנָס וּמִשְׁמֵשׁ עִם אֲחֵיו
הַכֹּהֲנִים. וַיּוֹם טוֹב הָיוּ עוֹשִׂים, שֶׁלֹּא
נִמְצָא פְּסוּל בְּזָרְעוֹ שֶׁל אֶהֱרֹן
הַכֹּהֵן, וְכֵךְ הָיוּ אוֹמְרִים, בְּרוּךְ
הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, שֶׁלֹּא נִמְצָא
פְּסוּל בְּזָרְעוֹ שֶׁל אֶהֱרֹן, וּבְרוּךְ
הוּא, שֶׁבָּחַר בְּאֶהֱרֹן וּבְבָנָיו לַעֲמֹד
לְשֵׁרֵת לִפְנֵי ה' בְּבֵית קֹדֶשׁ
הַקִּדְשִׁים:

קינים

חֲטָאת הָעוֹף נַעֲשִׂית לְמִטָּה, וְחֲטָאת
בְּהֵמָה לְמַעְלָה. עוֹלֹת הָעוֹף נַעֲשִׂית
לְמַעְלָה, וְעוֹלֹת הַבְּהֵמָה לְמִטָּה.
אִם שָׁנָה בָּזָה וּבָזָה, פְּסוּל. סֵדֶר
קִנִּים כֵּךְ הוּא, הַחוּבָה אֶחָד
חֲטָאת וְאַחַד עוֹלָה. בְּנִדְרִים
וּנְדָבוֹת, כֵּלָן עוֹלוֹת. אִיזְהוּ נִדֵּר,
הָאוֹמֵר הָרִי עָלַי עוֹלָה, וְאִיזְהוּ
נִדְבָה, הָאוֹמֵר הָרִי זֶה עוֹלָה. מָה

בין נדרים לנדבות, אלא
שהנדרים, מתו או נגנבו, חייבים
באחריותם. ונדבות, מתו או נגנבו,
אין חייבים באחריותן:

האשה שאמרה, הרי עלי קן
כשאלד זכר, ילדה זכר, מביאה
שתי קנים, אחת לנדרה ואחת
לחובתה. נתנתם לפתן, והפתן
צריך לעשות שלש פרידים
מלמעלן ואחת מלמטן, לא עשה
כן, אלא עשה שתיים למעלן ושתיים
למטן ולא נמלך, צריכה להביא
עוד פרידה אחת ויקריבנה
למעלן, ממין אחד. משני מיניו,
תביא שתיים, פרשה נדרה, צריכה
להביא עוד שלש פרידים, ממין
אחד. משני מיניו, תביא ארבע.
קבעה נדרה, צריכה להביא עוד
חמש פרידים, ממין אחד. משני
מיניו, תביא שש. נתנתם לפתן ואין

ידוע מה נתנה, הלך הפתן ועשה
ואין ידוע מה עשה, צריכה להביא
עוד ארבע פרידים לנדרה, ושתיים
לחובתה, וחטאת אחת. בן עזאי
אומר, שתי חטאות. אומר רבי
יהושע, זה הוא שאמרו, כשהוא חי
קולו אחד, וכשהוא מת קולו
שבעה. כיצד קולו שבעה, שתי
קרניו, שתי חצוצרות. שתי שוקיו,
שני חלילין. עורו לתוף, מעיו
לנבלים, בני מעיו לכנורות. ויש
אומרים, אף צמרו לתכלת. רבי
שמעון בן עקשיא אומר, זקני עם
הארץ, כל זמן שמזקיניו, דעתן
מטרפת עליהן, שנאמר, מסיר
שפה לגאמנים וטעם זקנים יקח.
אבל זקני תורה אינן כן, אלא כל
זמן שמזקיניו, דעתן מתישבת
עליהן, שנאמר, ביששים חכמה
וארץ ימים תבונה:

סליק סדר קדשים

רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה
להם תורה ומצוות, שנאמר יי חפץ למען צדקו וגדיל תורה ויגדיר:

קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דברא כרעותיה וימליך מלכותיה
בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו
אמן.

יהא שמייה רבא מברך לעלמי ועלמיא
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרמם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל
שמייה דקדשא בריך הוא

לַעֲלֹא מִכָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאַמִּירָן בְּעֲלָמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מִן דְּעִסְקִין בְּאַרְיָתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדָן וְדִי בְּכָל אֲתֵר וְאַתְרָא, יְהֵא
לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אַרְיִכִין וּמְזוּנָא
רוּיָחָא וּפְרָקְנָא מִן קָדָם מָרִי דְשָׁמַיָא וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שָׁמַיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ
אָמֵן:

סדר טהרות

טַמְאָה וְטַמְאָתוֹן. חֵץ שֶׁהוּא תָּחוּב
בְּאַרְדָּם, בִּזְמַן שֶׁהוּא נִרְאָה, חוּצָין.
וְאִם אֵינוֹ נִרְאָה, טוֹבֵל וְאוֹכֵל
בְּתַרוּמָתוֹ:

פרה

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, עֲגֹלָה, בֵּית
שְׁנֵתָהּ, וּפְרָה, בֵּית שְׁתִּים. וְחֻכָּמִים
אוֹמְרִים, עֲגֹלָה, בֵּית שְׁתִּים. וּפְרָה,
בֵּית שָׁלֹשׁ אוֹ בֵּית אַרְבַּע. רַבִּי מֵאִיר
אוֹמֵר, אֵף בֵּית חֲמִשׁ כְּשֶׁרָה הִזְקָנָה,
אֵלָּא שְׂאִין מִמֵּתִינִין לָהּ, שְׂמָא
תִּשְׁחִיר, שְׁלֹא תִפְסֹל. אָמַר רַבִּי
יְהוֹשֻעַ, לֹא שְׂמַעְתִּי אֵלָּא שְׁלִשִּׁית.
אָמְרוּ לוֹ, מַה הִלְשׁוֹן שְׁלִשִּׁית. אָמַר
לָהֶם, כִּךְ שְׂמַעְתִּי סֵתָם. אָמַר בֶּן
עֲזַאי, אֲנִי אֶפְרָשׁ. אִם אוֹמֵר אֶתָּה,
שְׁלִשִּׁית, לְאַחֲרוֹת בְּמִנְיָן. וּכְשֶׁאֶתָּה

מקוואות

שֵׁשׁ מַעְלוֹת בְּמִקְוֹאוֹת, זֹו לְמַעְלָה
מִזֹּו, וְזֹו לְמַעְלָה מִזֹּו. מִי גִבָּאִים,
שְׁתָּה טָמֵא וְשְׁתָּה טָהוֹר, טָמֵא. שְׁתָּה
טָמֵא וּמֵלֵא בְּכָלִי טָהוֹר, טָמֵא.
שְׁתָּה טָמֵא וְנִפְל כֶּכֶר שֶׁל תְּרוּמָה,
אִם הִדִּיתָ, טָמֵא. וְאִם לֹא הִדִּיתָ,
טָהוֹר:

אֲכַל אֲכָלִים טָמֵאִים, וְשְׁתָּה מִשְׁקִים
טָמֵאִים, טָבֵל וְהִקְיָאן, טָמֵאִים, מִפְּנֵי
שְׂאִינָן טָהוֹרִים בְּנוֹף. שְׁתָּה מִים
טָמֵאִים, טָבֵל וְהִקְיָאן, טָהוֹרִים.
מִפְּנֵי שֶׁהֵם טָהוֹרִים בְּנוֹף. בָּלַע
טַבַּעַת טָהוֹרָה, נִכְנַס לְאַהֲלֵ תַמָּת,
הִזָּה וְשָׁנָה וְטָבֵל וְהִקְיָאָה, תְּרִי הוּא
כְּמוֹת שְׁהִיתָהּ. בָּלַע טַבַּעַת טָמֵאָה,
טוֹבֵל וְאוֹכֵל בְּתַרוּמָה. הִקְיָאָה,

אומר, שְׁלֹשִׁית, בַּת שְׁלֹשׁ שָׁנִים.
כִּיּוֹצֵא בּוֹ אָמְרוּ, כָּרֵם רִבְעִי. אָמְרוּ
לוֹ, מִה הִלְשׁוֹן רִבְעִי. אָמַר לָהֶם,
כִּדְ שִׁמְעָתִי סִתָּם. אָמַר בֶּן עֲזַאי,
אֲנִי אֶפְרָשׁ. אִם אֹמֵר אֶתָּה, רִבְעִי,
לְאַחֲרִים בְּמִנּוּן. וּכְשֶׁאֶתָּה אֹמֵר,
רִבְעִי, בֶּן אַרְבַּע שָׁנִים. כִּיּוֹצֵא בּוֹ
אָמְרוּ, הָאוֹכֵל בְּבֵית הַמְּנוּנָה פָּרֶס
מִשְׁלֹשׁ לֶקֶב. אָמְרוּ לוֹ, אֲמֹר
מִשְׁמוּנָה עֲשֶׂרָה לִסָּאָה. אָמַר לָהֶם,
כִּדְ שִׁמְעָתִי סִתָּם. אָמַר בֶּן עֲזַאי,
אֲנִי אֶפְרָשׁ. אִם אֹמֵר אֶתָּה מִשְׁלֹשׁ
לֶקֶב, אֵין בּוֹ חִלָּה. וּכְשֶׁאֶתָּה אֹמֵר
מִשְׁמוּנָה עֲשֶׂרָה לִסָּאָה, מַעֲטָתוֹ
חִלָּתוֹ:

טָבֵל אֶת הָאֵזוֹב בַּיּוֹם וְהִזָּה בַּיּוֹם,
כָּשֶׁר. בַּיּוֹם וְהִזָּה בַּלֵּילָה, בַּלֵּילָה
וְהִזָּה בַּיּוֹם, פָּסוּל. אָבֵל הוּא עֲצָמוֹ
טוֹבֵל בַּלֵּילָה וּמִזָּה בַּיּוֹם, שֶׁאֵין
מִזִּין עַד שֶׁתִּגָּן הַחֲמָה. וְכֵלֶן שֶׁעָשׂוֹ
מִשְׁעָלָה עֲמוּד הַשֹּׁחַר, כָּשֶׁר:

יָדִים

מִי רִבְעִית נֹתֵנִין לְיָדִים, לְאַחַד
אֶף לְשָׁנִים. מִחֲצִית לֵג, לְשֹׁלֶשֶׁת אֶזְרֵי
לְאַרְבָּעָה. מֵלֵג, לְחֲמִשָּׁה וְלַעֲשָׂרָה
וְלִמָּאָה. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, וּבִלְבָד
שֶׁלֹּא יִפְחוּת לְאַחֲרוֹן שְׁבָתָהּ

מִרְבִּיעִית. מוֹסִיפִין עַל הַשָּׁנִיִּים,
וְאֵין מוֹסִיפִין עַל הָרִאשׁוֹנִים:
אָמַר צְדוּקִי גִלְלִי, קוֹבֵל אֲנִי
עֲלֵיכֶם פְּרוּשִׁים, שֶׁאַתֶּם כּוֹתְבִין אֶת
הַמוֹשֵׁל עִם מִשָּׁה בִּגְט. אֹמְרִים
פְּרוּשִׁים, קוֹבְלִין אָנוּ עָלֶיךָ צְדוּקִי
גִלְלִי, שֶׁאַתֶּם כּוֹתְבִים אֶת הַמוֹשֵׁל
עִם הַשֵּׁם בְּדָף, וְלֹא עוֹד אֶלָּא
שֶׁאַתֶּם כּוֹתְבִין אֶת הַמוֹשֵׁל
מִלְמַעְלָן וְאֶת הַשֵּׁם מִלְמַטָּן,
שֶׁנֶּאֱמַר, וַיֹּאמֶר פֶּרְעֹה מִי ה' אֲשֶׁר
אֶשְׁמַע בְּקִלּוֹ לְשַׁלַּח אֶת יִשְׂרָאֵל.
וּכְשֶׁלָּקָה מִדָּוָה אֹמֵר, ה' הַצַּדִּיק:

אֵהָלוֹת

שָׁנִים טַמְאִים בַּמָּת, אֶחָד טַמָּא
טַמְאָת שְׁבָעָה, וְאַחַד טַמָּא טַמְאָת
עָרֵב. שְׁלֹשָׁה טַמְאִין בַּמָּת, שָׁנִים
טַמְאִין טַמְאָת שְׁבָעָה, וְאַחַד טַמָּא
טַמְאָת עָרֵב. אַרְבָּעָה טַמְאִין בַּמָּת,
שְׁלֹשָׁה טַמְאִין טַמְאָת שְׁבָעָה, וְאַחַד
טַמָּא טַמְאָת עָרֵב. כִּיצַד שָׁנִים,
אָדָם הַנוֹנֵעַ בַּמָּת, טַמָּא טַמְאָת
שְׁבָעָה. וְאָדָם הַנוֹנֵעַ בּוֹ, טַמָּא
טַמְאָת עָרֵב:

עֲשֶׂרָה מְקוֹמוֹת אֵין בָּהֶן מִשּׁוּם
מְדוֹר גּוֹיִם, אֶהְלִי הָעֶרְבִיִּים,
וְהַסְּכוֹת, וְהַצְרִיפִין, וְהַבְּרִגִּין,
וְהָאֵלֶקְטִיּוֹת, וּבֵית שַׁעַר, וְאוֹיָרָה

שֶׁל תָּצַר, וְהַמֶּרְחֵץ, וּמְקוֹם הַחֲצִים,
וּמְקוֹם הַלְגִּינוֹנוֹת:

נגעים

מִרְאוֹת נִגְעִים שְׁנַיִם שֶׁהֵן אַרְבָּעָה.
בְּהֶרֶת עֵזָה כְּשֶׁלֶג, שְׁנִיָּה לָהּ כְּסִיד
הַהִיכָל. וְהַשְּׂאֵת כְּקָרוֹם בִּיצָה,
שְׁנִיָּה לָהּ כְּצֶמֶר לָבָן, דְּבָרֵי רַבִּי
מֵאִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, הַשְּׂאֵת
כְּצֶמֶר לָבָן, שְׁנִיָּה לָהּ כְּקָרוֹם
בִּיצָה:

שְׁנֵי מְצוּרָעִים שֶׁנִּתְעַרְבוּ
קְרִבְנוּתֵיהֶם, קָרַב קָרְבָּנוֹ שֶׁל אֶחָד
מֵהֶם, וּמֵת אֶחָד מֵהֶם, זֶה שֶׁשָּׂאֵלוֹ
אִנְשֵׁי אֶלְפִסְנִדְרִיא אֶת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ.
אָמַר לָהֶם, יִכְתוֹב נִכְסָיו לְאַחֵר
וַיָּבִיא קָרְבַּן עֲנִי:

זבים

הַרְוָאָה רְאִיָּה אַחַת שֶׁל זֹב, בֵּית
שְׁמַאי אוֹמְרִים, כְּשׁוֹמֶרֶת יוֹם כְּנֶגֶד
יוֹם. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, כְּבַעַל
קָרִי. רְאָה אַחַת, וּבִשְׁנֵי הַפְּסִיק,
וּבִשְׁלִישִׁי רְאָה שְׁתֵּים אוֹ אַחַת
מִרְבָּה כְּשֵׁתִים, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים,
זָב גָּמוּר. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים,
מְטֵמֵא מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב, וְצָרִיךְ בִּיאַת
מִים חַיִּים, וּפְטוּר מִן הַקָּרְבָּן. אָמַר
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יְהוּדָה, מוֹדִים בֵּית
שְׁמַאי בְּזֶה שְׂאִינוֹ זָב גָּמוּר. וְעַל מָה

נִחְלָקוּ, עַל הַרְוָאָה שְׁתֵּים אוֹ אַחַת
מִרְבָּה כְּשֵׁתִים, וּבִשְׁנֵי הַפְּסִיק,
וּבִשְׁלִישִׁי רְאָה אַחַת, בֵּית שְׁמַאי
אוֹמְרִים, זָב גָּמוּר. וּבֵית הַלֵּל
אוֹמְרִים, מְטֵמֵא מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב,
וְצָרִיךְ בִּיאַת מִים חַיִּים, וּפְטוּר מִן
הַקָּרְבָּן:

אֵלּוּ פּוֹסְלִים אֵת הַתְּרוּמָה, הָאוֹכֵל
אֶכָּל רֹאשׁוֹן, וְהָאוֹכֵל אֶכָּל שְׁנִי,
וְהַשְּׂוֹתָה מִשְׁקִין טֵמְאִין, וְהִבָּא רֹאשׁוֹ
וְרִבּוֹ בְּמִים שְׂאוּבִין, וְטָהוֹר שֶׁנִּפְּלוּ
עַל רֹאשׁוֹ וְעַל רַבּוֹ שְׁלֹשָׁה לְגִין
מִים שְׂאוּבִין, וְהַסֵּפֶר, וְהַיָּדִים,
וְטָבוֹל יוֹם, וְהָאֶכָּלִים וְהַכֵּלִים
שֶׁנִּטְמְאוּ בְּמִשְׁקִים:

נדה

שְׁמַאי אוֹמֵר, כָּל הַנָּשִׁים דִּין שְׁעָתָן.
הַלֵּל אוֹמֵר, מִפְּקִידָה לְפִקְיָדָה,
וְאֶפְלוּ לַיָּמִים הַרְבֵּה. וְחֻכָּמִים
אוֹמְרִים, לֹא כְּדִבְרֵי זֶה וְלֹא
כְּדִבְרֵי זֶה, אֲלֵא מַעַת לַעַת מְמַעֵטָה
עַל יַד מִפְּקִידָה לְפִקְיָדָה,
וּמִפְּקִידָה לְפִקְיָדָה מְמַעֵטָה עַל יַד
מַעַת לַעַת. כָּל אִשָּׁה שֶׁיֵּשׁ לָהּ וָסֵת,
דִּיָּה שְׁעָתָהּ, וְהַמְשַׁמֵּשֶׁת בְּעֵדִים,
הָרִי זֶה כְּפִקְיָדָה, וּמְמַעֵטָה עַל יַד
מַעַת לַעַת וְעַל יַד מִפְּקִידָה
לְפִקְיָדָה:

הַרְוָאָה יוֹם אֶחָד עֶשֶׂר וְטַבֵּלָה
לְעֶרֶב וְשִׁמְשָׁה, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים,
מִטְמְאִין מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב, וְחִיבִין
בִּקְרָבָן. בֵּית הַלֵּל אוֹמְרִים, פְּטוּרִין
מִן הַקְרָבָן. טַבֵּלָה בְּיוֹם שְׁלֹאֲחֵרִיו
וְשִׁמְשָׁה אֶת בֵּיתָהּ וְאַחֵר כֶּךָ רְאֵתָהּ,
בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מִטְמְאִין מִשְׁכָּב
וּמוֹשָׁב וּפְטוּרִים מִן הַקְרָבָן. וּבֵית
הַלֵּל אוֹמְרִים, הֲרִי זֶה גִּרְגָּרָן.
וּמוֹדִים בְּרוּאָה בְּתוֹךְ אֶחָד עֶשֶׂר
יוֹם וְטַבֵּלָה לְעֶרֶב וְשִׁמְשָׁה,
שְׁמִטְמְאִין מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב וְחִיבִין
בִּקְרָבָן. טַבֵּלָה בְּיוֹם שְׁלֹאֲחֵרִיו
וְשִׁמְשָׁה, הֲרִי זֶה תַּרְבוּת רָעָה, וּמִגֵּעַן
וּבְעִילָתָן תִּלְוִים:

טהרות

שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר דְּבָר בְּנִבְלָת הָעוֹף
הַטְּהוֹר, צְרִיכָה מַחֲשָׁבָה, וְאִינָה
צְרִיכָה הֶכְשֵׁר, וּמִטְמְאָה טְמֵאָה
אֲכָלִין בְּכַבִּיצָה, וְכוּזִית בְּבֵית
הַבְּלִיעָה, וְהָאוֹכֵלָה טָעוֹן הָעֶרֶב
שָׁמֶשׁ, וְחִיבִים עָלֶיהָ עַל בִּיאַת
הַמִּקְדָּשׁ, וְשׁוֹרְפִין עָלֶיהָ אֶת
הַתְּרוּמָה, וְהָאוֹכֵל אֶבֶר מִן הַחִי
מִמָּנָה סוֹפֵג אֶת הָאַרְבָּעִים,
שְׁחִיטָתָהּ וּמְלִיקָתָהּ מְטַהֵרֶת אֶת
טְרֵפְתָּהּ, (דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר). רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵינָן מְטַהֲרוֹת. רַבִּי

יוֹסִי אוֹמֵר, שְׁחִיטָתָהּ מְטַהֵרֶת, אֲבָל
לֹא מְלִיקָתָהּ:
בֵּין הָעוֹלָם לְגִינָן, רְשׁוֹת הָרִבִּים.
כָּרֶם שְׁלִפְנֵי הַבוֹצְרִים, רְשׁוֹת
הַיְחִיד. שְׁלֹאֲחֵר הַבוֹצְרִים, רְשׁוֹת
הָרִבִּים. אֵימָתִי, בְּזִמְן שְׁהָרִבִּים
נִכְנָסִים בָּזוּ וְיוֹצְאִים בָּזוּ. כָּלִי בֵּית
הַבַּד, וְשֵׁל גֵּת, הָעֵקֶל, בְּזִמְן שֶׁהָן
שֶׁל עֵץ, מְנַבֵּן וְהֵן טְהוֹרִין. בְּזִמְן
שֶׁהָן שֶׁל גָּמִי, מִשְׁנֵן כָּל שְׁנֵים עֶשֶׂר
חֹדֶשׁ, אוֹ חוֹלְטֵן בַּחֲמִים. רַבִּי יוֹסִי
אוֹמֵר, אִם נִתְּנָן בְּשִׁבְלַת הַנֶּהָר, דִּיּוֹ:

כלים

אַבּוֹת הַטְּמְאוֹת, הַשֶּׁרֶץ, וְשִׁכְבַּת
זָרַע, וְטֵמֵא מַת, וְהַמְצוּרֶע בִּימֵי
סִפְרוֹ, וּמִי חֲטָאת שְׁאִין בָּהֶם כָּרִי
הַזֵּיזָה, הֲרִי אֵלּוּ מִטְמְאִין אֲדָם
וְכָלִים בְּמִגֵּעַ, וְכָלִי חֹרֵשׁ בְּאֹוִיר,
וְאִינֶם מִטְמְאִין בְּמִשָּׁא:
צְלוּחִית קִטְנָה שֶׁנִּטְלָה פִּיהָ, טְמֵאָה.
וְגִדּוּלָה שֶׁנִּטְלָה פִּיהָ, טְהוֹרָה. שֶׁל
פְּלִיטוֹן שֶׁנִּטְלָה פִּיהָ, טְהוֹרָה, מִפְּנֵי
שֶׁהִיא סוֹרְחַת אֶת הַיָּד. לְגִינָן
גִּדּוּלִים שֶׁנִּטְלָה פִּיהֶן, טְמֵאִין, מִפְּנֵי
שֶׁהֵיוּ מִתְקַנְּנִין לְכַבֵּשִׁין. וְהָאַפְרָכֶס
שֶׁל זְכוּכִית, טְהוֹרָה. אֹמֵר רַבִּי
יוֹסִי, אֲשֶׁרִיךָ כָלִים, שֶׁנִּכְנָסָהּ
בְּטֵמֵאָה, וַיֵּצֵאת בְּטֵהָרָה:

טבול יום

המכנס תלות על מנת להפריש, ונשכו, בית שמאי ואמרים, חבור בטבול יום, ובית הלל אמרים, אינו חבור, מקרצות נושכות זו בזו, וכפרות נושכות זו בזו, האופה חמיטה על גבי חמיטה עד שלא קרמו בתנור, וקולית של מים המחלחלת, ורתיתת גריסין של פול ראשונה, ורתיתת יין חדש, רבי יהודה אומר, אף של ארז, בית שמאי ואמרים, חבור בטבול יום, בית הלל אמרים, אינו חבור, ומודים בשאר כל הטמאות, בין קלות בין חמורות:

התורם את חבור ואמר, הרי זו תרומה על מנת שתעלה שלום, שלום מן השבר ומן השפיקה, אבל לא מן הטמאה, רבי שמעון אומר, אף מן הטמאה, נשברה, אינה מרמעת, עד היכן תשבר ולא תדמע, כדי שתתגלגל ותגיע לבור, רבי יוסי אומר, אף מי שהיה בו דעת להתנות ולא התנה, נשברה אינה מרמעת, מפני שהוא תנאי בית דין:

מכשירין

כל משקה שתחלתו לרצון אף על פי שאין סופו לרצון, או שסופו לרצון אף על פי שאין תחלתו לרצון הרי זה בכי יתן, משקין טמאים מטמאין לרצון ושלא לרצון:

חלב האשה מטמא לרצון ושלא לרצון, וחלב הבהמה אינו מטמא אלא לרצון, אמר רבי עקיבא, קל וחמר הדברים, מה אם חלב האשה שאינו מיוחד אלא לקטנים, מטמא לרצון ושלא לרצון, חלב הבהמה שהוא מיוחד לקטנים ולגדולים, אינו דין שיטמא לרצון ושלא לרצון, אמרו לו, לא, אם טמא חלב הבהמה שלא לרצון, שדם מגפתה טמא, וטמא חלב הבהמה שלא לרצון, שדם מגפתה טהור, אמר להם, מחמיר אני בחלב מברם, שתחולב לרפואה, טמא, ותמקז לרפואה, טהור, אמרו לו, סלי זיתים וענבים יוכיחו, שהמשקים היוצאין מהן לרצון, טמאים, ושלא לרצון, טהורים, אמר להן, לא, אם אמרתם בסלי זיתים וענבים, שתחלתן אכל וסופן משקה,

תאמרו בחלב שתחלתו וסופו
משקה. עד כאן היתה תשובה.
אמר רבי שמעון מכאן ואילך תינו
משיבין לפניו, מי גשמים יוכיחו.
שתחלתו וסופו משקה ואין
מטמאין אלא לרצון. אמר לנו, לא.
אם אמרתם במי גשמים, שאין רבן
לאדם, אלא לארצות ולאילנות.
ורב החלב, לאדם:

עוקצין

כל שהוא יד ולא שומר, מטמא
ומטמא ולא מצטרף. שומר, אף על
פי שאינו יד, מטמא ומטמא

ומצטרף. לא שומר ולא יד, לא
מטמא ולא מטמא:
אמר רבי יהושע בן לוי, עתיד
הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל
צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה
עולמות, שנאמר, להנחיל אהבי יש
ואצרתיהם אמלא. אמר רבי
שמעון בן חלפתא, לא מצא
הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק
ברכה לישראל אלא השלום,
שנאמר, יי עז לעמו יתן יי יברך
את עמו בשלום:

סליק סדר טהרות

רבי חנניא בן עקשא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזפות את ישראל, לפיכך הרבה
להם תורה ומצות, שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דברא כרעותיה וימליך מלכותיה
בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו
אמן.

יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרמם ויתנשא ויתתדר ויתעלה ויתהלל

שמייה דקדשא בריך הוא

לעלא מכל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו
אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל

כל מן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא

להון ולכון שלמא רבא חנא וחסידא ורחמין וחיין אריכין ומזונא

רויחא ופרקנא מן קדם מרי דשמיא וארעא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיין עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ
אָמֵן:

ספר יצירה

בְּבֶטֶן יַדְעִיתִיךָ. וְכָרַת לוֹ בְּרִית בֵּין
עֲשֵׂר אֲצַבְּעוֹת יָדָיו וְהוּא לְשׁוֹן
הַקֶּדֶשׁ. קָשָׁר עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתִיּוֹת בְּלִשׁוֹנוֹ. וְהִקְבִּ"ה גִּילָה לוֹ
אֶת סוּדָן, מְשַׁכֵּן בְּמִים דִּלְקָן בְּאֵשׁ
רַעֲשָׁן בְּרוּחַ בְּעָרֵן בְּשִׁבְעָה כּוֹכָבִים
נִהְגָן בִּי"ב מַזְלוֹת: שָׁמַיִם אֵשׁ חוּם
רֹאשׁ, אֲוִיר רוּחַ רִנָּה גּוּיָה, אֶרֶץ
מִים קוֹר בֶּטֶן זָהוּ אִמ"ש: מ"י
שְׁבַת־אֵי שְׁבַת פָּה. צֶדֶק רֹאשׁוֹן
בְּשַׁבַּת עֵין יָמִין. מְאָדִים שְׁנֵי בְּשַׁבַּת
עֵין שְׁמַאל. חֲמָה שְׁלִישִׁי בְּשַׁבַּת אֶף
יָמִין. נוֹנָה רְבִיעִי בְּשַׁבַּת אֶף שְׁמַאל.
כּוֹכַב חֲמִישִׁי בְּשַׁבַּת אֶזֶן יָמִין.
לְבָנָה שְׁשִׁי בְּשַׁבַּת אֶזֶן שְׁמַאל זָהוּ
בִּגְדֵי כְּפָרִית: וְאֵלֹהֵי י"ב מַזְלוֹת (י"ב
חֲדָשִׁים י"ב מִנְהִיגִים) טָלָה נִסָּן
כָּבֵד רֹאשִׁית סְמִיּוֹת שׁוֹר אֲוִיר מָרָה
שְׁמִיעָה חֲרָשׁוֹת שְׁלֹשָׁה אוֹיְבִים
לְשׁוֹן כָּבֵד מָרָה. שְׁלֹשָׁה אוֹהֲבִים
עֵינִים אֶזְנִים לֵב. שְׁלֹשָׁה מְחִיִּים
שִׁנָּיִם חוֹטֵם טָחוּל. שְׁלֹשָׁה מְמִיתִים
ב' נִקְבִים תַּחְתּוֹנִים וּפָה: שְׁלֹשָׁה
אֵינָם בְּרָשׁוֹתוֹ עֵינָיו אֶזְנוֹ חוֹטְמוֹ.

בְּשִׁלְשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת פְּלִיאֹת
חֲכָמָה חֲקֵק י"ה יְהוָה צְבָאוֹת אֵת
עוֹלָמוֹ בְּשִׁלְשָׁה סְפָרִים בְּסֶפֶר סֶפֶר
וּסְפוּר:

כָּלֹלוּ שֵׁל דָּבָר מִקְצַת אֱלֹהִים
מִצְטָרְפִין עִם אֱלֹהִים וְאֱלֹהִים תִּמְוֹרוֹת
אֱלֹהִים, אֱלֹהִים כִּנְגָד אֱלֹהִים וְאֱלֹהִים כִּנְגָד אֱלֹהִים
וְאִם אֵין אֱלֹהִים אֵין אֱלֹהִים וְכוּלָם
אֲדוּקִין בְּתִלִי גִלְגַּל וְלֵב: גַּם אֵת
כָּל חֲפֵץ זֶה לְעוֹמֶת זֶה עֲשֵׂה
אֱלֹהִים טוֹב לְעוֹמֶת רָע רָע לְעוֹמֶת
טוֹב טוֹב מְטוֹב רָע מְרָע הַטוֹב
מִבְּחִין אֵת הָרַע וְהָרַע מִבְּחִין אֵת
הַטוֹב טוֹבָה גְּנוּזָה לְטוֹבִים וְרָעָה
גְּנוּזָה לְרָעִים: וְכִיּוֹן שָׁבָא אֲבָרְהָם
אֲבִינוּ ע"ה הִבִּיט וַרְאָה וְחָקַר
וְהִבִּין וְחָקַק וְחָצַב וְצָרַף וְיָצַר
וְחָשַׁב וְעָלְתָה בְּיָדוֹ וְנִגְלָה עָלָיו
אֲדוֹן הַכֹּל יִתְבַּרְךְ שְׁמוֹ לְעַד
וְהוֹשִׁיבוֹ בְּחִיקוֹ וּנְשָׁקוֹ עַל רֹאשׁוֹ
וְקָרָאוֹ אֲבָרְהָם אוֹהֲבוֹ וְכָרַת בְּרִית
לוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם וְהָאֵמִין בָּהּ
וַיִּחְשְׁבָהּ לוֹ צֶדֶקָה, וְקָרָא עָלָיו
כְּבוֹד ה' וְדִכְתִּיב בְּטָרָם אֲצָרָךְ

שְׁלֹשָׁה שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת לְאֶזֶן בִּרְכָה
שְׁמוּעָה טוֹבָה קְלוּס. שְׁלֹשָׁה רְאִיּוֹת
רְעוֹת עֵין נֹאֲפֶת עֵין רְעָה עֵין
מִנְדָּת. שְׁלֹשָׁה רְאִיּוֹת טוֹבוֹת בַּשֹּׁת

עֵין טוֹבָה עֵין נֹאֲמָנָה. שְׁלֹשָׁה רְעוֹת
לְלִשׁוֹן דְּבוּר רָע וְהַמְלִשִּׁין
וְהַמְדַּבֵּר אֶחָד בִּפְהוֹ וְאֶחָד בְּלֵב:

קדיש יתום

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא
בְּעָלְמָא דְּבִרָא כְּרַעוּתִיָּה וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעָנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.
יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְעָלְמָא מְכָל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמָתָא
וְאָמְרוּ בְּעָלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

זוהר (פרשת אמור)

רַבִּי אַבָּא וְרַבִּי חֲזִיָּא הָווּ אֲזִילִי
בְּאוּרְחָא, אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, כְּתִיב,
וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשָּׁבֹת מִיּוֹם
הַבִּיאָכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפֶה, מֵאִי קָא
מִיִּירִי, אָמַר לֵיהּ, הָא אוֹקְמוּנָה
חֲבֵרֵיָא, אֲבָל תָּא חֲזִי, יִשְׂרָאֵל כִּד

הָווּ בְּמַצְרִים, הָווּ בְּרִשּׁוּתָא אֲחֵרָא,
וְהָווּ אֲחִידִין בְּמִסְאָבוּתָא, כְּאַתְתָּא דָּא,
כִּד הִיא יִתְבָּא בְּיוֹמֵי דְּמִסְאָבוּתָא,
בְּתַר דְּאַתְנָזְרוּ, עָאלוּ בְּחוּלְקָא
קְדִישָׁא, דְּאַקְרִי בְּרִית, כִּיּוֹן דְּאַתְאַחֲדוּ
בֵּיתָא, פִּסְק מִסְאָבוּתָא מִנִּיָּהוּ, כִּדָּא

אתתא כד פסקו מנה דמי מסאבותא.
 בתר דאתפסקו מנה, מה כתיב.
 וספרה לה שבעת ימים. אוף הקא.
 כיון דעאלו בחולקא קדישא, פסקא
 מסאבו מנייהו, ואמר קודשא בריך
 הוא, מכאן ולהלאה חושבנא
 לדכיותא, וספרתם לכם, לכם דייקא.
 כמה דאת אמר וספרה לה שבעת
 ימים, לה: לעצמה. אוף הקא לכם:
 לעצמכם. ולמה. בגין לאתדכאה
 במיין עלאין קדישין, ולבתר למיתי
 לאתחברא ביה במלכא, ולקבלא
 אורייתיה. התם וספרה לה שבעת
 ימים, הקא שבע שבתות, אמאי שבע
 שבתות. בגין למזכי לאתדכאה
 במיין, דההוא נהר דנגיד ונפיק.
 ואקרי מים חיים. וההוא נהר, שבע
 שבתות נפקו מניה. ועל דא שבע
 שבתות נדאי, בגין למזכי ביה, כמה
 דאתתא, דכיו דילה בליליא,
 לאשתמשא בבעלה. כד כתיב
 וברדת הטל על המחנה לילה. על
 המחנה כתיב, ולא כתיב וברדת
 הטל לילה. אלא על המחנה, בגין
 דיורד מההוא נקודה, על אינון יומין
 דאתקריאו מחנה. ומתחברת במלכא
 קדישא, ואימתי נחת האי טלא. כד
 קריבו ישראל לטורא דסיני, כדין
 נחת ההוא טלא בשלימו, ואדכי,
 ואתפסקת זיתמתן מנייהו, ואתחברו
 ביה במלכא וכנסת ישראל, וקבילו

אורייתא, והא אוקימנא. ובההוא זמנא,
 נדאי כל הנחלים הולכים אל הים,
 לאתדכאה ולאסתחאה, וכלא
 אתקשרו (ס"א אתקדשו) ואתחברו
 ביה במלכא קדישא. תא חזי, כל בר
 נש דלא מני חושבנא דא, אינון שבע
 שבתות תמימות, למזכי לדכיותא דא.
 לא אקרי טהור, ולא בכללא דטהור
 הוא, ולא הוא כדאי למחוי ליה
 חולקא באורייתא, ומאן דמטי טהור
 להאי יומא, וחושבנא לא אתאכיד
 מניה, כד מטי להאי ליליא, לבעי
 ליה למלעי באורייתא, ולאתחברא
 בה, ולנטרא דכיו עלאה, דמטי עליה
 בההוא ליליא, ואתדכי, ואוליפנא,
 דאורייתא דבעי ליה למלעי בהאי
 ליליא, אורייתא דבעל פה, בגין
 דיתדכון (ס"א דיתדבק) פחדא,
 ממבועא דנחלא עמיקא, לבתר, בהאי
 יומא, ליתי תורה שבכתב, ויתחבר
 (ס"א בהו) בה, וישתכחון פחדא
 בזוונא חד לעילא, כדין מכריזי
 עליה ואמרי, ואני זאת בריתי אותם
 אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר
 שמתי בפיה וגו'. ועל דא, חסידי
 קדמאי לא הוו ניימי בהאי ליליא,
 והוו לעאן באורייתא, ואמרי, ניתי
 לאחסנא ירותא קדישא, לן, ולבגן,
 בתרין עלמין. וההוא ליליא כנסת
 ישראל אתעטרא עליהו, ואתיאי
 לאדוונא ביה במלכא, ותרנוייהו

מתעטרי על רישׁייהו, דאינון דזכאן
להכי. רבי שמעון הכי אמר, בשעתא
דמתכשׁי חבריא בהאי ליליא
לגביה, גיטי לתקנא תכשׁיטי פלה.
בגין דתשתכח למחר בתכשׁיטהא.
ותקונהא, לגבי מלכא פדקא יאות.
זכאה חולקיהון דחברייא, פד יתבע
מלכא למטרוניתא, מאן תקין
תכשׁיטהא, ואנהיר עטרהא, ושווי
תקונהא, ולית לה בעלמא, מאן דיידע
לתקנא תכשׁיטי פלה, אלא חברייא.
זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא
דאתי, תא חזי, חברייא מתקני בהאי
ליליא תכשׁיטהא לכלה, ומעטרי לה
בעטרהא, לגבי מלכא, ומאן מתקין
ליה למלכא, בהאי ליליא,
לאשתכחא בה בכלה, לאזדווגא בה
במטרוניתא, נהרא קדישא עמיקא
דכל נהרין, אימא עלאה, הדא הוא
דכתיב, צאינה וראינה בנות ציון
במלך שלמה וגו'. לבתר דאתקינת
ליה למלכא, ואעטרת ליה, אתיית
לדכאה לה למטרוניתא, ולאינון
דמשתכחי גבה, למלכא דהנה ליה
בר יחידאי, אתא לזווגא ליה
במטרוניתא עלאה, מאי עבדת אמיה
פל תהוא ליליא, עאלת לבי גניזאה,
אפיקת עטרא עלאה, בשבעין אבני
יקר סחרנא, ואעטרת ליה, אפיקת
לבושין דמילת ואלבישת ליה,
ואתקינת ליה בתקוני דמלכין, לבתר

עאלת לבי פלה, חמאת עולימטהא,
דקא מתקני עטרהא, ולבושהא,
ותכשׁיטהא, לתקנא לה, אמרה לון,
הא אתקינת בי טבילה, אתר דמיין
נבעין, וכל ריחין ובוסמין סוחרני
אינון מיין, לדכאה לכלתי, ליטי
פלתי, מטרוניתא דברי, ועולימטהא,
ויתדכון בהווא אתר דאתקינת
בהווא בי טבילה, דמיין נבעין
דעמי, לבתר תקינו לה בתכשׁיטהא,
אלבישו לה לבושהא, אעטרו לה
בעטרהא, למחר פד גיטי ברי
לאזדווגא במטרוניתא, יתקין היכלא
לכלהו, וישתכח מדוריה בכו פחדא,
פד מלכא קדישא ומטרוניתא,
וחברייא, פהאי גווגא, ואימא עלאה
דמתקינת פלא, אשתכח דמלכא
עלאה, ומטרוניתא, וחברייא,
מדוריהון פחדא, ולא מתפרשין
לעלמין, הדא הוא דכתיב, יי' מי יגור
באהלך וגו', הולך תמים ופועל צדק,
מאן הוא פועל צדק, אלא, אלן אינון
דמתקני למטרוניתא בתכשׁיטהא,
בלבושהא, בעטרהא, וכל חד, פועל
צדק אקרי, אמר רבי חייא, אלמלא
לא זכינא בעלמא, אלא למשמע מלין
אלין דיי, זכאה חולקיהון דאינון
דמשתדלי באורייתא, וידעין אורחוי
דמלכא קדישא, דרעויתא דלהון
באורייתא, עלייהו פתיב פי בי חשק
ואפלטהו, וכתיב אחלצהו ואכבדהו.

הקדמת הזוהר

רבי שמעון הנה יתיב ולעי באורייתא
בליליא דכלה אתחברת בבעלה.
דתנינן כל אנון חבריא דבני היכלא
דכלה אצטריכו בההיא ליליא דכלה
אזדמנת למתני ליומא אחרא גו חופה
בבעלה למתני עמה כל ההוא ליליא.
ולמחר עמה בתקונה דאיהי
אתקנת למלעי באורייתא מתורה
לנביאים ומנביאים לכתובים
ובמדרשות דקראי ובגוי דתכמתא.
בגין דאלין אנון תיקונין דילה
ותכשיטה. ואיהי ועולמיתהא עאלת
וקיימת על רישיהון ואתקנת בהו
וחדת בהו כל ההוא ליליא. וליומא
אחרא לא עאלת לחופה אלא
בהדיהו. ואלין אקרון בגי חופתא.
וכיון דעאלת לחופתא קודשא בריך
הוא שאיל עליהו ומברך לון ומעטר
לון בעטרהא דכלה. נפאה חולקהון.
והנה רבי שמעון וכלהו חבריא
(בהדיה) מרננין ברנה דאורייתא
ומחדשן מלין דאורייתא כל חד וחד
מנייהו. והנה חדי רבי שמעון וכל
שאר חבריא. אמר לון רבי שמעון.
בגי נפאה חולקכון בגין דלמחר לא
תיעול פלה לחופה אלא בהדיכו.
בגין דכלהו דמתקנין תקונהא בהאי
ליליא וחדאן בה פלהו יהון רשימין
וכתיבין בספרא דדכרניא וקודשא
ברוך הוא מברך לון בשבעין ברכאן

ועטרין דעלמא עלאה. פתח רבי
שמעון ואמר השמים מספרים כבוד
אל וגו' קרא דא הא אוקימנא ליה.
אבל בזמנא דא דכלה אתערא
למיעל לחופה ביומא דמחר אתתקנת
ואתנהירת בקישוטהא בהדי חבריא
דחדאן עמה כל ההוא ליליא ואיהי
חדאת עמהון. וביומא דמחר פמה
אוכלוסין (כמה) חילין ומשרין
מתפנשין בהדה. ואיהי וכלהו מחפאן
לכל חד וחד דתקינו לה בהאי
ליליא. בגין דמתחברן כחדא ואיהי
חמאת לבעלה מה פתיב השמים
מספרים כבוד אל. השמים דא חתן
דעאל לחופה. מספרים. מנהרין
כזהרא דספיר. דנהיר וזהיר מסייפי
עלמא ועד סייפי עלמא. כבוד אל.
דא כבוד פלה דאקרי אל. דכתיב.
אל זועם בכל יום. בכל יומי שתא
אקרי אל. והשתא דהא עאלת לחופה
אקרי כבוד. ואקרי אל. יקר על יקר.
נהירו על נהירו. ושלטנו על שלטנו.
כדין בההיא שעטא דשמים עאל
לחופה ואתי ונהיר לה. כל אנון
חבריא דאתקינו לה פלהו אתפרישי
(אתפרשו) בשמחון תמן הדא הוא
דכתיב. ומעשה ידיו מגיד תרקייע.
מעשה ידיו. אלין אנון מארי קיימא
דברית בהדי כלה. ואנון מארי קיימא
דברית אקרון מעשה ידיו. כמא דאת

אמר, ומעשה ידינו כוננהו דא ברית קיימא דחתים בבשרא דבר נש.
רבי חנניא בן עקשא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה
להם תורה ומצות, שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דברא כרעותיה וימליך מלכותיה
בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו
אמן.

יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל
שמייה דקדשא בריך הוא

לעלא מכל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו
אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל
כל מן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא
להון ולכון שלמא רבא תנא וחסדא ורחמין וחיין אריכין ומזונא
רויחא ופרקנא מן קדם מרי דשמיא וארעא, ואמרו אמן:
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו
אמן:

תרי"ג מצוות

מצות אכילת מצה.	8	מצות פריה ורבייה.	1
מצות קדוש בכורות בארץ ישראל.	9	מצות מילה.	2
מצות ספור יציאת מצרים.	10	שלא לאכול גיד הנשה.	3
מצות פדיון פטר חמור.	11	מצות קדוש החדש.	4
מצות עריפת פטר חמור.	12	מצות שחיטת הפסח בארבעה עשר בניסן.	5
שלא לאכול הפסח נא ומבושל.	13	מצות אכילת פטר חמור בליל חמשה עשר בו.	6
שלא להותיר פטר חמור עד בקר.	14	מצות השבתת חמץ.	7
שלא ימצא חמץ ברשותינו בפסח.	15		
שלא לאכול מכל דבר שיש בו חמץ.	16		

17	שלא	להאכיל מן הפסח לישראל משומד.
18	שלא	להאכיל מן הפסח לגר תושב.
19	שלא	להוציא מבשר הפסח חוצה.
20	שלא	לשבור עצם מן הפסח.
21	שלא	יאכל ערל מן הפסח.
22	שלא	לאכול חמץ בפסח.
23	שלא	יראה לנו חמץ בפסח.
24	שלא	לצאת בשבת חוץ לתחום.
25	מצות	האמנה במציאות השם.
26	מצות	קידוש שבת בברכים.
27	מצות	כבוד אב ואם.
28	שלא	נאמין באלוה בלתי השם לבדו.
29	שלא	לעשות פסל.
30	שלא	להשתחוות לעבודה זרה.
31	שלא	לעבוד עבודה זרה במה שדרך להעבד.
32	שלא	לישבע לשוא.
33	שלא	לעשות מלאכה בשבת.
34	שלא	להרוג נקי.
35	שלא	לגלות ערות אשת איש.
36	שלא	לגנוב נפש מישראל.
37	שלא	להעיד שקר.
38	שלא	לחמוד.
39	שלא	לעשות צורת אדם אפילו לנוי.
40	שלא	לבנות אבני גזית במזבח.
41	שלא	לפסוע על המזבח.
42	מצות	דין עבד עברי.
43	מצות	יעוד של אמה העבריה.
44	מצות	פדיון אמה עבריה.
45	מצות	בית דין להרוג בחנק המחויב.
46	מצות	דיני קנסות.
47	מצות	בית דין להרוג בסוף המחויב.
48	מצות	לדון דין בהמה שהזיקה שלא בדרך.
49	מצות	בית דין לדון בנזקי הבור.
50	מצות	בית דין לדון גנב בתשלומים או במיתה.
51	מצות	בית דין לדון בנזקי מבעה.
52	מצות	בית דין לדון בנזקי האש.
53	מצות	בית דין לדון בדין שומר חנם.
54	מצות	בית דין לדון בדין טוען ונטען.
55	מצות	בית דין לדון בדין נושא שכר ושוכר.
56	מצות	בית דין לדון בדין השואל.
57	מצות	בית דין המפותה.
58	שלא	למכור אמה העבריה הקונה אותה מיד האב.
59	שלא	לגרוע שאר כסות ועונה.
60	שלא	להכות אב ואם.
61	שלא	לאכול שור הנסקל.
62	שלא	לחיות מבשר.
63	שלא	להונות הגר בברכים.
64	שלא	להונות הגר בממון.
65	שלא	לענות יתומים ואלמנות.
66	מצות	הלואה לעני.
67	מצות	הטיה אחרי רבים.
68	מצות	פרוק משא.
69	מצות	שמיטת קרקעות.
70	מצות	שביתה בשבת.
71	מצות	חגיגה ברגלים.
72	מצות	הבאת בכורים.
73	שלא	יתבע חוב מעני שאין לו מה לפרוע.
74	שלא	ישית יד בין לוזה למלוה בריבית.
75	שלא	לקלל הדיון.
76	לאו	דברפת השם.
77	שלא	לקלל הנשיא.
78	שלא	להקדים חוקי התבואות.
79	שלא	לאכול טריפה.
80	שלא	לשמוע טענת בעל דין שלא בפני בעל דינו.
81	שלא	יעיד בעל עבירה.
82	שלא	לנטות אחרי רבים בדיני נפשות בשביל אחד.
83	שלא	למד חובה מי שלימד זכות תחילה בדיני נפשות.
84	שלא	לרחם על עני בדין.
85	שלא	להטות משפט חוטא מפני רשעו.
86	שלא	לחתוך הדין באומד הדעת.
87	שלא	ליקח שוחד.
88	שלא	לישבע בעבודה זרה.
89	שלא	להדיח בני ישראל אחר עבודה זרה.
90	שלא	ישחט שיה הפסח בארבעה עשר בניסן בעוד שהחמץ ברשותינו.
91	שלא	יניח אמוצי הפסח לפסל בלינה.
92	שלא	לבשל בשר בחלב.
93	שלא	לכרות ברית לשבעת עממים וכן לכל

עובדי עבודה זרה.	שלא	94	לתן שמן זית במנחת חוטא	שלא	130
להושיב עובדי עבודה זרה בארצנו.	מצות	95	לתת לבונה במנחת חוטא.	שלא	131
בנין בית הבחירה.	מצות	96	הרמת הדשן.	מצות	132
סידור לחם הפנים ולבונה זכה לפני יי	מצות	97	הדלקת אש על המזבח בכל יום.	מצות	133
בכל שבת.	שלא	98	אכילת שיירי מנחות.	מצות	134
להוציא בדי הארון ממנו.	מצות	99	קרבן מנחה של בהן גדול בכל יום.	מצות	135
עריכת גרות במקדש.	מצות	100	מעשה החטאת.	מצות	136
לבישת בגדי כהנים.	מצות	101	מעשה האשם.	מצות	137
אכילת בשר חטאת ואשם.	מצות	102	מעשה זבח השלמים.	מצות	138
הקטרת קטורת.	שלא	103	שריפת נותר הקדשים.	מצות	139
יזח החשן מעל האפוד.	שלא	104	שריפת בשר קודש שנטמא.	מצות	140
לקרוע המעיל של כהנים.	שלא	105	לכבות אש מעל המזבח.	שלא	141
יאכל זר בשר קדשי הקדשים.	שלא	106	לעשות שיירי מנחות חמץ.	שלא	142
להקטיר ולהקריב על מזבח הזהב.	מצות	107	תאכל מנחת בהן.	שלא	143
נתינת מחצית השקל בשנה.	מצות	108	לאכול מבשר חטאת הנעשית בפנים.	שלא	144
קידוש ידים ורגלים לפני עבודה.	מצות	109	להותיר מבשר קרבן התודה.	שלא	145
משיחת כהנים גדולים ומלכים בשמן	מצות	110	לאכול פגול.	שלא	146
המשחה.	מצות	111	לאכול בשר קדשים שנטמא.	שלא	147
שביתת הארץ בשנת השמיטה.	שלא	112	לאכול חלב.	שלא	148
יסוד זר בשמן המשחה.	שלא	113	נאכל דם בהמה חיה ועוף.	שלא	149
לעשות במתכונת שמן המשחה.	שלא	114	בדיקת סימני בהמה וחתיה.	מצות	150
לעשות במתכונת הקטורת.	שלא	115	בדיקת סימני דגים.	מצות	151
לאכול ולשתות תקרובת עבודה זרה.	שלא	116	בדיקת סימני חגבים.	מצות	152
לאכול בשר בחלב.	שלא	117	טומאת שמונה שרצים.	מצות	153
יעשו בית דין משפט מות בשבת.	מצות	118	ענין טומאת אכלים.	מצות	154
מעשה העולה.	מצות	119	ענין טומאת נבלה.	מצות	155
קרבן מנחה.	מצות	120	יפנסו הכהנים למקדש מגודלי שער.	שלא	156
מליחת הקרבן.	מצות	121	יפנסו הכהנים למקדש קרועי בגדים.	שלא	157
קרבן בית דין שטעו בהוראה.	מצות	122	יצאו הכהנים מן המקדש בשעת עבודה.	שלא	158
קרבן חטאת ליחיד ששגג במצות לא	מצות	123	להכנס שתויי זין במקדש וכן שלא יורה	שלא	159
תעשה שחיבין עליה כרת.	מצות	124	שתוי.	שלא	160
עדות.	מצות	125	לאכול בהמה וחתיה טמאה.	שלא	161
קרבן עולה ויורד.	מצות	126	לאכול דג טמא.	שלא	162
תוספת חומש לאוכל מן התרומה או	מצות	127	לאכול עוף טמא.	שלא	163
מועל בה.	מצות	128	לאכול שרץ הארץ.	שלא	164
קרבן אשם תלוי.	מצות	129	לאכול מיני שרצים דקים הנולדים	שלא	165
אשם ודאי.	מצות		בזרעים ובפירות.	שלא	166
השבת הגזל.	מצות		לאכול משרץ המים.	שלא	167
להקריב קרבן שאור או דבש.	שלא		לאכול מן השרצים המתהווים מן העפוש.	שלא	168
להקריב קרבן בלא מלח.	שלא		ענין טומאת יולדת.	מצות	
להבדיל בחטאת העוף.	שלא		קרבן יולדת.	מצות	

169	מצות ענין טומאת מצורע.	203	טלא לבוא על אשת האת.
170	הנהגת מצורע בפריעה ופרימה וכל מטמאי אדם.	204	טלא לבוא על אשה ובתה.
171	טלא ענין נגעי בגדים.	205	טלא לגלות ערות אשה ובת בנה.
172	טלא יאכל טמא מן הקדשים.	206	טלא לגלות ערות אשה ובת בתה.
173	טלא לגלח שער הנתק.	207	טלא לבוא על שתי אחיות מחיים.
174	מצות הסהרה מן הצרעת שתהיה במינים ידועים.	208	טלא לבוא על אשה נדה.
175	מצות תגלחת מצורע ביום השביעי.	209	טלא לתן מזרעו למולד.
176	מצות טבילה לטמאים.	210	טלא לשכב עם הזכרים.
177	מצות קרבן מצורע כשיתרפא מצרעתו.	211	טלא לשכב עם בהמה.
178	מצות ענין טומאת בית שיהיה בו נגע.	212	טלא תשכבנה הנשים עם הבהמות.
179	מצות ענין טומאת זב להיות טמא ומטמא.	213	מצות יראת אב ואם.
180	מצות קרבן זב כשיתטהר בזובו.	214	מצות פאה.
181	מצות ענין טומאת שכבת זרע שהוא טמא ומטמא.	215	מצות לקט.
182	מצות ענין טומאת נדה שטמאה ומטמאה.	216	מצות הנחת עוללות הפרם.
183	מצות ענין טומאת זבה כשתטהר מזובה.	217	מצות הנחת פרט הפרם.
184	מצות קרבן זבה כשתטהר מזובה.	218	מצות שופט שיטפוט בצדק.
185	מצות עבודת יום הכפורים.	219	מצות תוכחה לישראל שאינו נוהג בשורה.
186	מצות פיסוי הדם.	220	מצות אהבת ישראל.
187	טלא יפנסו הפהנים בכל עת במקדש וכל שכן זרים.	221	מצות נסע רבעי.
188	טלא לשחוט קדשים חוץ לעזרה.	222	מצות ליראה מן המקדש.
189	טלא להתקרב לאחת מכל העריות.	223	מצות כבוד חכמים.
190	טלא לגלות ערות אב.	224	מצות צידוק המאזנים והמשקלים והמידות.
191	טלא לגלות ערות אם.	225	מצות שישפכו מי שיתחייב שריפה.
192	טלא לגלות ערות אשת אב ואף על פי שאינה אמו.	226	טלא לפנות אחר העבודה זרה במחשבה ולא בדיבור ולא אפילו בהבטה.
193	טלא לגלות ערות אחותו בכל צד שהיא אחותו.	227	טלא לעשות עבודה זרה לא לעצמו ולא לזולתו.
194	טלא לגלות ערות בת הבן.	228	טלא לאכול נותר.
195	טלא לגלות ערות בת הבת.	229	טלא לכלות הפאה שבשדה.
196	טלא לגלות ערות הבת.	230	טלא לקחת שבילים הנופלים בשעת הקציר.
197	טלא לגלות ערות אחותו מן האב והיא בת אשת אביו.	231	טלא לכלות עוללות הפרם.
198	טלא לגלות ערות אחות אב.	232	טלא לקוט פרט הפרם.
199	טלא לגלות ערות אחות אם.	233	טלא לגנוב שום חפץ או ממון.
200	טלא לבוא על ערות אחי האב.	234	טלא יכחש על הממון שיש מאחר בידו.
201	טלא לבוא על אשת אחי האב.	235	טלא לשבע על פפירת ממון.
202	טלא לבוא על אשת הבן.	236	טלא לשבע לשקר.
		237	טלא לעשוק.
		238	טלא לגזול.
		239	טלא לאחר שבר שכיר.
		240	טלא לקלל אחד מישראל בין איש בין אשה.
		241	טלא להכשיל תם בדרך.

242	שלא לעות המושפט.	278	מצות קרבן מוסף ביום ראש השנה.
243	שלא לכבד גדול בדיון.	279	מצות תענית ביום עשירי בתשרי הוא יום הכפורים.
244	שלא לרגל.	280	מצות שביתה ממלאכה ביום הכפורים.
245	שלא לעמוד על דם רעים.	281	מצות קרבן מוסף ביום הכפורים.
246	שלא לשנוא את.	282	מצות שביתה ממלאכה ביום ראשון של חג הסוכות.
247	שלא להלבין פני אדם מישראל.	283	מצות קרבן מוסף בכל יום משבעה ימי הסוכות.
248	שלא לנקום.	284	מצות שביתה ממלאכה ביום שמיני של סוכות שהוא נקרא שמיני עצרת.
249	שלא לנטור.	285	מצות קרבן מוסף ביום שמיני עצרת.
250	שלא להרביע בהמה מין עם שאינו מינו.	286	מצות נטילת לולב.
251	שלא לזרוע כלאי זרעים בארץ ולא להרביב אילן בשום מקום.	287	מצות ישיבת סוכה.
252	שלא לאכול ערלה.	288	שלא יטמא בהן הדיוט במת זולת בקרובים המבוארים בכתוב.
253	שלא לאכול ולשתות בדרך זולל וסובא.	289	שלא ישמש בהן טבול יום עד שיעריב שמשו.
254	שלא לנחש.	290	שלא ישא בהן אשה זונה.
255	שלא לעונן.	291	שלא ישא בהן אשה חללה.
256	שלא להקוף פאת הראש.	292	שלא ישא בהן גרושה.
257	שלא להשחית פאת זקן.	293	שלא יפגס בהן גדול באהל המת אפילו לקרוביו.
258	שלא לכתוב בבשרו כתובת קעקע.	294	שלא יטמא בהן גדול בשום טומאה במת.
259	שלא לעשות מעשה אוב.	295	שלא ישא בהן גדול אלמנה.
260	שלא לעשות מעשה ידעוני.	296	שלא יבעול בהן גדול אלמנה ואפילו בלא קידושין.
261	שלא להונות במידות וכל מידות בכלל.	297	שלא יעבוד בהן בעל מום קבוע בעבודת המקדש.
262	שלא לקלל אב ואם.	298	שלא יעבוד בהן בעל מום עובר.
263	שלא ללכת בחקות הגוים.	299	שלא יפגס בעל מום בהיכל כולו.
264	מצות ענין טומאת הכהנים לקרוביהם ובכללה שיתאבלו כל אחד מישראל על ששה מקרוביהם הידועים.	300	שלא יעבוד בהן טמא.
265	מצות קידוש זרע אהרן.	301	שלא יאכל בהן טמא תרומה.
266	מצות בהן גדול לשא נערה בתולה.	302	שלא יאכל שום זר תרומה.
267	מצות הקרבן להיות תמים.	303	שלא יאכל תושב בהן ושכיר תרומה.
268	מצות הקרבן שיהיה שמונה ימים ולמעלה.	304	שלא יאכל ערל תרומה.
269	מצות קידוש השם.	305	שלא תאכל חללה מן הקודש.
270	מצות שביתה ביום ראשון של פסח.	306	שלא לאכול טבל אפילו בהן.
271	מצות קרבן מוסף כל שבעת ימי הפסח.	307	שלא נקדיש בעלי מומין להקריבן למזבח.
272	מצות שביתה בשביעי של פסח.	308	שלא יתן מום בקדשים.
273	מצות קרבן העומר של שעורים ביום שני של פסח.	309	שלא ישחטו בעלי מומין לשם קרבן.
274	מצות ספירת העומר.	310	שלא יקטיר אימורי בעלי מומין.
275	מצות קרבן מנחה חדשה מן החיטים ביום עצרת.		
276	מצות שביתה ממלאכה ביום עצרת.		
277	מצות שביתה ביום ראש השנה.		

311	שלא יזרוק דם בעל מום על המזבח.	344	שלא לשנות מגרשי ערי הלזים ושידותיהן.
312	שלא לסרס זכר אחד מכל המינים.	345	שלא להלוות בריבית לישראל.
313	שלא להקריב קרבן בעל מום מיד הגוי.	346	שלא נעבוד בעבד עברי עבודה בזויה כמו עבודת כנעני.
314	שלא נשחוט בהמה ובנה ביום אחד.	347	שלא ימכר עבד עברי על אבן המקח.
315	שלא לעשות דבר שיתחלל בו שם שמים בין בני אדם.	348	שלא נעבוד בעבד עברי עבודת פרה.
316	שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של פסח.	349	שלא להניח לגוי לעבוד בעבד עברי הנמכר לו בפרה.
317	שלא לעשות מלאכה ביום שביעי של פסח.	350	שלא ישתחוה על אבן משפית אפילו לשם מעריף אדם שיתן דמים הקצובים בתורה.
318	שלא לאכול מתבואה חדשה קודם כלות ששה עשר בניסן.	351	מצות הממיר בהמת קרבן בהמה שתהיינה שתייהן קודש.
319	שלא לאכול קלי מתבואה חדשה עד היום ההוא.	352	מצות מעריף בהמה שיתן הערף שיעריכנה הכהן.
320	שלא לאכול פרמל מתבואה חדשה עד היום ההוא.	353	מצות מעריף בתים שיתן הערף שיעריכנה הכהן ותוספת חומש.
321	שלא לעשות מלאכה ביום חג שבועות.	354	מצות מעריף שדה שיתן פערך הקצוב בפרשה.
322	שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של תשרי.	355	מצות דין מחירים מנכסיו שהוא לפהנים.
323	שלא לעשות מלאכה בעשרה בתשרי.	356	מצות מעשר בהמה טהורה בכל שנה.
324	שלא לאכול ולשתות ביום הכפורים.	357	שלא נמיר הקדשים.
325	שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של חג הסוכות.	358	שלא לשנות הקדשים מקרבן לקרבן.
326	שלא לעשות מלאכה ביום שמיני עצרת.	359	שלא תמכר קרקע שהחרימו אותה בעליה אלא תנתן לפהנים.
327	מצות ספירת שבע שבטות שנים.	360	שלא תגאל שדה החרם.
328	מצות תקיעת שופר ביובל ביום הכפורים.	361	שלא לגאול מעשר בהמה אלא יאכל בירושלים.
329	מצות קידוש שנת היובל.	362	מצות שילוח טמאים חוץ למחנה שכינה.
330	מצות עשית דין לוקח ומוכר.	363	מצות וידוי על החטא.
331	מצות השבת קרקע לבעליהן ביובל.	364	מצות סוטה שביאיה הפעל אל הכהן ויעשה לה כמשפט הכתוב.
332	מצות פדיון נחלאות שהן תוף עיר חומה עד השלמת שנה.	365	מצות גידול שעיר נזיר.
333	מצות עבודה בעבד כנעני לעולם.	366	מצות גילוח הנזיר והבאת קרבנותיו.
334	שלא נעבוד האדמה בשנה השביעית.	367	מצות ברכת פהנים בכל יום.
335	שלא נעשה עבודה גם באילנות.	368	מצות משא הארון בכתף.
336	שלא נקצור ספיחים.	369	שלא יפנס טמא בבית המקדש.
337	שלא נאסוף פירות האילן בשביעית בדרך שאוספין אותן בכל שנה.	370	שלא לתן שמן בקרבן סוטה.
338	שלא נעבוד בארץ בשנת היובל.	371	שלא להשים לבונה בקרבן סוטה.
339	שלא לקצור ספיחי תבואות של שנת היובל.	372	שלא ישתה הנזיר יין או כל מיני שכר.
340	שלא לאסוף פירות האילנות ביובל בדרך שאוספין אותן בשאר שנים.	373	שלא יאכל הנזיר ענבים לחים.
341	שלא להונות במקח וממכר.	374	שלא יאכל הנזיר צימוקים.
342	שלא להונות אחד מישראל בדברים.	375	שלא יאכל הנזיר זרע הענבים.
343	שלא תמכר שדה בארץ ישראל לצמיתות.	376	

377	שלא יאכל הנזיר קלפת הענבים.	411	שלא להרוג הרוצח קודם שייעמוד בדיון.
378	שלא יגלח הנזיר שערו כל ימי נזרו.	412	שלא יורה העד בדיון שהעיד בדיני נפשות.
379	שלא יכנס הנזיר לאוהל המת.	413	שלא ליקח בופר להציל ממוות הרוצח.
380	שלא יטמא הנזיר במת.	414	שלא ליקח בופר ממחויב גלות לפטרו מן הגלות.
381	מצות שחיטת פסח שני בארבעה עשר באיר למי שהיה טמא או בדרך רחוקה.	415	שלא למנות בדינין אדם שאינו חכם בדיני תורה אף על פי שהוא חכם בחכמות אחרות.
382	מצות פסח שני שיאכל על מצות ומרורים בליל חמשה עשר באיר.	416	שלא יירא הדיין בדיון מאדם רע.
383	מצות תקיעת חצוצרות במקדש ובמלחמה.	417	מצות אחדות השם.
384	שלא להותיר מבשר פסח שני למחרתו.	418	מצות אהבת השם.
385	שלא לשבור עצם מעצמות פסח שני.	419	מצות תלמוד תורה.
386	מצות חלה.	420	מצות קריאת שמע ערבית ושמירת.
387	מצות ציצית.	421	מצות תפילין של יד.
388	שלא לתור אחר מחשבת הלב וראית העינים.	422	מצות תפילין של ראש.
389	מצות שמירת המקדש.	423	מצות מזוזה.
390	מצות פדיון בכור אדם.	424	מצות הריגת שבעה עממים.
391	מצות עבודת הלויים במקדש.	425	שלא להתאוות מה שביד אחינו בני ישראל.
392	מצות מעשר ראשון.	426	שלא לנסות נביא אמת יותר מדאי.
393	מצות הלויים לתת מעשר מן המעשר.	427	שלא לחוס על עובד עבודה זרה.
394	שלא לבטל שמירת המקדש.	428	שלא להתחנן פעובדי עבודה זרה.
395	שלא יתעסקו הכהנים בעבודת לויים ולויים בעבודת כהנים.	429	מצות ברכת המזון.
396	שלא יעבוד זר במקדש.	430	מצות אהבת הגרים.
397	מצות לפדות בכור בהמה טהורה.	431	מצות יראת השם.
398	מצות פרה אדומה.	432	מצות תפלה.
399	מצות כל טומאות מת.	433	מצות החברה והדבקה עם חכמי התורה.
400	מצות מי נדה שטמאין אדם טהור ומטהרין אדם טמא מטומאת מת בלבד.	434	מצות על הצריך לישיבע שישיבע באמת בשם יי.
401	מצות דיני נחלות.	435	שלא להנות מצפוי עבודה זרה.
402	מצות הקרבת תמידיו בכל יום.	436	שלא להדביק שום דבר מעבודה זרה ומשמשיה בממוננו וברשותנו להנות בה.
403	מצות קרבן מוסף שבת.	437	מצות לאבד עבודה זרה ומשמשיה.
404	מצות קרבן מוסף בכל ראש חודש.	438	מצות להקריב כל הקרבנות שיש על האדם בחובה או בנדבה ברגל הראשון שפוגע בו.
405	מצות קרבן מוסף ביום חג השבועות.	439	מצות להקריב כל הקרבנות בבית הבחירה ולא בחוץ.
406	מצות לשמוע קול שופר בראש השנה.	440	מצות פדית קדשים שנפל בהם מום ואחר כך מתרים באכילה.
407	מצות הפרת נדרים.	441	מצות שחיטה.
408	שלא יחל דבריו בנדרים.	442	מצות להטפל בהקבאת הקרבן מחוץ לארץ לבית הבחירה.
409	מצות לתת ערים ללויים לשבת בהם והן קולטות.		
410	מצות בית דין להגלות מפה נפש בשגגה מעירו לערי מקלט ועל הרוצח בעצמו ללכת שם.		

מצות	443	חקירת עדים היטב.
מצות	444	שריפת עיר הנדחת וכל אשר בה.
מצות	445	בדיקת סימני עוף.
מצות	446	מעשר שני.
מצות	447	מעשר עני תחת מעשר שני בשנה השלישית ושישית.
מצות	448	לנגוש את הגוי.
מצות	449	השמטת כספים בשנה השביעית.
מצות	450	צדקה.
מצות	451	הענקת עבד עברי.
מצות	452	להראות ברגלים במקדש.
מצות	453	לשמח ברגלים.
שלא	454	למחוק ספרי הקודש ושמות של הקב"ה הכתובים שם וכן בתי עבודת הקודש.
שלא	455	להעלות קדשים בחוץ.
שלא	456	לאכול מעשר שני של דגן חוץ לירושלים.
שלא	457	לאכול מעשר שני של תירוש מחוץ לירושלים.
שלא	458	לאכול מעשר שני של יצהר מחוץ לירושלים.
שלא	459	לאכול בכור תמים חוץ לירושלים.
שלא	460	לאכול בשר חסאת ואשם חוץ לירושלים ואפילו הכהנים.
שלא	461	לאכול בשר העולה.
שלא	462	לאכול בשר קדשים קלים קודם זריקת דמים.
שלא	463	יאכלו כהנים בכורים קודם הנחתם בעזרה.
שלא	464	לעזוב הלויים מלאת להם מתנותיהם ולשמחם ברגלים.
שלא	465	לאכול אבר מן החי.
שלא	466	להוסיף על מצות התורה.
שלא	467	לגרוע ממצות התורה.
שלא	468	לשמוע מהמתנבא בשם עבודה זרה.
שלא	469	לאהב את המסית.
שלא	470	לעזוב השנאה מן המסית.
שלא	471	להציל את המסית.
שלא	472	ילמוד הנסת זכות על המסית.
שלא	473	ישתוק הנסת מללמד חובה על המסית.
שלא	474	להסית אחד מישראל אחר עבודה זרה.
שלא	475	לבנות עיר הנדחת לכמות שהיתה.
שלא	476	להנות בממון עיר הנדחת.
שלא	477	להתגודד כמו עובדי עבודה זרה.
שלא	478	לעשות קרחה על מת.
שלא	479	לאכול פסולי המוקדשין.
שלא	480	לאכול חגב טמא וכל שכן שרץ העוף.
שלא	481	לאכול מבשר בהמה חיה ועוף שמתו מאליהן.
שלא	482	לתבוע ההלוואה שעבר עליה זמן שביעית.
שלא	483	למנוע מלהחיות העני מלתן לו מה שהוא צריך.
שלא	484	ימנע מלהלוות לעני מפני השמיטה.
שלא	485	לשלוח עבד עברי ריקם פשיצא חפשי.
שלא	486	לעבוד בקדשים.
שלא	487	לגזוז את הקדשים.
שלא	488	לאכול חמץ בארבעה עשר בניסן אחר חצות.
שלא	489	להותיר מבשר קרבן החגיגה שנקריב ביום ארבעה עשר בניסן עד יום השלישי.
שלא	490	לעלות לרגל בלא קרבן שיהיה עמנו בשנקריב שם.
מצות	491	מינוי שופטים ושוטרים בכל קהל מיישראל.
מצות	492	לשמוע מכל בית הגדול שיעמדו להם לישראל בכל זמן.
מצות	493	מינוי מלך ישראל עלינו.
מצות	494	לכתוב המלך ספר תורה אחת יתירה על שאר בני ישראל.
מצות	495	מתנות זרוע לחיים והסקבה לפהו.
מצות	496	הפרשת תרומה גדולה ולתן לפהו.
מצות	497	ראשית הגז שיתן לפהו.
מצות	498	להיות הכהנים עובדים במקדש משמרות משמרות ובמועדים עולים פאחד.
מצות	499	לשמוע מכל נביא שיהיה בכל דור ודור אם לא יוסיף ולא יגרע במצוות התורה.
מצות	500	להכין שש ערי מקלט.
מצות	501	לעשות לעדים זוממין כמו שדימו לעשות.
מצות	502	למשוח בהן למלחמה.
מצות	503	לעשות במלחמת הרשות במשפט הכתוב

538	מצות מעקה.	בתורה.	
539	מצות קידושין באשה.	מצות עריפת העגלה בנחל.	504
540	מצות שתשב אשת המוציא שם רע תחתיו לעולם.	שלא לטעת אילן במקדש.	505
541	מצות על בית דין לסקול באבנים מי שנתחייב סקילה.	שלא להקים מצבה.	506
542	מצות על המאנס שישא אנוסתו לאשה.	שלא להקריב קרבן בעל מום עובר.	507
543	מצות להתקין יד חוזי למחנה.	שלא להמרות את פי בית דין הגדול שיעמדו לישראל.	508
544	מצות להתקין יתר במחנה.	שלא למנות מלך על ישראל כי אם מבני ישראל.	509
545	מצות הלואה לגוי בריבית אם מצטרף ללות מה שאינו בן בישראל.	שלא ירבה לו המלך סוסים.	510
546	מצות קיום מוצא שפתיים.	שלא לשבון המלך בארץ מצרים לעולם.	511
547	מצות לעזוב השכיר לאכול בזמן שכירתו מדברים ידועים.	שלא ירבה לו המלך נשים.	512
548	מצות הרוצה לגרש אשתו שיגרשנה בשטר.	שלא יהיה לשבט לוי נחלה בארץ.	513
549	מצות שישמח חתן עם אשתו בשנה ראשונה.	שלא ישול לוי חלק בבזה בשעת כבוש הארץ.	514
550	מצות השבת המשפון לבעליו בעת שהוא צריך לו.	שלא ירבה המלך כסף וזהב לבד מה שצריך לו.	515
551	מצות נתינת שכר שכיר ביומו.	שלא לקסום.	516
552	מצות הנחת עומד השכחה.	שלא לכשוף.	517
553	מצות מלקות לרשעים.	שלא לחבר חבר.	518
554	מצות יבום.	שלא לשאול באוב.	519
555	מצות חליצה.	שלא לשאול בידעוני.	520
556	מצות להציל הנרדף.	שלא לדרוש אל המתים.	521
557	מצות לזכור מה שעשה עמלק לישראל בצאתם ממצרים.	שלא להתנבאות שקר בשם יי.	522
558	מצות להכרית זרעו של עמלק.	שלא להתנבאות בשם עבודה זרה.	523
559	שלא למכור אשת יפת תואר.	שלא ימנע מהריגת נביא השקר ולא יגור ממנו.	524
560	שלא להתעמר באשת יפת תואר אחר שבא עליה.	שלא להסיג גבול.	525
561	שלא יליו הצלוב על העזי וכן המת בביתו אלא לכבודו.	שלא לחתוך הדין על פי עד אחד.	526
562	שלא להתעלם מן האבידה.	שלא לרחם על המזיק בדיני קנסות.	527
563	שלא להניח בהמת חברו רובצת תחת משא.	שלא לערוץ מפני האויב במלחמה.	528
564	שלא תעדה אשה עדי איש.	שלא להחיות כל נשמה משבעה עממים.	529
565	שלא יעדה האיש עדי אשה.	שלא להשחית אילנות מאכל במצור וכן כל השחתה בכלל הלאו.	530
566	שלא לקח האם על הבנים.	שלא לעבוד ולזרוע בנחל איתן.	531
567	שלא להניח המכשול.	מצות דין יפת תואר.	532
568	שלא לזרוע פלאים בפרם בארץ ישראל (דאורייתא).	מצות דין תליה למי שיתחייב לתלות.	533
569	שלא לאכול ולהנות מכלאי הפרם.	מצות קבורה לנהרג על פי בית דין וכן לכל מת.	534
		מצות השבת אברה.	535
		מצות הקמת משא לישראל.	536
		מצות שלוח הקן.	537

570	שלא לעשות מלאכה בשני מיני בהמה.	598	שלא למשכן אלמנה.
571	שלא ללבוש שעטנז.	599	שלא לקחת עומר השכחה מתבואה או מאילנות.
572	שלא יגרש מוציא שם רע את אשתו.	600	שלא להוסיף במלקות המחויב מלקות ובכללה שלא נפה ישראל.
573	שלא לענוש האנוסה.	601	שלא לחסום בהמה בשעת מלאכה.
574	שלא יגרש האונס את אנוסתו.	602	שלא תנשא היבמה לאחר חוץ מן היבם.
575	שלא יקח ממזר בת ישראל.	603	שלא לחוס על הורדף.
576	שלא יקח סריס בת ישראל.	604	שלא נשהה מדות ומשקלות חסרים עמנו ואף על פי שלא נשא ונתן בהם.
577	שלא ישא עמוני ומואבי בת ישראל.	605	שלא נשפח מעשה עמלק שעשה עם אבותינו בצאתם ממצרים.
578	שלא לדרוש שלום לעמון ומואב.	606	מצות קריאה על הביפורים.
579	שלא להרחיק זרע אדום מהתחתן עם קהל ישראל אחר שנתגירו אלא עד שלושה דורות ולא שלישי בכלל.	607	מצות וידוי מעשר.
580	שלא להרחיק מצרי כמו בן אלא עד דור שלישי ולא שלישי בכלל.	608	מצות להדמות בדרך השם הטובים והישרים שנצטוינו לעשות כל מעשינו בדרך הישר והטוב.
581	שלא יבנס טמא למחנה לויים.	609	שלא לאכול מעשר שני באנינות.
582	שלא להחזיר עבד שברח מאדוניו שבחוצה לארץ לארץ ישראל.	610	שלא לאכול מעשר שני בטומאה.
583	שלא להונות עבד זה שברח מאדוניו מחוצה לארץ לארץ ישראל.	611	שלא להוציא דמי מעשר שני בשאר דברים שאינן מאכילה ושתיה.
584	שלא תהיה קדשה מבנות ישראל.	612	מצות הקהל במוצאי שביעית.
585	שלא להקריב אתנו זונה ומחיר כלב.	613	מצות לכתוב כל אחד מישראל ספר תורה לעצמו שנאמר ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל.
586	שלא ללות בריבית מישראל.		
587	שלא לאחר הנדרים והנדבות.		
588	שלא יקח השכיר יותר על אכילתו.		
589	שלא יאכל השכיר בשעת מלאכה.		
590	שלא יחזיר המגרש גרושתו אחר שנשאת.		
591	שלא להוציא חתן מביתו כל שנה ראשונה לעבא ולא לשום דבר מצרכי צבור.		
592	שלא לחבול בלים שעושין בהם אוכל נפש.		
593	שלא לתלוש סימני צרעת.		
594	שלא למשכן בעל חוב בזרוע.		
595	שלא למנוע עבוס מבעליו בעת שצריך לו.		
596	שלא יעיד קרוב.		
597	שלא להטות משפט גר או יתום.		

רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזפות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצות, שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דברא כרעותיה וימליך מלכותיה בתיכון וביומיכון ובתיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבַרְךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לְעָלְמָא מְכָל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעָלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל מִן
דְּעֶסְקִין בְּאַוּרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדָן וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא
רַבָּא חָנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזֻנָּא רְוִיחָא וּפְרָקְנָא מִן קֳדָם מָרִי דְשְׁמִיָּא
וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

אדרא רבא לשבועות

לִירְאִיו, וְהָא חֲבֵרִיָּא אֵלִין דְחֵלִין דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אֵינוֹן, וְכִבְר עָאלוּ בְּאַדְרָא דְבִי
מִשְׁכָּנָא, מִנְהוֹן עָאלוּ, מִנְהוֹן נִפְקוּ, תְּאַנָּא,
אַתְמָנו חֲבֵרִיָּא קָמִיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן,
וְאַשְׁתַּכְּחוּ, רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהַ, וְרַבִּי אַבָּא,
וְרַבִּי יְהוּדָה, וְרַבִּי יוֹסִי בֶר יַעֲקֹב, וְרַבִּי
יִצְחָק, וְרַבִּי חֲזַקְיָה בֶר רַב, וְרַבִּי חִיָּיא,
וְרַבִּי יוֹסִי, וְרַבִּי יִיסָא, יְדִין יְתִבּוּ לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן, וְאַצְבָּעֵן זָקְפוּ לְעֵילָא, וְעָאלוּ בְּחֻקְלָא
בִּינֵי אֵילָנִי וְיְתִבּוּ, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְצִלִּי
צְלוּתִיה, יְתִיב בְּגִוּוּיָּהּ וְאָמַר, כָּל חַד יִשּׁוּי
יְדוּי בְּתוּקָפִיה, שׁוּוּ יְדִיָּהּ, וְנָסִיב לֹון פְּתַח
וְאָמַר אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסֵּכָה
מַעֲשֵׂה יְדֵי חֶרֶשׁ וְשֵׁם בְּסֹתֵר וְעָנוּ (ס"א כָּל
הַעַם) כָּלָם וְאָמְרוּ אָמֵן, פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן
וְאָמַר, עַתָּה לַעֲשׂוֹת לִי, אָמַי עַתָּה לַעֲשׂוֹת לִי,
מִשּׁוּם דְּהִפְרוּ תוֹרְתָךְ, מֵאִי הִפְרוּ תוֹרְתָךְ,
תּוֹרָה דְלַעֲיָלָא, דְאִתִּי מִתְבַּטָּלָא אִי לֹא

תְּנִיָּא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֲבֵרִיָּא, עַד אֵימַת
יְתִיב בְּקִיָּמָא דְחַד סְמָכָא, כְּתִיב עַתָּה
לַעֲשׂוֹת לִי, הִפְרוּ תוֹרְתָךְ, יוֹמִין זַעֲרִין,
וּמֵאִרִי דְחֻבָּא דְחִיק, כְּרוּזָא קֶאֱרִי כָּל יוֹמָא,
וּמִחֲצָדֵי חֻקְלָא זַעֲרִין אֵינוֹן, וְאִינְהוּ בְּשׁוּלֵי
(נ"א בְּשׁוּרִי) כְּרָמָא, לֹא אֲשַׁנְחֵן, וְלֹא יִדְעִין,
לֹאן אַתְרָא אֲזִלִּין כְּמָה דִּנְאוּת, אַתְכֵּן שׁוּ
חֲבֵרִיָּא לְבִי אֲדָרָא, מְלוּבָשִׁין שְׂרָיִין סִיפֵי
וְרוּמְחֵי בִידִיכוֹן, אֲזִדְרִזוּ בְּתַקְוִיָּכוֹן, בְּעִיטָא,
בְּחֻקְמָתָא, בְּסוּכְלָתְנֹו, בְּדַעְתָּא, בְּחִיזֹו, בְּיָדִין,
בְּרַגְלִין (נ"א בְּחִילָא דִּידִין וּרַגְלִין), אֲמַלְכוּ
עַלִּיכוֹן לְמֵאֵן (ס"א לְמַלְכָּא) דְּבִרְשׁוּתִיהָ חֲנִי
וּמוֹתָא, לְמַגְזֵר מְלִין דְּקִשּׁוּט, מְלִין דְּקִדְיָשִׁי
עַלִּיוֹנִין צִיִּיתִי לְהוֹ, וְחֲדָאן לְמִשְׁמַע לְהוֹ,
וְלְמַגְדַּע לְהוֹ, יְתִיב רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבְכַה, וְאָמַר
וּיִי אֵי גְלִינָא, וּיִי אֵי לֹא גְלִינָא, חֲבֵרִיָּא דְהִתּוּה
תְּמָן אֲשִׁתִּיקוּ, קָם רַבִּי אַבָּא וְאָמַר לִיה, אִי
נִיחָא קָמִיָּה דְמָר לְגַלְאָה, הָא כְּתִיב סוּד יִי

יִתְעַבֵּיד בְּתַקְוֹנֵי (ס"א שמא) דָּא. וְלַעֲתִיק
יוֹמִין אֲתָמֵר. כְּתִיב אֲשֶׁרִיד יִשְׂרָאֵל מִי
כְמוֹד. וּכְתִיב, מִי כְמוֹד בָּאֵלִים יְיָ. קָרָא
לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, אוֹתִבִּיה קִמִּיה, וְלְרַבִּי
אָבָא מִסְטָרָא אַחְרָא, וְאָמַר אֲנִן כָּלְלָא
דְּכוּלָּא. עַד הִשְׁתָּא אֲתַתְקֵנוּ קִימִין. אֲשִׁתִּיקוּ.
שְׁמַעֵי קָלָא, וְאַרְבּוּבָתֵן דָּא לְדָא נִקְשָׁן. מַאי

קָלָא. קָלָא דְּכְנוּפִיָּיא עֲלָאָה דְּמִתְכַּנְפִּי. חֲדִי
רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, יְיָ שְׁמַעֲתִי שְׁמַעֲךָ יִרְאֵתִי.
(אמר) הֵתָם יָאוֹת הִנֵּה לְמַהוּי דְּחִיל. אֲנִן
בְּחִיבוּתָא תִּלְיָיא מִלְתָּא, דְּכְתִיב, וְאַהֲבַת
אֶת יְיָ אֱלֹהֵיךָ, וּכְתִיב מֵאַהֲבַת יְיָ אֶתְכֶם.
וּכְתִיב אַהֲבֵתִי אֶתְכֶם וְגו'.

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקָשְׁיָא אוֹמֵר, רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה
וּמִצְוֹת, שְׁנָאֵמַר יְיָ חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

קדיש דרבנן

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיה רַבָּא בְּעֶלְמָא דְּבִרָא כְּרַעוּתִיה וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיה בְּחִיכּוֹן
וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.
יְהֵא שְׁמִיה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמִי וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא
יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיה דְּקִדְשָׁא
בְּרִידָא הוּא

לְעֵלְא מְכַל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאִמִּירָן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל מִן
דְּעֶסְקִין בְּאוֹרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדָן וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא
רַבָּא חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוֹנָא רְוִיחָא וּפְרָקְנָא מִן קַדָּם מָרִי דְּשְׁמֵיָא
וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יש מרבתינו שנמנעו מלומר את התחינות הקבליות והתפילה על תיקון כרת שבסוף הלימוד.

בכמה קהילות בגמר הלימוד נהגו לזמר 'יגדל' ו'אדון עולם' בנגונים מיוחדים.

יגדל אלהים חי וישתבח	נמצא ואין עת אל מציאותו:
אחד ואין יחיד כיחודו	נעלם וגם אין סוף לאחדותו:
אין לו דמות תנוף ואינו גוף	לא נערוף אליו קדשתו:
קדמון לכל דבר אשר נברא	ראשון ואין ראשית לראשיתו:
הנו אדון עולם לכל נוצר	יורה גדלותו ומלכותו:
שפע נבואתו נתנו אל	אנשי סגלתו ותפארתו:
לא קם בישראל כמשה עוד	נביא ומביט את תמונתו:
תורת אמת נתן לעמו אל	על יד נביאו נאמן ביתו:
לא יחליף האל ולא ימיר	דתו לעולמים לזולתו:
צופה ויודע סתרינו	מביט לסוף דבר בקדמתו:
גומל לאיש חסד כמפעלו	נותן לרשע רע כרשעתו:
ישלח לקץ ימין משיחנו	לפדות מחבי קץ ישועתו:
מתים יחיה אל ברב חסדו	ברוך ערי עד שם תהלתו:

אדון עולם אשר מלך. בטרחם כל יציר נברא:
 לעת נעשה בחפצו כל. אזי מלך שמו נקרא:
 ואחרי ככלות הכל. לברו ימלך נורא:
 והוא הנה. והוא הנה. והוא יהיה בתפארה:
 והוא אחד ואין שני. להמשיל לו להחבירה:
 בלי ראשית בלי תכלית. ולו העז והמשרה:
 והוא אלי וחי גואלי. וצור חבלי בעת צרה:
 והוא נסי ומנוס לי. מנת כוסי ביום אקרא:
 בידו אפקיד רוחי. בעת אישן ואעירה:
 ועם רוחי גוייתי. יי לי ולא אירא: